

# Nurmijärven kaksivuotisen esiopetuksen kokeilun opetussuunnitelma 2021



<b>Nimi</b>	Nurmijärven kaksivuotisen esiopetuksen kokeilun opetussuunnitelma 2021
<b>Tiivistelmä</b>	<p>Opetus- ja kulttuuriministeriö käynnistää kaksivuotisen esiopetuksen kokeilun vuosina 2021-2024. Kokeilu on tarkoitettu vuonna 2016 ja 2017 syntyneille lapsille. Nurmijärvellä kokeilutoimipaikoiksi ovat valikoituneet Nukarin ja Yltilantien päiväkodit. Kokeilua varten on laadittu valtakunnallinen Kaksivuotisen esiopetuksen kokeiluopetussuunnitelma 2021. Nurmijärven oma opetussuunnitelma on laadittu opetushallituksen suosituksen mukaisesti Opintopolussa sijaitsevaan ePerusteet palveluun. Valtakunnallisen pohjan yhteyteen on lisätty kunnan omat painotukset, joten asiakirja sisältää kokonaisuudessaan molemmat osiot. Teksteissä on hyödynnetty voimassa olevaa varhaiskasvatussuunnitelmaa sekä nykyistä yksivuotisen esiopetuksen opetussuunnitelmaa. Tavoitteena on, että kaksivuotisesta esiopetuksesta muodostuu pedagogisesti eheä kokonaisuus. Esiopetuksessa käytetään varhaiskasvatukseen soveltuvaa pedagogiikkaa ja otetaan huomioon lasten mielenkiinnon kohteet opetuksen järjestämisessä. Esiopetuksen kaksivuotisuus tarjoaa uusia mahdollisuuksia keskittyä ja syventyä oppimisen alueiden toteuttamiseen ja toimintakulttuurin kehittämiseen. Kahden vuoden kesto antaa lapsille aikaa kasvaa ja oppia omassa tahdissaan. Nurmijärven kokeiluopetussuunnitelman laadinnassa on hyödynnetty yksiköiden pedagogiikkatiimeille laadittua kyselyä. Kyselyn laatimiseen ja tulosten kokoamiseen on saatu apua hallinnon harjoittelija Annika Pakariselta Jyväskylän yliopiston kasvatustieteen laitokselta. Kaksivuotisessa esiopetuksessa kiinnitetään erityisesti huomiota lasten matemaattiseen ja kielelliseen ajatteluun sekä vahvistetaan monilukutaidon käsitteen ymmärtämistä henkilöstön toiminnassa. Sen lisäksi kestävä kehityksen periaatteet sekä lasten kehontuntemuksen tukeminen ovat keskiössä. Kaksi viimeistä lukua ovat samansisältöiset yksivuotisen, voimassa olevan esiopetuksen opetussuunnitelman kanssa. Lapsen kasvun ja oppimisen tukeen sekä oppilashuollon sisältöihin ei ole tullut muutoksia.</p>
<b>Kunta</b>	Nurmijärvi
<b>Pdf luotu</b>	19.5.2021

# SISÄLTÖ

1. Kokeilun opetussuunnitelman perusteet ja paikallinen kokeiluopetussuunnitelma. . . . .	1
1.1. Kaksivuotisen esiopetuksen kokeilun opetussuunnitelman perusteet. . . . .	1
1.2. Paikallinen kokeiluopetussuunnitelma. . . . .	2
1.2.1. Nurmijärven painotukset. . . . .	3
2. Esiopetuksen tehtävä, järjestäminen ja yleiset tavoitteet kaksivuotisen esiopetuksen kokeilussa. . . . .	5
2.1. Kaksivuotisen esiopetuksen tehtävä osana oppimisen polkua. . . . .	5
2.1.1. Nurmijärven painotukset. . . . .	6
2.2. Kaksivuotisen esiopetuksen kokeilun järjestäminen. . . . .	7
2.2.1. Nurmijärven painotukset. . . . .	8
2.3. Kaksivuotista esiopetusta ohjaavat yleiset velvoitteet. . . . .	9
2.4. Arvoperusta. . . . .	10
2.5. Oppimiskäsitys. . . . .	11
2.5.1. Nurmijärven painotukset. . . . .	11
2.6. Laaja-alainen osaaminen. . . . .	11
2.6.1. Nurmijärven painotukset. . . . .	14
3. Kasvua ja oppimista tukeva toimintakulttuuri. . . . .	16
3.1. Toimintakulttuurin kehittäminen ja sitä ohjaavat periaatteet. . . . .	17
3.1.1. Nurmijärven painotukset. . . . .	19
3.2. Oppimisympäristöt. . . . .	20
3.2.1. Nurmijärven painotukset. . . . .	21
3.3. Yhteistyö kaksivuotisen esiopetuksen aikana ja siirtymävaiheissa. . .	21
3.3.1. Nurmijärven painotukset. . . . .	23
4. Opetuksen tavoitteet ja pedagoginen toteuttaminen kaksivuotisessa esiopetuksessa. . . . .	26
4.1. Monipuoliset työtavat. . . . .	26
4.1.1. Nurmijärven painotukset. . . . .	27
4.2. Pedagoginen dokumentointi. . . . .	28
4.2.1. Nurmijärven painotukset. . . . .	28
4.3. Arviointi opetuksen ja oppimisen tukena. . . . .	29
4.3.1. Nurmijärven painotukset. . . . .	30
4.4. Oppimisenalueet kaksivuotisessa esiopetuksessa. . . . .	31
4.4.1. Kielten rikas maailma. . . . .	32
Nurmijärven painotukset. . . . .	34

4.4.2. Ilmaisun monet muodot. . . . .	35
Nurmijärven painotukset. . . . .	37
4.4.3. Minä ja meidän yhteisömme. . . . .	37
Nurmijärven painotukset. . . . .	39
4.4.4. Tutkin ja toimin ympäristössäni. . . . .	39
Nurmijärven painotukset. . . . .	42
4.4.5. Kasvan, liikun ja kehityn. . . . .	42
Nurmijärven painotukset. . . . .	44
4.5. Kielelliseen ja kulttuuriseen moninaisuuteen liittyviä tarkentavia näkökulmia. . . . .	45
4.5.1. Nurmijärven painotukset. . . . .	47
<b>5. Lapsen kasvun ja oppimisen tuki. . . . .</b>	<b>48</b>
5.1. Tuen järjestämistä ohjaavat periaatteet. . . . .	48
5.1.1. Nurmijärven painotukset. . . . .	49
5.2. Yhteistyö huoltajan kanssa tuen aikana. . . . .	49
5.2.1. Nurmijärven painotukset. . . . .	50
5.3. Yleinen tuki. . . . .	50
5.3.1. Nurmijärven painotukset. . . . .	50
5.4. Tehostettu tuki. . . . .	51
5.4.1. Nurmijärven painotukset. . . . .	52
5.5. Erityinen tuki. . . . .	54
5.5.1. Nurmijärven painotukset. . . . .	58
5.6. Perusopetuslaissa säädetyt tukimuodot. . . . .	59
5.6.1. Nurmijärven painotukset. . . . .	61
5.7. Kasvun ja oppimisen tuki paikallisessa kokeiluopetussuunnitelmassa. . . . .	62
<b>6. Oppilashuolto. . . . .</b>	<b>63</b>
6.1. Monialainen oppilashuollon yhteistyö. . . . .	63
6.1.1. Nurmijärven painotukset. . . . .	65
6.2. Yhteisöllinen oppilashuolto. . . . .	66
6.2.1. Nurmijärven painotukset. . . . .	66
6.3. Yksilökohtainen oppilashuolto. . . . .	68
6.3.1. Nurmijärven painotukset. . . . .	69
6.4. Oppilashuoltosuunnitelmat. . . . .	71
6.5. Oppilashuolto paikallisessa kokeiluopetussuunnitelmassa. . . . .	71

# 1. Kokeilun opetussuunnitelman perusteet ja paikallinen kokeiluopetussuunnitelma

## 1.1. Kaksivuotisen esiopetuksen kokeilun opetussuunnitelman perusteet

Nämä opetussuunnitelman perusteet on kaksivuotisen esiopetuksen kokeilusta annetun lain mukainen Opetushallituksen antama valtakunnallinen määräys[1], jonka mukaan paikallinen opetussuunnitelma laaditaan ja kaksivuotinen esiopetus toteutetaan. Opetussuunnitelman perusteiden laatimista ohjaavat kaksivuotisen esiopetuksen kokeilua koskevan lain ohella erityisesti perusopetuslaki ja -asetus sekä esiopetuksen tavoitteita määrittävä valtioneuvoston asetus[2].

Kokeiluperusteiden tehtävänä on tukea kaksivuotisen esiopetuksen kokeilun toteutusta. Erityisenä tehtävänä on edistää sujuvia siirtymiä varhaiskasvatuksesta esiopetukseen ja esiopetuksesta alkuopetukseen kasvun ja oppimisen polun jatkuvuus ja eheys turvaten[3]. Perusteet on valmisteltu sidosryhmäyhteistyössä hyödyntäen uusimpien tutkimus-, arviointi- ja kehittämistyön tuloksia.

Kokeilun opetussuunnitelman perusteissa määrätään kaksivuotisen esiopetuksen kokeilun opetuksen tavoitteista, oppimisen alueista ja niiden keskeisistä sisällöistä sekä kodin ja esiopetuksen yhteistyön sekä kasvun ja oppimisen tuen ja oppilashuollon toteuttamisesta.[4] Esiopetus on opetuksen ja kasvatuksen kokonaisuus, jossa eri osa-alueiden tavoitteet liittyvät yhteen ja muodostavat toimintakulttuurin perustan. Tämän vuoksi perusteasiakirja sisältää esiopetuksen tavoitteita koskevien määräysten lisäksi niiden ymmärtämistä avaavaa tekstiä.

Näissä perusteissa jokaisen luvun päätteeksi on koottu ohjeet paikallisen kokeiluopetussuunnitelman laatimista ja kehittämistä varten. Opetussuunnitelman perusteissa on myös viittauksia lainsäädäntöön. Viittausten tarkoituksena on selventää perustetekstin yhteyttä lainsäädännölliseen perustaan.

Esiopetusta ohjaavista säädöksistä poiketen tässä perusteasiakirjassa käytetään oppilaasta esiopetukseen paremmin soveltuvana sanaa lapsi, oppimisen ja koulunkäynnin tuesta nimitystä kasvun ja oppimisen tuki sekä opiskelija- ja oppilashuoltolain mukaisesta opiskeluhuollosta termiä esiopetuksen oppilashuolto. Käsitettä huoltaja käytetään tarkoitettaessa lapsen vanhempaa tai muuta huoltajaa. Kokeiluun osallistuvista opetuksen järjestäjistä käytetään kokeilulain mukaista käsitettä kokeilukunta ja esiopetuksen yksiköistä käytetään kokeilulain mukaista käsitettä kokeilutoimipaikka. Kokeilulain mukaisesta kaksivuotisesta esiopetuksesta käytetään myös lyhyempää käsitettä esiopetus.

Kaksivuotisen esiopetuksen kokeilun opetussuunnitelmakokonaisuus on nelitasoinen. Se koostuu valtakunnallisesta perusteasiakirjasta, paikallisista opetussuunnitelmista, vuosittaisista suunnitelmista[5] sekä lasten oppimissuunnitelmista.

[1] Laki kaksivuotisen esiopetuksen kokeilusta (1046/2020) 3 § 2 mom.

[2] Perusopetuslaki (628/1998) 14 § 2 mom. ja Valtioneuvoston asetus perusopetuslaissa tarkoitetun opetuksen valtakunnallisista tavoitteista ja perusopetuksen tuntijaosta (422/2012) 5 §

[3] Laki kaksivuotisen esiopetuksen kokeilusta (1046/2020) 7 § 2 mom.

[4] Laki kaksivuotisen esiopetuksen kokeilusta (1046/2020) 7 § 2 mom.

[5] Perusopetusasetus 9 § (852/1998)

## 1.2. Paikallinen kokeiluopetussuunnitelma

Kaksivuotisen esiopetuksen kokeilussa mukana olevan kokeilukunnan tulee laatia paikallinen kokeiluopetussuunnitelma ja tehdä päätös sen käyttöön ottamisesta ennen kokeilun alkamista 1.8.2021[6]. Kokeilukunta voi tehdä yhteistyötä muiden kokeiluun osallistuvien kuntien kanssa myös paikallisen opetussuunnitelman laadinnassa.

Paikallinen kokeiluopetussuunnitelma laaditaan siten, että se määrittelee, ohjaa ja tukee esiopetuksen järjestämistä kaikissa kokeilutoimipaikoissa. Kokeilukunta ottaa huomioon paikalliset erityispiirteet, lasten tarpeet sekä esiopetusta koskevan arviointitiedon ja kehittämistyön tulokset opetussuunnitelmaa laatiessaan. Paikalliset suunnitelmat voivat tarkentaa valtakunnallisia perusteita, mutta ne eivät voi sulkea pois mitään lain, asetuksen tai perusteiden edellyttämää tavoitetta tai sisältöä.

Kukin kokeilukunta hyväksyy kokeiluopetussuunnitelman erikseen suomenkielistä, ruotsinkielistä, saamenkielistä sekä tarvittaessa muulla kielellä annettavaa esiopetusta varten[7].

Lisäksi kokeilukunnan tulee laatia kokeiluopetussuunnitelmaan perustuva vuosittainen suunnitelma ja tiedottaa huoltajille ennalta siinä päätetyistä keskeisistä asioista[8]. Suunnitelmassa tarkennetaan, miten paikallista opetussuunnitelmaa kussakin kokeilutoimipaikassa kyseisen vuoden aikana toteutetaan. Myös lasten oppimissuunnitelmat sekä kasvun ja oppimisen tukeen kuuluvat lasten yksilölliset suunnitelmat[9] laaditaan yhteisen opetussuunnitelman pohjalta.

Kaksivuotisessa esiopetuksessa olevalle, tehostettua tukea saavalle lapselle tulee laatia oppimissuunnitelma. Erityisen tuen piirissä olevalle lapselle laaditaan henkilökohtaisen opetuksen järjestämistä koskeva suunnitelma (HOJKS)[10]. Näiden suunnitelmien laadinnasta ja sisällöstä määrätään tarkemmin näiden perusteiden luvussa 5 (Kasvun ja oppimisen tuki). Tavoitteellisuuden vahvistamiseksi opettaja voi laatia esiopetusryhmän kaikille lapsille oppimissuunnitelman yhteistyössä lapsen ja huoltajan kanssa. Kokeiluun osallistuvista lapsista suurin osa osallistuu esiopetuksen lisäksi annettavaan varhaiskasvatukseen, jossa varhaiskasvatustilain mukaisesti on laadittava lapsikohtainen suunnitelma[11]. Lasten yhtenäisen päivän ja oppimisen polun näkökulmasta yhden lapsikohtaisen suunnitelman käyttö esiopetuksessa ja sen lisäksi annettavassa varhaiskasvatuksessa olisi perusteltua. Lapsikohtainen suunnitelma tukee myös huoltajien kanssa tehtävää yhteistyötä. Kokeilukunta voi päättää kokeilla yhtenäistä oppimissuunnitelmaa kokeilutoimipaikoissa. Tehostetun ja erityisen tuen oppilaiden osalta noudatetaan luvun 5 määräyksiä.

Kokeiluopetussuunnitelman laadinnassa otetaan huomioon muut paikalliset suunnitelmat, kuten:

- varhaiskasvatussuunnitelma
- esiopetuksen opetussuunnitelma
- perusopetuksen opetussuunnitelma
- lastensuojelulain mukainen lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma[12]
- yhdenvertaisuuslain mukainen yhdenvertaisuussuunnitelma[13]
- tasa-arvolain mukainen tasa-arvosuunnitelma[14]

Paikallista kokeiluopetussuunnitelmaa laadittaessa on tärkeää järjestää kaksivuotisen esiopetuksen kokeiluun osallistuvalla henkilöstöllä mahdollisuuksia tutustua kaksivuotisen esiopetuksen perusteisiin ja niihin tehtyihin muutoksiin, keskustella ja pohtia omien yksiköiden nykyisiä pedagogisia vahvuuksia sekä kehittämisen kohteita uudistuvan esiopetuksen näkökulmasta. Nämä keskustelut ovat perusta laadukkaana paikallisen kokeiluopetussuunnitelman laatimiselle ja käyttöönololle. Keskustelulle työyhteisöissä sekä kokeilun yhteistyölle on hyvä varata mahdollisuuksia koko kokeilun aikana.

Kokeilukunnan tehtävänä on arvioida antamaansa esiopetusta ja sen vaikuttavuutta sekä osallistua ulkopuoliseen toimintansa arviointiin[15]. Kokeilukunnalla on myös velvoite osallistua kaksivuotisen esiopetuksen kokeiluun liittyvään ulkoiseen arviointiin ja tutkimukseen[16].

Mahdolliset muutokset näihin kokeilun opetussuunnitelman perusteisiin edellyttävät vastaavien muutosten tekemistä paikalliseen opetussuunnitelmaan ja viemistä käytäntöön. Kokeilukunta voi

tarkistaa opetussuunnitelmaansa ja parantaa sen laatua ja toimivuutta myös paikallisista tarpeista lähtien ja kehittämistyön tuloksia hyödyntäen.

[6] Laki kaksivuotisen esiopetuksen kokeilusta (1046/2020) 7 § 3 mom.

[7] Perusopetuslaki 15 § 1 mom. (628/1998)

[8] Perusopetusasetus 9 § (852/1998)

[9] Perusopetuslaki 16 a § ja 17 a § (642/2010)

[10] Perusopetuslaki 16 a § 1 mom. (628/1998)

[11] Varhaiskasvatustalaki (540/2018) 23 § ja Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet (2018), luku 1.3 Kokeiluopetussuunnitelmaa koskevat paikalliset päätökset

[12] Lastensuojelulaki (417/2007) 12 §; Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (1287/2013) 12 §

[13] Yhdenvertaisuuslaki (1325/2014) 6 §

[14] Laki naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta (609/1986) ja sen muutos (1329/2014)

[15] Perusopetuslaki 21 § 1 ja 2 mom. (1296/2013)

[16] Laki kaksivuotisen esiopetuksen kokeilusta (1046/2020) 10 §

### 1.2.1. Nurmijärven painotukset

Opetushallituksen laatima kaksivuotisen esiopetuksen opetussuunnitelman perusteet 2021 ohjaa kokeilua Nukarin ja Yltilantien päiväkodeissa. Kokeilu alkaa 11.8.2021 ja päättyy kevätlukukauden 2024 lopussa. Lainsäädännöllisesti kaksivuotinen esiopetus kuuluu perusopetuslain alaisuuteen.

Kokeiluopetussuunnitelma laaditaan suomenkielellä. Nurmijärven painotuksissa on huomioitu paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma sekä paikallinen esiopetuksen opetussuunnitelma. Kaksivuotinen esiopetus nähdään jatkumona varhaiskasvatukselle. Lisävuosi esiopetuksessa antaa aikaa ja rauhaa esiopetuksen tavoitteiden toteutumiselle. Koska lapset ovat vuoden nuorempia, on huomioitava heidän kehitystasonsa ja ominainen tapansa toimia ja oppia. Toinen esiopetusvuosi lisää henkilöstön mahdollisuuksia lapsen kehittymisen seurantaan ja oppimisen tukemiseen. Tämä kokeiluopetussuunnitelma muokataan lasten ikä huomioiden juuri kaksivuotiseen esiopetukseen soveltuvaksi.

Kokeiluesiopetussuunnitelman laadinnassa on kuultu varhaiskasvatuksen opettajia kaikista varhaiskasvatus- ja esiopetusyksiköistä, koska 5-vuotiaiden kasvun ja oppimisen asiat ovat kaikille yhteisiä. Kuuleminen tapahtui kyselyllä yksiköiden pedagogiikkatiimeille. Kysymysten kautta haluttiin lisätä pedagogista keskustelua sekä saada tietoa, miten tällä hetkellä toteutetaan monilukutaitoon ja matemaattiseen osaamiseen liittyviä opetuksen tavoitteita. Lisäksi myös kestävä elämäntapa, laaja-alainen osaaminen sekä lasten kehontuntemus olivat kysymyksissä keskiössä.

Kokeilua arvioidaan yhteistyössä osallistumalla valtakunnalliseen tutkimus- ja arviointityöhön. Paikallisesti pedagogiikan toteutumista arvioidaan itsearviointin keinoin. Käytössä olevia itsearviointin työvälineitä ovat esim. tavoitepohjaisen arvioinnin pohjat, kasvun- ja kehityksen tuen valikko sekä kokeilun aikana säännölliset pedagogiset tapaamiset Nukarin ja Yltilantien henkilöstön kanssa. Näissä tapaamisissa keskitytään pedagogisiin näkökulmiin matematiikan ja kielen osalta sekä seurataan kestävä kehityksen edistymistä sekä kehitetään tapoja lasten kehontuntemuksen vahvistamiseen.

Huoltajien kanssa lapsen kehitystä seurataan ja arvioidaan lapsen varhaiskasvatussuunnitelman pohjalta. Siihen kirjataan pedagogiselle toiminnalle asetetut tavoitteet, toimenpiteet ja menetelmät. Varhaiskasvatussuunnitelmassa otetaan huomioon sekä esiopetusajana että täydentävässä varhaiskasvatuksessa toteutettavat näkökulmat. Tällöin pystymme rakentamaan lapselle yhtenäistä päivää ja eheää oppimispolkua.

Tehostetun ja erityisen tuen järjestäminen tapahtuu voimassa olevan yksivuotisen esiopetuksen opetussuunnitelman mukaisesti. Pedagoginen arvio ennen tehostetun tuen alkamista laaditaan sähköisesti Wilmaohjelmaan. Siitä keskustellaan huoltajayhteistyössä ja se käsitellään oppilashuollon ammattihenkilön kanssa. Jos päädytään tehostettuun tukeen, lapselle laaditaan tehostetun tuen oppimissuunnitelma Wilmaan. Tämä mahdollistaa joustavan opetuksen järjestämistä koskevan tiedon siirtymisen esiopetuksen sisällä ja myöhemmin siirryttäessä kouluun. Pedagoginen selvitys ennen erityisen tuen päätöksen hakemista laaditaan myös Wilmaan. Jos erityiseen tukeen päädytään, lapselle laaditaan HOJKS (henkilökohtainen opetuksen järjestämistä koskeva suunnitelma). Tarkemmin kolmiportaisen tuen tasoja käsitellään luvussa 5.

Valmis kaksivuotisen esiopetuksen opetussuunnitelma laitetaan varhaiskasvatuksen kotisivuille luettavaksi. Kaksivuotisen esiopetuksen alussa sekä Nukarin että Ylitilantien huoltajille järjestetään keskustelutilaisuus opetussuunnitelman sisällöstä ja painotuksista.

Tasa-arvo- ja yhdenvertaisuuslain edellyttämänä esiopetuksessa kiinnitetään huomiota lasten tasa-arvoisuuteen opetustilanteissa. Tuen tarve huomioidaan sen ilmetessä riippumatta lapsen sukupuolesta, kielestä, uskonnosta ja kulttuuritaustasta. Opetuksessa huomioidaan varhaiskasvatussuunnitelman mukainen sukupuolisensitiivisyys, jossa henkilöstö tiedostaa ja purkaa sukupuoleen liittyviä kulttuurisia oletuksia. Esiopetuksessa kunnioitetaan perheiden kulttuurista, kielellistä ja katsomuksellista monimuotoisuutta.



## 2. Esiopetuksen tehtävä, järjestäminen ja yleiset tavoitteet kaksivuotisen esiopetuksen kokeilussa

### 2.1. Kaksivuotisen esiopetuksen tehtävä osana oppimisen polkua

*Kaksivuotisen esiopetuksen kokeilun tarkoituksena on vahvistaa koulutuksellista tasa-arvoa, kehittää esiopetuksen laatua ja vaikuttavuutta, selvittää varhaiskasvatuksen sekä esi- ja alkuopetuksen välisiä jatkumoa, perheiden palveluvalintoja sekä saada tietoa kaksivuotisen esiopetuksen vaikutuksista lasten kehitys- ja oppimisedellytyksiin, sosiaalisiin taitoihin ja terveen itsetunnon muodostumiseen[20].*

*Esiopetuksen tehtävänä on edistää yhteistyössä kotien ja huoltajien kanssa lapsen kehitys- ja oppimisedellytyksiä sekä vahvistaa lapsen sosiaalisia taitoja ja tervettä itsetuntoa leikin ja myönteisten oppimiskokemusten avulla[21]. Varhaiskasvatus ja siihen kuuluva esiopetus sekä perusopetus muodostavat lapsen kasvun ja oppimisen kannalta johdonmukaisesti etenevän kokonaisuuden ja perustan elinikäiselle oppimiselle. Toimintaa suunnitellaan lapsilähtöisesti ja sen tehtävä on vahvistaa lapsen myönteistä minäkuvaa ja käsitystä itsestään oppijana.*

*Laadukkaan kokonaisuuden lähtökohtana on, että opettajat sekä muu henkilöstö tuntevat oppimisen polun eri vaiheet, niiden keskeiset tavoitteet, ominaispiirteet ja käytännöt. Lasten kasvun tukemisen ja oppimisen sujuvuuden vuoksi siirtymävaiheet suunnitellaan ja niitä arvioidaan yhdessä luvussa 3.3 (Yhteistyö kaksivuotisen esiopetuksen aikana ja siirtymävaiheissa) kuvatulla tavalla. Opetus- ja muu henkilöstö tekevät huoltajien kanssa yhteistyötä lasten oppimisen polun kaikissa vaiheissa. Tavoitteena on, että kunkin lapsen oppimisen polku varhaiskasvatuksesta esiopetukseen ja edelleen perusopetukseen jatkuu joustavasti lapsen tarpeista lähtevänä. Tämän varmistamisessa henkilöstön yhteistyön ja osaamisen suunnitelmallisella johtamisella kokeilutoimipaikoissa ja kokeilukunnan tasolla on tärkeä merkitys.*

*Esiopetussuunnitelman perusteissa (2014) kuvattu esiopetuksen tehtävä ja yleiset tavoitteet koskevat myös kaksivuotisen esiopetuksen kokeilua. Kokeilussa painottuu kuitenkin entistä vahvemmin kasvun ja oppimisen polun jatkuvuus ja eheys. Kokeilussa korostetaan myös lapsen päivän eheyttä.*

*Tavoitteena on, että kaksivuotisesta esiopetuksesta muodostuu pedagogisesti eheä kokonaisuus. Esiopetuksessa käytetään varhaiskasvatukseen soveltuvaa pedagogiikkaa ja otetaan huomioon lasten mielenkiinnon kohteet opetuksen järjestämisessä. Esiopetuksen kaksivuotisuus tarjoaa uusia mahdollisuuksia keskittyä ja syventyä oppimisen alueiden toteuttamiseen ja toimintakulttuurin kehittämiseen. Kahden vuoden kesto antaa lapsille aikaa kasvaa ja oppia omissa tahdissa.*

*Myös lasten yksilölliset tuen tarpeet on mahdollista huomioida kaksivuotisessa esiopetuksessa entistä aiemmin ja paremmin. Kokeilu vahvistaa esiopetuksen merkitystä lasten kasvun ja oppimisen tuen tarpeiden varhaisessa havaitsemisessa, tuen antamisessa ja samalla vaikeuksien ehkäisemisessä.*

*Kaksivuotinen esiopetus on tavoitteellista toimintaa. Opetuksen tavoitteet määrittyvät kokeiluperusteiden ja niiden pohjalta laaditun paikallisen kokeiluopetussuunnitelman mukaan. Lasten osaamistasolle ei opetussuunnitelmassa aseteta yhteisiä tavoitteita. Yksilöllisesti pohditut pedagogisen toiminnan tavoitteet hyödyttävät lasten kasvua ja oppimista, joten opettaja keskustelee kunkin lapsen yksilöllisistä tarpeista, toiveista ja oppimisen tavoitteista lapsen ja hänen huoltajansa kanssa. Esiopetuksen henkilöstö ottaa nämä tarpeet ja toiveet huomioon opetusta suunniteltaessa ja oppimisympäristöjä kehitettäessä.*

*Kokeilun myötä esiopetuksen piiriin tulee aiempaa nuorempia lapsia, joiden tarpeisiin kiinnitetään erityistä huomiota. Kaksivuotinen esiopetus suunnitellaan ja toteutetaan siten, että kaikilla lapsilla on mahdollisuus innostua, kokeilla ja oppia uutta. Esiopetuksessa tulee ottaa huomioon myös lasten tarvitsema hoito ja huolenpito.*

*Leikki eri muodoissaan on keskeistä esiopetuksen toiminnassa. Leikkiessään ja toimiessaan erilaisissa oppimisympäristöissä lapset laajentavat osaamistaan eri tiedon- ja taidonaloilla. Tavoitteena on, että esiopetuksessa lapsille avautuu mahdollisuuksia ystäväyteen, oppimisen iloon ja uusiin kiinnostuksen kohteisiin.*

*Esiopetuksessa lapsilla on tilaisuuksia monipuoliseen vuorovaikutukseen ja sosiaalisten taitojensa vahvistamiseen. Tavoitteena on, että lapset oppivat arvostamaan ihmisten yhdenvertaisuutta ja omaa ainutlaatuisuuttaan.*

*Kaksivuotista esiopetusta kehitetään inklusion periaatteiden mukaisesti. Kaikki lapset voivat osallistua yhdessä esiopetukseen esimerkiksi tuen tarpeista, vammaisuudesta tai kulttuurisesta taustasta riippumatta.*

[20] Laki kaksivuotisen esiopetuksen kokeilusta (1046/2020) 1 § 2 mom.

[21] Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi kaksivuotisen esiopetuksen kokeilusta ja varhaiskasvatustilain muuttamisesta, sivu 34./ Valtioneuvoston asetus perusopetuslaissa tarkoitettuna opetuksen valtakunnallisista tavoitteista ja perusopetuksen tuntijaosta (422/2012) 5 § 1 mom.

### 2.1.1. Nurmijärven painotukset

Kaksivuotinen esiopetus antaa mahdollisuuden esiopetuksen tavoitteiden syventymiseen, oppimisen alueiden toteuttamiseen sekä toimintakulttuurin kehittymiseen. Esiopetuksessa käytetään varhaiskasvatukseen soveltuvaa pedagogiikkaa ja huomioidaan lasten vahvuudet ja ominainen tapa oppia leikin ja toiminnallisuuden kautta, lepoa ja rauhoittumista unohtamatta.

Lapsen päivän eheydestä huolehditaan kokopäiväpedagogiikan ajatuksella. Toimintakulttuuria kehitetään siihen suuntaan, että lapsen päivässä ei ole turhia keskeytyksiä, vaan kaikessa toiminnassa on lapsen näkökulmasta jatkumo. Tämä näkyy pitkäkestoisten leikki-aihioiden kannattelussa ja rikastuttamisessa. Leikki ei ole hetken tapahtuma, vaan se rikastuu ja kehittyy ajan kanssa.

Verraten yksivuotiseen esiopetuksen opetussuunnitelmaan, tässä kaksivuotisessa esiopetuksessa erityisesti kiinnitetään huomiota matemaattiseen ja kielelliseen ajatteluun sekä vahvistetaan monilukutaidon käsitteen ymmärtämistä henkilöstön toiminnassa. Sen lisäksi kestävä kehityksen periaatteet sekä lasten kehotuntemuksen vahvistaminen nostetaan tarkempaan tarkasteluun.

Nurmijärvellä kaksivuotinen esiopetus nähdään osana yhtenäistä oppimispolkua varhaiskasvatuksesta toiselle asteelle. Esiopetus ja perusopetus jakavat opetussuunnitelman tasolla yhteisen arvopohjan ja oppimiskäsityksen. Varhaiskasvatuksesta esiopetukseen ja esiopetuksesta kouluun liittyviin siirtymävaiheisiin kiinnitetään erityistä huomiota siirtämällä tietoa yhteistyöpalavereissa huoltajan läsnä ollessa silloin, jos lapsella on tehostetun tai erityisen tuen tarve.

Nurmijärvellä kehitetään myös alkuopetusta, jossa yksivuotisen esiopetuksen oppilaat sekä ykkös- ja kakkosluokkalaiset opiskelevat alkuluokassa yhdessä. Tämän kaksivuotisen esiopetuksen tulokset antavat peilipintaa nykyiselle alkuluokka kehittämistyölle. Yhtenäisen toimintakulttuurin kehittäminen edellyttää jatkuvaa yhteistyötä oppimisen polun eri vaiheissa. Tätä yhteistyötä vahvistaa päiväkodin johtajien ja koulujen rehtoreiden säännöllinen yhteistyörakenne VaPe-yhteistyössä (varhaiskasvatus ja perusopetus). VaPe-yhteistyössä keskustellaan ja yhtenäistetään varhaiskasvatuksen ja perusopetuksen toimintakulttuuria säännöllisin väliajoin.

## 2.2. Kaksivuotisen esiopetuksen kokeilun järjestäminen

Kaksivuotisen esiopetuksen järjestäminen perustuu lakiin kaksivuotisen esiopetuksen kokeilusta[22]. Tässä luvussa käsitellään keskeisiä järjestämistä koskevia velvoitteita. Tarkemmat järjestämistä koskevat säännökset on määritelty kokeilulaissa.

Kokeilukunta, jonka koeryhmään kuuluu sekä suomen- että ruotsinkielisiä lapsia, on velvollinen järjestämään kaksivuotista esiopetusta erikseen molempia kieliryhmiä varten[23].

Kaksivuotisen esiopetuksen opetuskieli on joko suomi tai ruotsi. Opetuskielenä voi olla myös saame, romani tai viittomakieli. Lisäksi osa opetusta voidaan antaa muulla kuin edellä mainituilla perusopetuslain mukaisilla opetuskielillä, jos se ei vaaranna lasten mahdollisuuksia seurata opetusta.[24] Tästä määrätään tarkemmin luvussa 4.5 Kielelliseen ja kulttuuriseen moninaisuuteen liittyviä tarkentavia näkökulmia.

Kaksivuotisen esiopetuksen järjestämisessä otetaan huomioon opetusalaan koskevat kelpoisuussäädökset[25]. Kokeilua ei saa järjestää sellaisessa esiopetuksen toimipaikassa, missä lapsella ei ole mahdollisuutta esiopetuksen lisäksi annettavaan varhaiskasvatukseen[26]. Tarjoamalla esiopetus ja sen lisäksi annettava varhaiskasvatus samassa paikassa pyritään varmistamaan lapsen eheä päivä ja pysyvät vuorovaikutussuhteet.

Kokeilukunnan vastuulla on huolehtia kohdejoukkoon kuuluvien lasten ja näiden huoltajien riittävästä tiedottamisesta[27]. Kokeilukunnalla on velvollisuus ilmoittaa koeryhmään kuuluvan lapsen huoltajalle mahdollisuudesta hakea kaksivuotiseen esiopetukseen ja hyväksyä koeryhmään kuuluvan lapsen hakemus. Huoltajan vastuulla on huolehtia siitä, että koeryhmään kuuluva lapsi osallistuu kokeilutoimipaikassa järjestettyyn kaksi vuotta kestäväseen esiopetukseen tai muuhun kaksivuotisen esiopetuksen tavoitteet saavuttavaan toimintaan.[28]

Lähtökohtana on, että kaksivuotiseen esiopetukseen hyväksytty lapsi osallistuu kaikkeen toimintaan[29]. Huoltaja, opettaja sekä esiopetuksen järjestämiseen osallistuva henkilöstö huolehtivat yhteistyössä lasten säännöllisestä osallistumisesta esiopetukseen. Kokeilukunta päättää ja tiedottaa huoltajille lapsen sairaudesta tai muusta syystä johtuvan vapautuksen hakemiseen liittyvistä käytännöistä. Kokeilukunta tekee huoltajan ilmoituksen perusteella päätöksen kaksivuotisen esiopetuksen kokeiluun osallistumisen päättymisestä kokeilutoimipaikassa[30].

Kaksivuotista esiopetusta annetaan kahtena vuotena yhteensä vähintään 1 400 tuntia, vähintään 700 tuntia kumpanakin vuotena[31]. Kaksivuotiseen esiopetukseen osallistuvilla lapsilla on myös oikeus esiopetusta esiopetuksen lisäksi annettavaan varhaiskasvatukseen[32]. Lapsen päivään voi kuulua enintään viisi tuntia esiopetusta[33]. Mikäli kokeiluun kuuluu lapsia, joille on tehty pidennetyn oppivelvollisuuden päätös, voidaan heidän esiopetuksensa toteuttaa kaksivuotisena kokeilulain mukaisesti[34]. Kaksivuotisen esiopetuksen aikana lapsi ei voi osallistua perusopetukseen valmistavaan opetukseen[35].

Kaksivuotinen esiopetus voidaan toteuttaa kokeiluun osallistuvien kahden ikäluokan yhteisenä opetuksena. Lasten näkökulmasta asetelma tukisi oppimisen polun eheyttä ja mahdollistaisi joustavan oppimisen eteneminen taitojen ja tarpeiden mukaan ikäryhmästä riippumatta. Kahden ikäluokan ryhmässä opettaja voi myös hyödyntää kokeneempien lasten osaamista esiopetuksen käytäntöihin ohjaamisessa. Kokeilukunta kuitenkin päättää paikallisesti sopivasta tavasta muodostaa esiopetusryhmät kokeilun aikana.[36]

Kokeilukunta voi hankkia esiopetuspalvelut julkiselta tai yksityiseltä palveluiden tuottajalta[37]. Kokeilukunta vastaa siitä, että sen hankkimat palvelut järjestetään kokeilulainsäädännön sekä näiden opetus suunnitelman perusteiden mukaisesti[38].

[22] Laki kaksivuotisen esiopetuksen kokeilusta (1046/2020)

[23] Laki kaksivuotisen esiopetuksen kokeilusta (1046/2020) 8 § 1 mom.

[24] Perusopetuslaki 10 § 1 mom. (1288/1999)

- [25] Opetustoimen kelpoisuusasetus (986/1998) 7 § (ks. myös HE s. 34).
- [26] Laki kaksivuotisen esiopetuksen kokeilusta (1046/2020) 8 § 3 mom.
- [27] Laki kaksivuotisen esiopetuksen kokeilusta (1046/2020) 3 § 3 mom.
- [28] Laki kaksivuotisen esiopetuksen kokeilusta (1046/2020) 6 §
- [29] Perusopetuslaki 35 § (1040/2014), Laki kaksivuotisen esiopetuksen kokeilusta (1046/2020) 6 § 2 mom.
- [30] Laki kaksivuotisen esiopetuksen kokeilusta (1046/2020) 6 § 3 mom.
- [31] Laki kaksivuotisen esiopetuksen kokeilusta (1046/2020) 7 § 1 mom.
- [32] Laki kaksivuotisen esiopetuksen kokeilusta (1046/2020) 2 § 4 mom.
- [33] Perusopetusasetus (852/1998) 4 §
- [34] Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi kaksivuotisen esiopetuksen kokeilusta ja varhaiskasvatuslain muuttamisesta, sivu 42 ja Laki kaksivuotisen esiopetuksen kokeilusta (1046/2020) 2 § 3 mom.
- [35] Laki kaksivuotisen esiopetuksen kokeilusta (1046/2020) 2 § 4 mom.
- [36] Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi kaksivuotisen esiopetuksen kokeilusta ja varhaiskasvatuslain muuttamisesta, s. 41-42.
- [37] Perusopetuslaki 4 § 1 mom. ja 7 § 5 mom. (628/1998)
- [38] Laki kaksivuotisen esiopetuksen kokeilusta (1046/2020) 8 § (ks. myös HE s. 42)

### 2.2.1. Nurmijärven painotukset

Kokeilu järjestetään Ylitolantien ja Nukarin päiväkodeissa. Opetuskieli on suomi. Muut päiväkodit toimivat verrokkitoimipaikkoina. Koe- ja verrokkiryhmät ovat muodostuneet sekä niihin nimetyt lapset ovat valikoituneet kokeilulain mukaisen satunnaisotannan ja opetus- ja kulttuuriministeriön tekemien päätösten mukaan. Kaksivuotisessa esiopetuksessa noudatetaan koulujen toiminta-aikoja, jolloin esiopetusaika on 4 tuntia päivässä. Esiopetus on maksutonta. Mahdollinen esiopetusta täydentävä varhaiskasvatusaika on perheelle maksullista. Lapsi, joka on esiopetuksessa eikä hän osallistu täydentävään varhaiskasvatukseen, on oikeutettu ensisijaisesti saattamisavustukseen, jos hänen koulumatkansa on yli 3 km. Verrokkiryhmään kuuluvat lapset ovat toimintavuoden 2021 - 2022 aikana varhaiskasvatuksessa tai vastaavassa toiminnassa sekä heidän yksivuotinen esiopetus alkaa 6-vuotiaana syksyllä 2022.

Kokeilun suunnittelutyö on alkanut helmikuussa 2021. Koeryhmän perheille on lähtenyt toukokuun alussa kirjallinen tiedote ja päätös koeryhmään kuulumisesta sekä hakemus, jolla haetaan kokeiluun. Hakemuksen palauttamisen jälkeen perheet ovat saaneet Wilma-päätökset kokeiluun osallistumisesta kokeilutoimipaikassa. Verrokkiryhmien perheet ovat myös saaneet kirjallisen tiedotteen ja päätöksen kokeilun verrokkiryhmään kuulumisesta.

Kokeiluesiopetussuunnitelmaa on valmisteltu kevään 2021 ajan. Kysely pedagogiikatiimeille on tehty maaliskuussa 2021 ja tuloksista on laadittu koonti, jota on hyödynnetty opetussuunnitelmaa laadittaessa. Ylitolantien ja Nukarin henkilöstölle on järjestetty kaksi keskustelutilaisuutta. Huoltajille järjestetään kesäkuussa 2021 vanhempainilta, jossa käydään läpi kokeiluesiopetussuunnitelman sisältöjä.

## 2.3. Kaksivuotista esiopetusta ohjaavat yleiset velvoitteet

Esiopetusta ohjaavat velvoitteet perustuvat Suomen perustuslakiin sekä perusopetuslakiin ja -asetukseen ja niiden nojalla annettuihin säännöksiin ja määräyksiin sekä oppilas- ja opiskelijahuoltolakiin[39].

Opetuksen järjestämisessä on otettava huomioon myös velvoitteet, jotka tulevat muusta lainsäädännöstä sekä kansainvälisistä sopimuksista, joihin Suomi on sitoutunut. Tällaisia ovat muun muassa yhdenvertaisuuslaki[40], tasa-arvolaki[41], Euroopan ihmisoikeuksien sopimus[42] ja YK:n lapsen oikeuksien sopimus[43].

Perusopetuslain mukaan esiopetuksen tavoitteena on osaltaan tukea lasten kasvua ihmisyyteen ja eettisesti vastuukykyiseen yhteiskunnan jäsenyyteen sekä antaa heille elämässä tarpeellisia tietoja ja taitoja[44]. Esiopetuksella on myös sivistystehtävä ja tasa-arvoisuuden edistämisen tehtävä. Opetuksen ja kasvatuksen tarkemmista tavoitteista säädetään esiopetuksen tavoitteita käsittelevässä valtioneuvoston asetuksessa [45].

Esiopetuksessa otetaan myönteisellä tavalla huomioon lasten moninaiset kielelliset, kulttuuriset, katsomukselliset ja uskonnolliset taustat. Lasten mielipiteitä kuunnellaan ja heidän identiteettiensä kehittymistä tuetaan.

Esiopetusta koskeva lainsäädäntö korostaa huoltajien osallisuutta[46]. Huoltajilla on oikeus saada tietoa esiopetuksen tavoitteista ja toiminnasta jo ennen esiopetukseen ilmoittautumista sekä lapsensa esiopetuspäivästä esiopetuksen aikana. Huoltajien mielipiteitä ja tietoja kuullaan sekä heidän antamaansa palautetta hyödynnetään esiopetuksen kehittämisessä.

Esiopetuksessa olevalla lapsella on oikeus saada opetussuunnitelman mukaista opetusta sekä suotuisan kasvun ja oppimisen edellyttämää tukea jokaisena esiopetuksen työpäivänä[47]. Tämän oikeuden turvaamiseksi jokainen esiopetuksessa olevan lapsen kanssa työskentelevä noudattaa kokeilukunnan vahvistamaa opetussuunnitelmaa ja muita toimintaa ohjaavia normeja.

Esiopetus, opetuksessa käytettävät oppimateriaalit ja välineet sekä tarvittava oppilashuolto ovat maksuttomia[48]. Lapsille on tarjottava jokaisena esiopetuspäivänä tarkoituksenmukaisesti järjestetty, täysipainoinen, maksuton ateria, ja ruokailutilanteen on oltava ohjattu[49].

Esiopetukseen osallistuvalla lapsella on oikeus turvalliseen oppimisympäristöön[50]. Turvallisuus otetaan huomioon oppimisympäristöissä ja kaikessa esiopetuksen toiminnassa. Lasten kokeman turvallisuuden perustana ovat keskinäiseen kunnioitukseen ja huolenpitoon perustuva toimintakulttuuri ja esiopetukseen soveltuvat oppimisympäristöt. Turvallisuuteen liittyviä tehtäviä käsitellään tarkemmin luvuissa 3 ja 6. Opetuksen järjestämisessä otetaan lisäksi huomioon työsuojeluun liittyvät säännökset, henkilötietoja koskevat säännökset sekä lasten kanssa työskentelevien rikostaustan selvittämistä ohjaavat määräykset. Kaksivuotisessa esiopetuksessa voidaan tarvittaessa harkintaa käyttäen ja lasten ikäkausi huomioiden hyödyntää myös perusopetuslain mukaisia kurinpidollisia keinoja ja kasvatustalkusteluja esiopetukseen soveltuvalla tavalla[51]. Kokeilukunta laatii opetussuunnitelman yhteydessä suunnitelman kaksivuotiseen esiopetukseen soveltuvien kurinpitokeinojen ja kasvatustalkustelun käytöstä ja niihin liittyvistä menettelytavoista[52].

[39] Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (1287/2013)

[40] Yhdenvertaisuuslaki (21/2004)

[41] Laki miesten ja naisten välisestä tasa-arvosta (609/1986)

[42] Euroopan ihmisoikeuksien sopimus, Valtiosopimukset (63/1999)

[43] YK:n yleissopimus lapsen oikeuksista 1989

[44] Perusopetuslaki (628/1998) 2 §

[45] Valtioneuvoston asetus (422/2012) 2-4 §

[46] Perusopetuslaki 3 § 3 mom. (628/1998)

[47] Perusopetuslaki 30 § 1 mom. (642/2010)

[48] Perusopetuslaki 31 § 1 mom. (477/2003) ja Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (1287/2013) 9 § 4 mom.

[49] Perusopetuslaki (628/1998) 31 § 2 mom.

[50] Perusopetuslaki 29 § 1 mom. (1267/2013)

[51] Perusopetuslaki 35 a § (1267/2013) sekä 36 ja 36 a § (477/2003 ja 1267/2013)

[52] Perusopetuslaki 29 § 3 mom. (1267/2013)

## 2.4. Arvoperusta

Kaksivuotinen esiopetus perustuu käsitykseen lapsuuden itseisarvoisesta merkityksestä. Jokainen lapsi on ainutlaatuinen ja arvokas juuri sellaisena kuin hän on. Jokaisella lapsella on oikeus tulla kuulluksi, nähdyksi, huomioon otetuksi ja ymmärretyksi yksilönä ja yhteisönsä jäsenenä. Lapsilla on oikeus oppia sekä rakentaa käsitystään itsestään ja maailmasta omien lähtökohtiensa mukaisesti.

Lapsilla on oikeus oppia leikkien ja iloita oppimastaan. Lasten aikaisemmat kokemukset ja taidot ovat osa heidän oppimisen polkuaan. Lasten yksilöllisyyttä sekä monenlaisia tapoja toimia ja oppia arvostetaan. Lasten käsityksiä ja mielipiteitä pidetään tärkeinä, ja he osallistuvat oppimisympäristöjen rakentamiseen sekä edellytystensä mukaan toiminnan suunnitteluun ja arviointiin. Lapsia rohkaistaan yhdessä tekemiseen ja yhteisöllisyyteen.

Jokaisella lapsella on oikeus hyvään opetukseen ja huolenpitoon. Kannustava palaute ja oikeudenmukainen kohtelu kuuluvat hyvään esiopetukseen. Lapsilla on oikeus ilmaista itseään ja ajatuksiaan, käsitellä tunteita ja ristiriitoja sekä kokeilla ja opetella uusia asioita. Esiopetus tukee lasten kykyä ymmärtää arvoja, noudattaa terveellisiä elämäntapoja sekä kehittää tunteita ja kauneudentajuaan.

Esiopetus toimintaympäristönä tukee lasten yhdenvertaisuutta ja tasa-arvoisuutta. Esiopetus edistää lasten mahdollisuuksia kehittää kykyjään ja tehdä valintoja ilman sukupuolesta, syntyperästä, kulttuuritaustasta tai muusta henkilöön liittyvästä ominaisuudesta johtuvia ennakkoodotuksia ja rajoituksia[53].

Esiopetuksen henkilöstön ja huoltajien yhteistyö auttaa turvaamaan lasten hyvinvointia. Esiopetuksen henkilöstön avoin ja kunnioittava suhtautuminen monimuotoisiin perheisiin ja perheiden monenlaisiin kieliin, kulttuureihin, katsomuksiin, uskontoihin, perinteisiin ja kasvatusnäkemysiin on rakentavan vuorovaikutuksen ja opetuksen perusta[54].

Esiopetuksessa noudatetaan kestävän elämäntavan periaatteita ja otetaan huomioon sen eri ulottuvuudet: sosiaalinen, kulttuurinen, taloudellinen ja ekologinen. Esiopetuksessa arvostetaan sivistystä, mikä ilmenee tavassa suhtautua itseen, muihin ihmisiin, ympäristöön ja tietoon sekä tavassa ja tahdossa toimia oikein. Kiusaamista, rasismia tai väkivaltaa ei hyväksytä missään muodossa.

Opetus on lapsia puoluepoliittisesti, uskonnollisesti ja katsomuksellisesti sitouttamatonta. Esiopetusta ei saa käyttää kaupallisen vaikuttamisen kanavana.

[53] Yhdenvertaisuuslaki 6 § 1 mom. (21/2004)

[54] Valtioneuvoston asetus (422/2012) 2 §

## 2.5. Oppimiskäsitys

Kaksivuotinen esiopetus perustuu oppimiskäsitykseen, jonka mukaan lapset omaksuvat uusia tietoja ja taitoja vuorovaikutuksessa muiden ihmisten ja lähiympäristön kanssa. Oppiminen on kokonaisvaltaista ja sitä tapahtuu kaikkialla. Siinä yhdistyvät tiedot, taidot, toiminta, tunteet, aistihavainnot, keholliset kokemukset, kieli ja ajattelu. Oppimiskäsitys pohjautuu näkemykseen lapsesta aktiivisena toimijana. Olennaista oppimisessa on lasten oma toiminta ja luottamus omiin mahdollisuuksiinsa oppijana. Lisäksi lasten tahdolla ja kehittyvällä taidolla toimia yhdessä on merkitystä oppimiselle. Lapset oppivat esiopetuksessa leikkien, liikkuen, tutkien, erilaisia työtehtäviä tehden, itseään ilmaisten sekä taiteisiin perustuvassa toiminnassa. Myönteiset tunnekokemukset, ilo ja uutta luova toiminta edistävät oppimista ja innostavat kehittämään omaa osaamista.

Oppimisen lähtökohtana ovat kunkin lapsen aiemmat kokemukset ja hänen osaamisensa. On tärkeää, että uusilla opittavilla tiedoilla ja taidoilla on yhteys lasten arkeen ja kokemusmaailmaan. Lapset opettelevat esiopetuksessa toimimaan yhteistyössä muiden kanssa ja asettamaan tavoitteita omalle ja yhteiselle toiminnalle. Lapsia kuunnellaan, kuullaan ja heidän kanssaan keskustellaan sekä ohjataan heitä ottamaan huomioon toiset. Näin lapsille syntyy kokemus ryhmän ja yhteisön jäsenyydestä. Vertaisryhmä ja kokemus yhteisöön kuulumisesta ovat lapsen oppimisen ja osallisuuden kannalta keskeisiä. Tavoitteena on, että sopivasti haastava toiminta sekä uusien tietojen ja taitojen oppiminen herättää lapsissa halun oppia lisää.

Leikki on lasten oppimiselle merkityksellistä. Se on lasta motivoivaa ja iloa tuottavaa toimintaa, jossa lapset samalla oppivat monia taitoja ja omaksuvat tietoa. Esiopetuksessa tulee ymmärtää leikin itseisarvo lapselle sekä sen pedagoginen merkitys oppimisessa ja lasten kokonaisvaltaisessa kehityksessä ja hyvinvoinnissa.

### 2.5.1. Nurmijärven painotukset

Nurmijärven perusopetuksessa jaetaan yhteinen oppimiskäsitys esiopetuksesta toiselle asteelle. Oppiminen perustuu lämminhenkiselle vuorovaikutukselle lapsen ja lapsiryhmän kanssa. Oppimisessa ja opetuksessa pääpaino on löytää jokaisen lapsen omat vahvuudet ja lahjakkuudet ja niiden kautta tukea harjoiteltavia asioita. Kaksivuotisessa esiopetuksessa henkilöstö pyrkii toiminnallaan motivoimaan ja innostamaan lapsia toimintaan. He etsivät aktiivisesti keinoja, jotka auttavat lasta sitoutumaan toimintaan ja yhdessä tekemiseen. Lapsen oma motivaatio ja sitoutuminen mahdollistaa ja tukee monipuolista oppimista. Esiopetuksen aikana kiinnitetään erityisesti huomiota toiminnasta vetäytyviin lapsiin ja pyritään löytämään jokaiselle lapselle luonnollinen tapa osallistua toimintaan.

Esiopetuksessa lapset oppivat työskentelemään yksin ja ryhmissä; vertaisoppimista hyödynnetään laajasti. Leikki on lapselle ominainen tapa oppia. Leikin kautta lapsi kokee oppimisen iloa sekä jäsentää ja käsittelee uutta tietoa suhteessa omiin kokemuksiinsa. Esiopetuksessa käytetään oppimisessa myös muita toiminnallisia tapoja, jotka houkuttelevat ja aktivoivat lasta oppimaan. Näitä ovat tekemällä oppiminen, eri aistikanavien hyödyntäminen oppimisessa, liikunnan avulla oppiminen, luonnon ja lähiympäristön huomioiminen oppimisympäristönä, tieto- ja viestintäteknologisten laitteiden käyttäminen osana oppimisen prosessia.

## 2.6. Laaja-alainen osaaminen

Laaja-alaisella osaamisella tarkoitetaan tietojen, taitojen, arvojen, asenteiden ja tahdon muodostamaa kokonaisuutta. Osaaminen tarkoittaa myös kykyä käyttää tietoja ja taitoja tilanteen edellyttämällä tavalla. Laaja-alaisen osaamisen kehittyminen alkaa varhaislapsuudessa ja jatkuu läpi elämän. Se vahvistuu vähitellen oppimisen polun aikana eri tiedon- ja taidonaloihin liittyvässä opiskelussa sekä arjen toiminnassa ja vuorovaikutuksessa. Laaja-alaisen osaamisen tarve korostuu ympäröivän maailman muuttuessa. Ihmisenä kasvaminen, opiskelu ja työn teko sekä

kansalaisena toimiminen edellyttävät nyt ja tulevaisuudessa laaja-alaista, tiedonalarajat ylittävää ja yhdistävää osaamista.

Laaja-alaisen osaamisen kehittäminen otetaan huomioon kaikessa kaksivuotisen esiopetuksen toiminnassa: toimintakulttuuria ja oppimisympäristöjä kehitettäessä sekä kasvatus- ja opetustyössä.

Laaja-alaisen osaamisen kehittämisen tehtävä kulkee jatkumona varhaiskasvatussuunnitelman perusteista esi- ja perusopetuksen opetussuunnitelmien perusteisiin. Tehtävän toteutuminen edellyttää suunnitelmallista työskentelyä ja tavoitteiden toteutumisen arviointia sekä varhaiskasvatuksen, esi- ja perusopetuksen yhteistyötä.

Laaja-alaisen osaamisen kehittyminen edistää lasten kasvua yksilöinä ja yhteisönsä jäseninä. Se tukee heidän valmiuttaan suuntautua elinikäisen oppimisen polulle ja luo pohjaa kestävästä elämäntavan omaksumiselle.

Lasten laaja-alaisen osaamisen kehittymiseen vaikuttaa opeteltavia tietosisältöjä enemmän se, miten esiopetuksessa työskennellään, millaisiksi oppimisympäristöt rakennetaan sekä miten lasten oppimista ja hyvinvointia tuetaan.

Näissä perusteissa kuvataan kuusi toisiinsa liittyvää laaja-alaisen osaamisen osa-aluetta:

- ajattelu ja oppiminen
- kulttuurinen osaaminen, vuorovaikutus ja ilmaisu
- itsestä huolehtiminen ja arjen taidot
- monilukutaito
- tieto- ja viestintäteknologinen osaaminen
- osallistuminen, vaikuttaminen ja kestävä elämäntapa.

Alla kuvataan lyhyesti laaja-alaisen osaamisen osa-alueet ja kaksivuotisen esiopetuksen tehtävä kullakin osa-alueella. Lisäksi mainitaan esimerkkejä siitä, miten laaja-alaisen osaamisen kehittymistä voidaan esiopetuksessa tukea. Esiopetuksen pedagogista toteuttamista kuvataan tarkemmin luvussa neljä (Opetuksen tavoitteet ja pedagoginen toteuttaminen kaksivuotisessa esiopetuksessa). Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet on otettu huomioon myös oppimisen alueiden määrittelyssä (luku 4.4 Oppimisenalueet kaksivuotisessa esiopetuksessa).

### **Ajattelu ja oppiminen**

Ajattelun ja oppimisen taidot kehittyvät vuorovaikutuksessa ja muodostavat perustan muun osaamisen kehittymiselle ja elinikäiselle oppimiselle. Tiedon määrä ja sen nopea uudistuminen edellyttävät taitoja uuden omaksumiseen sekä oman oppimisen ohjaamiseen. Tiedon jäsentäminen ja uuden luominen edellyttävät luovaa ja kriittistä ajattelua. Esiopetuksen tehtävä on rohkaista ja auttaa lapsia kehittämään ajattelun ja oppimisen taitojaan sekä vahvistaa heidän luottamustaan omaan osaamiseensa.

Lasten muistin ja mielikuvituksen kehittymistä tuetaan esimerkiksi lorujen, musisoimien ja draamatoiminnan avulla. Leikin, pelien ja erilaisten ongelmanratkaisu- ja tutkimustehtävien käyttö tarjoaa lapsille elämyksiä sekä oivaltamisen ja uuden löytämisen iloa. Monipuolinen liikkuminen ja havaintomotoriset harjoitukset tukevat lasten oppimista. Lapsia kannustetaan kokeilemaan ja opettelemaan myös heille vaativia asioita. Heitä ohjataan katsomaan asioita monesta näkökulmasta, kysymään ja kyseenalaistamaan. Heitä rohkaistaan iloitsemaan onnistumisista ja kannustamaan toisia sekä samalla olemaan lannistumatta epäonnistumisista. Toimintaa dokumentoidaan, siitä keskustellaan, ja sen onnistumista pohditaan yhdessä lasten kanssa. Samalla autetaan lapsia havaitsemaan edistymistään ja oppimistaan.

### **Kulttuurinen osaaminen, vuorovaikutus ja ilmaisu**

Vuorovaikutustaidoilla sekä kyvyllä ilmaista itseään ja ymmärtää muita on tärkeä merkitys yksilön toimintakyvylle ja hyvinvoinnille kulttuurisesti, kielellisesti ja katsomuksellisesti moninaisessa maailmassa. Taito kuunnella, tunnistaa ja ymmärtää eri näkemyksiä sekä kyky reflektoida



omia arvoja ja asenteita kuuluu hyvään vuorovaikutukseen ja kulttuuriseen osaamiseen. Myönteisten ihmissuhteiden luominen ja ongelmatilanteiden rakentava ratkaiseminen edellyttävät yhteistyötaitoja. Vuorovaikutustaidoilla sekä kyvyllä ilmaista itseään ja ymmärtää muita on tärkeä merkitys identiteetille, toimintakyvylle ja hyvinvoinnille. Toimiva vuorovaikutus erilaisista kulttuuri- ja katsomustaustoista tulevien ihmisten kanssa edellyttää oman ja muiden kulttuurin ja katsomuksellisen taustan ymmärtämistä ja kunnioittamista. Esiopetuksen tehtävä on tarjota lapsille mahdollisuuksia harjoitella vuorovaikutus- ja ilmaisutaitoja turvallisesti vertaisryhmän ja lähiyhteisön aikuisten kanssa.

Lapsia rohkaistaan tutustumaan toisiin ihmisiin ja toimimaan heidän kanssaan. Juhlat, leikit ja yhteistyöhön perustuva toiminta luovat mahdollisuuksia harjoitella käyttäytymistä eri tilanteissa ja erilaisten ihmisten kanssa. Lapsia kohdellaan arvostavasti ja heitä ohjataan ystävällisyyteen ja hyviin tapoihin. Lasten kanssa tutustutaan lähiympäristöön ja sen kulttuuriseen moninaisuuteen. Lapsia ohjataan arvostamaan oman ja toisten perheiden perinteitä ja tapoja. Lasten kielitietoisuuden kehittymistä tuetaan ja heitä rohkaistaan ilmaisemaan itseään eri keinoin.

### **Itsestä huolehtiminen ja arjen taidot**

Itsestä huolehtiminen, terveyteen ja turvallisuuteen sekä arjen teknologian hallintaan liittyvät taidot ovat tärkeitä kaikille. Kyse on yksilön hyvinvoinnista sekä kestävään elämäntapaan sitoutumisesta. Esiopetuksen tehtävä on vahvistaa lasten hyvinvointiin liittyviä taitoja sekä ohjata heitä tekemään kestävä elämäntavan mukaisia valintoja. Esiopetuksessa tuetaan lasten myönteistä suhtautumista tulevaisuuteen.

Esiopetuksessa lapsia ohjataan edellytyksensä mukaan huolehtimaan itsestään, toisista, omista tavaroista ja yhteisestä ympäristöstä. Opetuksessa ja yhteistyössä huoltajien kanssa käsitellään lasten arkielämän rytmiä sekä ruokailun, levon ja mielen hyvinvoinnin merkitystä. Erityisesti kiinnitetään huomiota monipuoliseen ja riittävään liikuntaan lasten hyvinvoinnin ja oppimisen edellytyksenä. Lasten kanssa pohditaan heidän hyvää oloaan edistäviä ja haittaavia tekijöitä.

Lapsia autetaan tunteiden ilmaisussa ja itsesäätelyssä. Lasten tunnetaidot vahvistuvat, kun heidän kanssaan opetellaan havaitsemaan, tiedostamaan ja nimeämään tunteita. Lapsia ohjataan kunnioittamaan ja suojelemaan omaa ja toisten kehoa. Heitä ohjataan myös pyytämään ja hakemaan apua tarvittaessa. Lapsia ohjataan toimimaan vastuullisesti ja turvallisesti esiopetuksen oppimisympäristöissä, kuten luonnossa ja lähiliikenteessä. Lasten kanssa kokeillaan teknologisia ratkaisuja ja harjoitellaan laitteiden ja välineiden turvallista käyttöä.

### **Monilukutaito**

Monilukutaidolla tarkoitetaan erilaisten viestien tulkinnan ja tuottamisen taitoja. Se liittyy kiinteästi ajattelun ja viestinnän taitoihin ja kykyyn hankkia, muokata, tuottaa, esittää, arvioida ja arvottaa tietoa erilaisissa ympäristöissä ja tilanteissa. Tietoa voidaan tuottaa ja esittää sanallisten, kuvallisten, numeeristen tai muiden symbolijärjestelmien tai näiden yhdistelmien avulla. Monilukutaidon perustana on laaja tekstikäsitelmä, jonka mukaan erilaiset tekstit voivat olla muun muassa kirjoitetussa, puhutussa, audiovisuaalisessa tai digitaalisessa muodossa. Siihen sisältyy erilaisia lukutaitoja kuten kuvanlukutaito, numeerinen lukutaito, medialukutaito ja peruslukutaito. Monilukutaidon eri osa-alueet ovat yksilön, ihmisten keskinäisen vuorovaikutuksen, yhteiskunnan, kansalaisuuden ja työelämän näkökulmasta keskeisiä perustaitoja. Monilukutaidon kehittyminen luo perustaa muulle oppimiselle ja opiskelulle. Monilukutaidon kehittyminen alkaa jo varhaislapsuudessa ja jatkuu koko elämän ajan. Esiopetuksen tehtävä on tukea lasten monilukutaidon kehittymistä yhteistyössä huoltajien kanssa.

Lapsia kannustetaan tutkimaan, käyttämään ja tuottamaan erilaisia viestejä erilaisissa ympäristöissä. Niiden avulla opetellaan ilmaisua ja vuorovaikutusta ja niiden herättämiin ajatuksiin ja tunteisiin eläydytään yhdessä. Lasten kuvallukutaidon, kirjoittamisen, lukemisen ja numeerisen lukutaidon sekä medialukutaidon kehittymistä tuetaan. Monilukutaitoisiksi kehittyäkseen lapset tarvitsevat aikuisen mallia sekä rikasta tekstiympäristöä, lasten tuottamaa kulttuuria sekä lapsille soveltuvia kulttuuripalveluja, kuten elokuvia, leikkiloruja ja musiikkia. Lasten osallisuus vahvistuu monilukutaidon kehittymisen myötä. Samalla lasten maailma avautuu, jäsentyy ja saa uusia merkityksiä.

## Tieto- ja viestintäteknologinen osaaminen

Tieto- ja viestintäteknologinen osaaminen on tärkeä kansalaistaito. Sitä tarvitaan lasten ja perheiden arjessa, ihmisten välisessä vuorovaikutuksessa ja yhteiskunnallisessa osallistumisessa. Se on osa monilukutaitoa sekä media- ja opiskelutaitoja, joita tarvitaan opiskelussa ja työelämässä. Esiopetuksen tehtävä on kotien rinnalla edistää lasten tieto- ja viestintäteknologista osaamista.

Lasten kanssa tutkitaan ja havainnoidaan tieto- ja viestintäteknologian roolia arkielämässä sekä tutustutaan erilaisiin digitaalisiin välineisiin, sovelluksiin ja peleihin. Tieto- ja viestintäteknologian avulla tuetaan lasten vuorovaikutustaitoja, oppimisen taitoja sekä vähitellen kehittyvää kirjoitus- ja lukutaitoa. Mahdollisuudet kokeilla ja tuottaa sisältöjä itse ja yhdessä muiden lasten kanssa käyttäen apuna tieto- ja viestintäteknologiaa edistävät lasten luovan ajattelun ja yhteistoiminnan taitoja. Ohjelmoinnin periaatteisiin tutustuminen luo ymmärrystä digitaalisten sovellusten kehittämisestä ja vahvistaa lasten loogista ajattelua. Lapsia ohjataan tieto- ja viestintäteknologian turvalliseen ja ergonomiseen käyttöön.

## Osallistuminen, vaikuttaminen ja kestävä elämäntapa

Aktiivinen ja vastuullinen osallistuminen ja vaikuttaminen luovat perustaa demokraattiselle ja kestäväälle tulevaisuudelle. Tämä edellyttää yksilöltä taitoa ja halua osallistua yhteisön toimintaan sekä luottamusta omiin vaikutusmahdollisuuksiinsa. Lasten oikeuksiin kuuluvat kuulluksi tuleminen ja osallisuus omaan elämäänsä vaikuttavissa asioissa[55]. Esiopetuksessa kunnioitetaan näitä demokratian toteutumisen keskeisiä periaatteita. Esiopetuksen tehtävä on tukea lasten vähitellen kehittyviä osallistumisen ja vaikuttamisen taitoja ja kestävä elämäntavan omaksumista.

Esiopetuksen toimintaa suunnitellaan, toteutetaan ja arvioidaan yhdessä lasten, esiopetuksen henkilöstön ja huoltajien kanssa. Kun lapset ovat mukana vaikuttamassa, he oppivat samalla hahmottamaan yhteisten sääntöjen, sopimusten ja luottamuksen merkitystä. Lasten arvostava kohtaaminen, heidän ajatustensa kuunteleminen ja yhdessä toisten lasten ja aikuisten kanssa toimiminen vahvistavat lasten osallistumisen ja vaikuttamisen taitoja. Lapsia kannustetaan auttamaan toisia ja pyytämään tarvittaessa apua. Lasten on tärkeä saada kokea ja tietää, että he lapsina ovat oikeutettuja aikuisten apuun ja suojeluun.

Esiopetuksessa lasten kanssa tutustutaan luontoon. Myönteiset kokemukset ja elämykset lähiympäristöstä ja siihen kohdistuvasta huolenpidosta vahvistavat luontosuhdetta. Samalla lapset oppivat hahmottamaan ympäristövastuullista toimintaa. Arjessa yhdessä tehdyt vastuulliset valinnat ja ratkaisut vahvistavat lasten osallisuutta ja opettavat kestävä elämäntapaa.

[55] YK:n yleissopimus lastenoikeuksista 1989

### 2.6.1. Nurmijärven painotukset

Laaja-alaisen osaamisen sisällöt ovat läsnä esiopetuksen jokapäiväisessä toiminnassa läpileikkaavana teemana. Laaja-alaisen oppimisen sisällöt otetaan huomioon suunniteltaessa ja toteutettaessa esiopetuksen toimintaa. Lasten osallisuus ja vaikuttamisen mahdollisuudet toteutuvat, jos lapset tulevat kuulluksi ja siten arvostetuksi omine aloitteineen ja ajatuksineen.

Lasten ajattelun ja oppimaan oppimisen houkuttelu on henkilöstön vastuulla. Henkilöstö kannustaa lasta kertomaan ääneen, miten tämä ratkaisee ongelmia/asioita. Se onnistuu mm. rohkaisemalla ja tekemällä avoimia kysymyksiä: ”mitä sitten tapahtui”, ” kerro lisää”. Lasten kysymyksille ihmettelylle, oivaltamiselle ja uuden keksimiselle annetaan tilaa varaamalla esiopetuspäivästä aikaa yhteiselle keskustelulle. Henkilöstöä tarvitaan lasten tueksi tiedon jäsentämiseen ja näkökulmien tuottamiseen.

Edellä mainituissa asioissa kehitty myös lapsen *monilukutaito*. Henkilöstö herättää lasten mielenkiinnon erilaisia viestintätapoja kohtaan. Kuvien käyttö kommunikaation tukena, sadutus, taidekasvatus, kirjat, lehdet jne. ovat jo olemassa olevia tapoja kehittää monilukutaitoa. Tässä

kaksivuotisessa esiopetuksen opetussuunnitelmassa keskitytään erityisesti monilukutaidon käsitteeseen. Monilukutaidon kehittymistä tuetaan toiminnallisen oppimisen avulla. Toiminnallinen oppiminen tapahtuu liikunnan, taiteen ja kirjallisuuden avulla. Lapset pääsevät hyödyntämään oppimisessa liikettä, omaa kehoa, liikuntavälineitä, musiikkia, draamaa, kuvataidetta sekä laajasti erilaista kirjallisuutta. Kirjaston kanssa tehtävä yhteistyö tukee kirjallisuuteen tutustumista. Digilaitteita ja -materiaaleja hyödynnetään monipuolisesti opetuksessa. Lukulumo, Moomin Language School sekä monia muita sovelluksia käytetään yhdessä lasten kanssa monilukutaidon tukemiseksi. Lisäksi lasten kielellistä kehitystä sekä kommunikaatiota tuetaan kuvatukien avulla. Arjessa toiminnan, puheen, ohjeiden, laulujen tukena käytetään ymmärtämistä tukevia kuvia.

Esiopetuksessa vahvistetaan *lapsen kehotuntemukseen* liittyviä taitoja. Kasvattajien malli ja ohjaaminen on tärkeää kehotuntemuksen kehittymisen tukemisessa. Henkilöstö suhtautuu toisiinsa, itseensä sekä lapsiin arvostavasti, sensitiivisesti, hyväksyen ja avoimesti. Päivittäiset vuorovaikutustilanteet ja keskustelut tukevat lasten vuorovaikutus-, ryhmä- ja tunnetaitojen kehittymistä. Liikunta, sylittely, hieronta, lasten kirjallisuus sekä kehon hyödyntäminen taiteessa ja draamassa ovat lapselle luontaisia toiminnallisia keinoja oppia arvostamaan ja hoitamaan omaa kehoa. Toiminnallisen oppimisen lisäksi lasten kanssa keskustellaan kehon eri osista, fyysisestä koskemattomuudesta ja itsemääräämisoikeudesta.

Lapsia ohjataan *tunnistamaan omia ja toisten onnistumisia sekä vahvuuksia* ja iloitsemaan niistä. Tämä edistää koko lapsiryhmän hyvinvointia. Esiopetusryhmissä kiinnitetään huomiota hyviin tapoihin ja annetaan positiivista palautetta myönteisestä käyttäytymisestä. Empatiakyky eli kyky eläytyä toisten tunteisiin, on taito, jota voi lapsiryhmässä opettaa. Kyky empatiaan tarkoittaa myötätuntoa toisen pahaa oloa kohtaan. Se nostattaa halun toimia pahanolon vähentämiseksi arvostelun sijaan. Kun henkilöstö kykenee eläytymään turvallisesti lapsen tunnetiloihin ja tarpeisiin, lasten empatian taidot kehittyvät suotuisasti. Toivon näkökulman ylläpitäminen suhteessa oppimiseen, kasvuun ja kaikkeen tulevaisuuteen on sekä lapsiryhmän sisällä että huoltajien kanssa tehtävässä yhteistyössä kaiken perustana. Lapsia kannustetaan kokeilemaan ja yrittämään. Epäonnistumisetkin kuuluvat elämään ja niistä päästään eteenpäin.

Esiopetuksessa opetellaan käyttämään *tieto- ja viestintätekniikkaa osana oppimisprosesseja*. Niiden merkityksen tulee näyttäytyä oppimisen välineinä, ei itseisarvona. Tieto- ja viestintäteknologiset välineet tuovat oppimiseen uusia ulottuvuuksia, jotka osalle lapsista voivat olla hyvin motivoivia. Tieto- ja viestintätekniikka on työväline myös oppimisprosessien dokumentoinnissa (ei vain valmiiden tuotosten). Niiden avulla on mahdollista arvioida lasten kanssa yhdessä oppimisprosessien onnistumista.

*Kestävän elämäntavan periaatteet* ovat läsnä päivittäisessä toiminnassa. Henkilöstö ohjaa ja näyttää esimerkillistä mallia arjen tilanteissa, jotka tukevat kestävästä elämäntapaa. Esimerkiksi ruokailutilanteet tarjoavat mahdollisuuden pohtia päivittäin vastuullisia valintoja, ruoan alkuperää sekä jätteiden lajittelua. Taiteen tekemisessä sekä leikeissä uusiokäytetään mahdollisuuksien mukaan kierrätettyä materiaalia. Uusia leluja ja välineitä ostaessa mietitään niiden laatua ja vastuullisuutta ja rikkoutuneita välineitä pyritään mahdollisuuksien mukaan korjaamaan yhdessä lasten kanssa. Valmis opetusmateriaali tukee henkilöstöä kestävästä elämäntavan opetuksen suunnittelussa, muun muassa Miniverso, Metsämörri sekä kierrätyskeskuksen sivut tarjoavat ideoita kestävästä elämäntavan tukemiseen. Lisäksi nurmijärveläisillä päiväkodeilla on erittäin hyvät mahdollisuudet monipuoliseen ulkoiluun, luonnossa liikkumiseen ja turvalliseen retkeilyyn, joita hyödynnetään päivittäin.

### 3. Kasvua ja oppimista tukeva toimintakulttuuri

*Toimintakulttuuri on historiallisesti ja kulttuurisesti muotoutunut tapa toimia, joka muovautuu yhteisön vuorovaikutuksessa. Kaksivuotista esiopetusta johtavien henkilöiden tehtävänä on luoda edellytykset toimintakulttuurin kehittämiseksi ja arvioinnille. Hyvä toimintakulttuuri edistää oppimista ja hyvinvointia esiopetusyhteisössä. Toimintakulttuurin kehittämisen lähtökohtana on kaksivuotinen esiopetus, jossa kukin lapsi voi toimia, kehittyä ja oppia omana ainutlaatuisena yksilönään sekä yhteisön jäsenenä.*

*Esiopetuksen toimintakulttuuri on kokonaisuus, joka rakentuu muun muassa*

- arvoista ja periaatteista
- työtä ohjaavien normien ja tavoitteiden tulkinnasta
- oppimisympäristöistä ja työtavoista
- yhteistyöstä ja sen eri muodoista
- vuorovaikutuksesta ja ilmapiiristä
- henkilöstön osaamisesta, ammatillisuudesta ja kehittämisotteesta
- johtamisrakenteista ja -käytännöistä
- toiminnan organisoinnista, suunnittelusta, toteuttamisesta ja arvioinnista.

*Toimintakulttuuria muovaavat tiedostetut, tiedostamattomat ja joskus myös tahattomat tekijät. Yhteisön kaikki jäsenet vaikuttavat toimintakulttuuriin, ja se puolestaan vaikuttaa kaikkiin jäseniin riippumatta siitä, tunnustetaanko sen merkitys vai ei. Henkilöstön on tärkeä tiedostaa, että heidän tapansa toimia ja olla vuorovaikutuksessa välittyy mallina lapsille, jotka omaksuvat yhteisön arvoja, asenteita ja tapoja.*

*Kaksivuotisen esiopetuksen kokeilu antaa hyviä mahdollisuuksia rohkeasti kokeilla uusia toimintatapoja ja kehittää toimintakulttuuria. Kokeilulaki korostaa esiopetuksen vaikuttavuuden, lapsen eheän päivän ja yhtenäisen oppimisen polun merkitystä ja samalla haastaa kehittämään näitä. Kokeilussa etsitään uusia tapoja kahden ikäluokan yhteiselle laadukkaalle työskentelylle ja oppimiselle. Tämän lisäksi yhteistyötä tehdään aiemman varhaiskasvatuksessa ja alkuopetuksessa olevien lasten kanssa. Samalla kehitetään entistä sujuvampia siirtymäkäytäntöjä. Kokeiluun osallistuminen edellyttää myös muuta kehittämistä kaksivuotisen esiopetuksen onnistumiseksi. Tällaisia ovat muun muassa palveluohjauksen kehittäminen, lasten kuljetusten sujuva järjestäminen, henkilöstön osaamisen vahvistaminen sekä kasvun ja oppimisen tuen ja oppilashuollon palvelujen ulottuminen viisivuotiaille.*

*Toimintakulttuuri vaikuttaa esiopetuksen laatuun. Sillä on keskeinen merkitys esiopetuksen toteuttamisessa ja tavoitteiden saavuttamisessa. Hyvä toimintakulttuuri luo suotuisat olosuhteet lasten kehitykselle, oppimiselle, osallisuudelle, turvallisuudelle, hyvinvoinnille sekä kestäväälle elämäntavalle. Esiopetuksessa kaikkien työtapojen tulee tukea lapsen kehitystä ja oppimista. Ne tulee myös pystyä pedagogisesti perustelevaan.*

*Johtaminen vaikuttaa keskeisesti esiopetuksen toimintakulttuuriin, sen kehittämiseen ja laatuun. Esiopetuksen johtamisen lähtökohtana on jokaisen lapsen hyvinvoinnin ja oppimisen edistäminen. Toimintakulttuurin kehittäminen edellyttää pedagogista johtamista, joka on esiopetuksen kokonaisuuden tavoitteellista ja suunnitelmallista johtamista, arviointia ja kehittämistä. Se sisältää kaikki ne toimenpiteet, joilla luodaan edellytykset henkilöstön hyvälle työolosuhteille, ammatillisen osaamisen ja koulutuksen hyödyntämiselle ja kehittämiselle sekä pedagogiselle toiminnalle.*

### 3.1. Toimintakulttuurin kehittäminen ja sitä ohjaavat periaatteet

*Yhteisön toimintakulttuuri muuttuu jatkuvasti ja sitä arvioidaan ja kehitetään siten, että se tukee kaksivuotisen esiopetuksen tavoitteiden toteutumista. Yhteisiin tavoitteisiin sitoutuminen edistää arvoperustan ja oppimiskäsityksen toteutumista. Toimintakulttuurin vaikutusten pohdinta ja sen ei-toivottujen piirteiden tunnistaminen ja korjaaminen ovat tärkeä osa toimintakulttuurin kehittämistä. Jatkuvan kehittämisen perusedellytys on, että henkilöstö ymmärtää oman toimintansa taustalla vaikuttavien arvojen, tietojen ja uskomusten merkityksen sekä osaa arvioida niitä. Kehittämisessä on tärkeää toisia arvostava, koko yhteisöä osallistava ja luottamusta rakentava dialogi. Esiopetusta suunniteltaessa, järjestettäessä ja kehitettäessä on ensisijaisesti huomioitava lapsen etu. Lapsen etua on harkittava yksittäisen lapsen, lapsiryhmän ja yleensä lasten kannalta tapaus- ja tilannekohtaisesti.*

*Johtaja edistää osallistavaa toimintakulttuuria luomalla rakenteita ammatilliseen keskusteluun. Lisäksi johtaja rohkaisee työyhteisöä säännöllisesti kehittämään ja innovoimaan yhteistä toimintakulttuuria. Johtaja tukee yhteisön kehittymistä oppivaksi yhteisöksi, jossa osaamista kehitetään ja jaetaan. Päämääränä on, että yhteinen toiminta-ajatus ja toiminnan tavoitteet näkyvät käytännössä. Johtaja vastaa siitä, että yhteisiä työkäytäntöjä tehdään näkyväksi ja että niitä havainnoidaan ja arvioidaan säännöllisesti.*

*Kaksivuotisessa esiopetuksessa yksi keskeinen työmenetelmä on pedagoginen dokumentointi. Pedagogista dokumentointia käytetään pedagogisen toiminnan suunnittelussa, toteuttamisessa, arvioimisessa ja kehittämisessä. Dokumentoinnin avulla saatujen tietojen perusteella esiopetuksen toimintakulttuuria, oppimisympäristöjä ja työtapoja muokataan ja kehitetään esiopetuksen tavoitteiden mukaisesti. Esiopetuksen pedagogista dokumentointia kuvataan tarkemmin luvussa neljä (Opetuksen tavoitteet ja pedagoginen toteuttaminen kaksivuotisessa esiopetuksessa).*

*Kehittämistyössä on tärkeää hyödyntää sekä lasten että huoltajien kokemuksia ja mielipiteitä. Yhteistyö varhaiskasvatuksen, perusopetuksen sekä tuen ja oppilashuollon ammattilaisten kanssa on välttämätöntä lasten sujuvan oppimisen polun ja hyvinvoinnin turvaamiseksi.*

*Esiopetuksen toimintakulttuuria kehitetään seuraavien periaatteiden mukaisesti:*

#### **Oppiva yhteisö toimintakulttuurin ytimenä**

*Esiopetuksessa toimitaan yhteisönä, jossa lapset ja henkilöstö oppivat yhdessä ja toisiltaan. Oppivassa yhteisössä on tilaa erilaisille mielipiteille ja tunteille. Lapsia ja henkilöstöä kannustetaan rohkeasti jakamaan ajatuksiaan ja kokeilemaan uudenlaisia ja erilaisia toimintatapoja. Kaksivuotisen esiopetuksen kokeilussa kehitetään erityisesti uusia toimintatapoja kahden ikäluokan yhteiselle oppimiselle. Jatkuvasti toimintaansa arvioiva ja kehittävä yhteisö haastaa itseään sekä tunnistaa ja hyödyntää vahvuuksiaan. Oppivassa yhteisössä arvostetaan kunnioittavaa ja huomaavaista käytöstä. Yhteisö rohkaisee kokeiluun, yrittämiseen ja sinnikkyyteen sekä sallii myös erehtymisen. Yhdessä tekeminen ja osallisuuden kokemukset vahvistavat yhteisöä.*

*Jokaiselle lapselle suunnitellaan sopivia oppimisen haasteita sekä turvataan tarvittava kasvun ja oppimisen tuki. On tärkeää, että lapset saavat kokemuksia siitä, että heistä ollaan kiinnostuneita, heitä arvostetaan ja heidän mielipiteillään ja toiminnallaan on merkitystä. Terveen itsetunnon ja oppimismotivaation varhaista tukemista korostetaan.*

*Henkilöstöä kannustetaan itsearviointiin, tiedon ja osaamisen jakamiseen ja samalla ammatilliseen kehittymiseen. Yhdessä sovittujen tavoitteiden ja tehtävien pohdinta, oman työn säännöllinen arviointi sekä huoltajilta ja muilta yhteistyökumppaneilta saatu palaute edistävät yhteisön oppimista. Oppimista edistää myös kehittämistyöstä, arvioinneista ja tutkimuksesta saadun tiedon hyödyntäminen.*

#### **Oppimisen, oivalluksen ja leikin ilo**

Esiopetuksen toimintakulttuuri edistää kaikkien esiopetusyhteisössä toimivien oppimista. Esiopetusyhteisö kannustaa kokeilemaan, yrittämään ja erehtymään sekä havaitsemaan asioiden positiivisia puolia. Onnistumisista ja oivalluksista iloitaan yhdessä. Esiopetus toteutetaan siten, että lasten leikille, aloitteille ja kokeiluille on sijaa. Lapsia rohkaistaan ilmaisemaan itseään, harjoittelemaan ja opettelemaan erilaisia taitoja, tietoja ja työtapoja omaan tahtiinsa.

Leikkiin kannustavassa toimintakulttuurissa tunnustetaan leikin merkitys lapsen hyvinvoinnille ja oppimiselle. Henkilöstö tunnistaa leikkiä rajoittavia tekijöitä ja kehittää leikkiä edistäviä toimintatapoja ja oppimisympäristöjä. Lapsilla ja henkilöstöllä on mahdollisuus kokea yhdessä tekemisen ja leikin iloa. Yhteisössä kannustetaan kaikkia kekseliäisyyteen, mielikuvituksen käyttöön, omaan ilmaisuun ja luovuuteen. Leikki saa näkyä ja kuulua. Lasten leikkialoiteille, kokeiluille ja elämyksille annetaan tilaa, aikaa ja leikkirauhaa. Leikkiville lapsille ja aikuisille mahdollistetaan keskittyminen leikkiin.

### **Osallisuus, yhdenvertaisuus ja tasa-arvo**

Inklusiivisessa toimintakulttuurissa edistetään osallisuutta, yhdenvertaisuutta ja tasa-arvoa kaikessa toiminnassa. Lasten, henkilöstön ja huoltajien aloitteita, näkemyksiä ja mielipiteitä arvostetaan. Tämä edellyttää osallisuutta edistävien toimintatapojen sekä rakenteiden tietoista kehittämistä. Lasten ja huoltajien osallistuminen toiminnan suunnitteluun, toteuttamiseen ja arviointiin edistää osallisuutta. Jokainen henkilöstön jäsen on tärkeä osa kasvatusyhteisöä.

Toimintakulttuuri tukee yhteistyötä, yhteistä vastuunottoa ja osallisuutta. Lasten ymmärrys yhteisöstä, oikeuksista, vastuusta ja valintojen seurauksista kehittyy osallisuuden kautta. Henkilöstön tehtävä on varmistaa, että kaikki lapset saavat ilmaista näkemyksiään ja tarpeitaan ja että lasten ideoita ja aloitteita otetaan huomioon toiminnassa. Myös lasten nonverbaaliseen viestintään tulee kiinnittää huomiota. Lapset saavat kokemuksia esiopetusryhmää koskevasta päätöksenteosta ja erilaisista tehtävistä. Lasten tekemiä päätöksiä ja toimintaa arvioidaan yhdessä ja samalla lapsia ohjataan vähitellen kantamaan yhdessä vastuuta. Näin lapsille syntyy kokemuksia osallisuudesta ja toimijuudesta.

Yhteisön jäsenet tulevat kohdatuiksi ja kohdelluiksi yhdenvertaisina riippumatta henkilöön liittyvistä tekijöistä. Yhdenvertaisuus ei merkitse samanlaisuutta. Toimintakulttuurin kehittämisen kannalta on tärkeää, että yhdenvertaisuutta ja tasa-arvoa koskevasta asenteista keskustellaan työyhteisössä. Lisäksi tulee pohtia, miten esimerkiksi kieleen, etnisyyteen, katsomukseen, uskontoon, vammaisuuteen, sukupuoleen ja sen moninaisuuteen liittyvät asenteet näkyvät puheissa, eleissä, teoissa ja toimintatavoissa. Vuorovaikutuksen ja kielenkäytön mallit sekä tavat toimia stereotyyppisten oletusten mukaisesti välittyvät lapsille. Esiopetus on sukupuolisensitiivistä. Henkilöstö tiedostaa omia ennako-odotuksiaan ja rohkaisee lapsia tekemään valintoja ilman sukupuoleen tai muihin henkilöön liittyviin seikkoihin sidottuja stereotyyppisiä rooleja ja ennako-odotuksia. Henkilöstö tunnistaa lasten keskinäisten kohtaamisten eriarvoistavia piirteitä sekä puuttuu niihin hienotunteisesti ja johdonmukaisesti. Myönteisellä ja kannustavalla vuorovaikutuksella tuetaan lapsen oman identiteetin ja itsetunnon kehitystä.

### **Kulttuurinen moninaisuus ja kielitietoisuus**

Esiopetus on osa kulttuurisesti muuntuvaa ja monimuotoista yhteiskuntaa. Kulttuurinen moninaisuus nähdään voimavarana. Yhteisössä tunnustetaan, että oikeus omaan kieleen, kulttuuriin, uskontoon ja katsomukseen on perusoikeus. Esiopetuksessa arvostetaan ja hyödynnetään suomalaista kulttuuriperintöä ja kansalliskieliä sekä yhteisön ja ympäristön kulttuurista, kielellistä ja katsomuksellista moninaisuutta. Erilaisista ajattelu- ja toimintatavoista keskustellaan rakentavasti ja luodaan myös uusia tapoja toimia yhdessä. Samalla edistetään kulttuurisesti kestävästä kehitystä. Tähän liittyvää esiopetuksen laaja-alaista osaamista kuvataan tarkemmin luvussa kaksi (Esiopetuksen tehtävä, järjestäminen ja yleiset tavoitteet kaksivuotisen esiopetuksen kokeilussa).

Kielitietoisessa esiopetuksessa tiedostetaan, että kielet ovat läsnä jatkuvasti ja kaikkialla. Henkilöstö ymmärtää kielen keskeisen merkityksen lasten kehityksessä ja oppimisessa, vuorovaikutuksessa ja yhteistyössä sekä identiteettien rakentumisessa ja yhteiskuntaan kuulumisessa. Monikielisuuden näkyväksi tekeminen tukee lasten kehitystä kulttuurisesti

moninaisessa maailmassa. Henkilöstön tulee tiedostaa, että he ovat lapsille kielellisiä malleja, ja kiinnittää huomiota omaan kielenkäyttöön. Henkilöstö rohkaisee lapsia käyttämään kieltä monipuolisesti. Lasten kielelliset lähtökohdat huomioidaan, ja heille annetaan aikaa ja mahdollisuuksia vaihteleviin kielenkäytön tilanteisiin.

### **Hyvinvointi, turvallisuus ja kestävä elämäntapa**

Esiopetuksessa arvostetaan terveellisiä, turvallisia ja liikunnallisia elämäntapoja. Esiopetuksen yhteisössä liikutaan monipuolisesti sisällä ja ulkona sekä vältetään pitkäkestoista istumista. Lapsia ja perheitä ohjataan mahdollisuuksien mukaan suosimaan kävelyä ja pyöräilyä oman auton käyttämisen sijaan esiopetuksen matkoilla. Lasten hyvinvointia edistetään antamalla mahdollisuus päivän aikana rauhoittumiseen ja lepoon sekä tarjoamalla monipuolista, terveellistä ja riittävää ravintoa. Toimintakulttuurin kehittämisessä huomioidaan yhteisön mahdollisuus toimia kiireettömässä ja keskittymistä edistävässä ympäristössä. Selkeä ja suunnitelmallinen, mutta joustava päivän rakenne edistää hyvinvointia.

Esiopetuksessa pidetään huolta koko yhteisön fyysisestä, psyykkisestä ja sosiaalisesta turvallisuudesta. Lasta tulee suojata väkivallalta, kiusaamiselta ja muulta häirinnältä. Lapsella on oikeus saada lohdutusta sitä tarvitessaan. Esiopetuksessa ei sallita kiusaamista, väkivaltaa eikä häirintää. Kiusaaminen tunnistetaan, siihen puututaan ja sitä ehkäistään tietoisesti ja suunnitelmallisesti osana toimintakulttuurin kehittämistä. Olennaista kiusaamisen ennaltaehkäisyssä on tukea lasten vertaissuhteita ja yhteisön hyvinvointia. Henkilöstöllä on keskeinen rooli lasten sosiaalisten ja emotionaalisten taitojen harjoittelun ja kehittymisen tukemisessa. Lasten kanssa opetellaan tunnistamaan ja ratkaisemaan ristiriitoja rakentavasti. Aikuisen läsnäolo ja ohjaaminen vuorovaikutustilanteissa on tärkeää. Häirintä-, kiusaamistai väkivaltatilanteista keskustellaan lasten huoltajien kanssa ja etsitään yhdessä ratkaisuja. Turvallisuuden edistämiseen kuuluu myös tapaturmien suunnitelmallinen ehkäisy ja seuranta, turvallisuuskasvatus sekä tiloista ja välineistä huolehtiminen. Esiopetus edellyttää toimivaa ja sitoutunutta turvallisuuden johtamista sekä turvallisuusasiat hallitsevaa henkilöstöä.

Kaikessa toiminnassa huomioidaan ekologisesti, sosiaalisesti, kulttuurisesti ja taloudellisesti kestävä elämäntavan välttämättömyys. Arjen valinnoilla ja toimilla ilmentetään vastuullista suhtautumista luontoon ja ympäristöön. Esiopetuksessa edistetään välineiden ja tilojen yhteiskäyttöä, kohtuullisuutta, säästäväisyyttä, korjaamista ja uusiokäyttöä. Samalla lapset saavat positiivisia kokemuksia kestävästä elämäntavasta. Lasten hyvinvointia edistää, että heidän turvallisuuden tunnettaan ja uskoa tulevaisuuteen vaalitaan osana kestävä elämäntapaan liittyvää kasvatusta.

### **3.1.1. Nurmijärven painotukset**

Esiopetuksen toimintakulttuuria on tärkeä tarkastella siitä näkökulmasta onko se toimintoja keskeyttävää vai eheyttävää. Onko lapsilla aikaa tilanteiden ja toimintojen sisäistämiseen? Keskeisinä johtoajatuksina ovat leikki, oppimisen ilo, yhdessä tekeminen, toiminnallisuus ja kiireettömyys. Edellä mainitut asiat toteutuvat, jos esiopetuksen ympärillä vallitsee turvallisuuden ja luottamuksen ilmapiiri. Lapselle annetaan aikaa oppimiselle, asioihin palataan ja niitä toistetaan. Lapsi saa turvautua kasvattajien apuun eikä kokoajan tarvitse selviytyä yksin. Oppimisen ilo kasvaa, jos oppiminen lähtee lasten kiinnostuksen kohteista käsin ja jos he saavat olla mukana suunnittelemassa, etsimässä tietoa, kokemassa, saamassa elämyksiä ja myös arvioimassa omaa oppimisprosessiaan. Vastuutehtävät, jotka ovat selkeäräjäisiä ja lapselle mahdollisia, osallistavat lapsia yhteisen päämäärän saavuttamiseen myönteisellä tavalla.

Lapset saavat esiopetuksessa kokemuksia, miten yhteistyö ja yhteinen keskustelu ovat mahdollisia myös silloin, kun ryhmän jäsenet ovat eri mieltä. Henkilöstö on avainasemassa opettamassa ja mallintamassa vuoropuhelun taitoja. Lapsiryhmässä opetellaan yhdessä myös ristiriitatilanteiden käsittelyä luomalla toimintakulttuuria, jossa osapuolten ajatukset kuullaan ja aikuinen auttaa heitä sopimaan ristiriidan keskenään. Ajattelu kehittyy, kun toimitaan ja tehdään asioita yhdessä. Musiikki, draama, liikunta ja kädentaidot rikastuttavat ajattelua ja antavat mahdollisuuksia erilaisiin oppimiskokemuksiin.

Toimintakulttuuri lähtee kasvattajayhteisöstä ja sen vuoksi on tärkeää, että kasvattajayhteisössä mietitään ja kirjataan yhteisesti sovitut pelisäännöt palaverikäytäntöihin, sisäiseen viestintään, toisen työn tukemiseen, ristiriitojen selvittämiseen, huoltajien kanssa tehtävään yhteistyöhön jne. Toimintakulttuurin johtamisen edistämisen rakenteita ovat yksikkökokoukset, tiimikokoukset, kehittämistiimien työskentely, kehityskeskustelut ja yhteisen tiedonkulun rakenteet. Nurmijärven esiopetusta kehitetään eheän koulupolun ajatuksen mukaisesti. Yhtenäiset käytänteet, työvälineet, esiopetusryhmien yhteistyö ja pedagogiset keskustelut luovat kuntatasolla yhtenäistä esiopetuksen toimintakulttuuria.

## 3.2. Oppimisympäristöt

*Esiopetuksessa tavoitteena on varmistaa kehittävä, oppimista edistävä, terveellinen ja turvallinen sekä esteetön oppimisympäristö[56]. Oppimisympäristön käsite on laaja, sillä oppimista voi tapahtua kaikkialla, erilaisissa olosuhteissa ja vuorovaikutustilanteissa. Oppimisympäristön käsite sisältää muun muassa fyysisen, psyykkisen, sosiaalisen ja kognitiivisen ulottuvuuden. Oppimisympäristöillä tarkoitetaan muun muassa tiloja, paikkoja, yhteisöjä, toimintatapoja, käytäntöjä, teknologiaa ja tarvikkeita, jotka tukevat lasten kehitystä, oppimista ja vuorovaikutusta.*

*Kaksivuotisessa esiopetuksessa oppimisympäristöjä kehitetään siten, että esiopetukselle asetetut tavoitteet voidaan saavuttaa. Laadukkaat oppimisympäristöt ruokkivat kokeilun ja oppimisen halua ja luovat mahdollisuuksia yhdessä toimimiselle. Ergonomia, ekologisuus, viihtyisyys ja esteettömyys sekä tilojen valaistus ja akustiikka, sisäilman laatu ja siisteys otetaan huomioon fyysisiä oppimisympäristöjä rakennettaessa ja kehitettäessä. Lähiluontoa ja luontoympäristöjä käytetään säännöllisesti eri oppimisenalueiden oppimisympäristöinä.*

*Oppimisympäristöjä suunnitellaan ja rakennetaan yhdessä lasten kanssa. Niiden tulee tukea lasten luontaista uteliaisuutta ja oppimisen halua sekä ohjata leikkiin, fyysiseen aktiivisuuteen, tutkimiseen sekä taiteelliseen ilmaisuun ja kokemiseen. Lapsilla tulee olla mahdollisuus tutkia maailmaa kaikilla aisteillaan ja koko kehollaan. Oppimisympäristöt tarjoavat lapsille vaihtoehtoja mieluisaan tekemiseen, monipuoliseen ja vauhdikkaaseen liikkumiseen, leikkeihin ja peleihin sekä rauhalliseen oleiluun ja lepoon. Lasten ideat, leikit ja heidän tekemänsä työt näkyvät oppimisympäristöissä.*

*Oppimisympäristöissä voidaan toteuttaa monenlaista pedagogista toimintaa ja ne muuntuvat tarpeen mukaan. Henkilöstön tulee ottaa huomioon lasten kiinnostuksen kohteet, yksilölliset taidot ja tarpeet sekä esiopetuksen toteuttamisen periaatteet. Esiopetuksen oppimisympäristöissä toimitaan joustavasti erikokoisissa ryhmissä, joissa jokaisella yhteisön jäsenellä on mahdollisuus osallistua toimintaan ja vuorovaikutukseen. Toiminta pedagogisesti tarkoituksenmukaisissa ryhmissä edistää lasten ja henkilöstön keskittymistä sekä lapsilähtöistä toimintaa kaksivuotisessa esiopetuksessa.*

*Yhteisesti sovitut säännöt ja toimintatavat auttavat luomaan ilmapiiriltään turvallisen, muita kunnioittavan ja yhteisvastuullisen oppimisympäristön. Turvallisessa ilmapiirissä erilaisten tunteiden näyttäminen on sallittua ja henkilöstö auttaa lapsia tunteiden ilmaisussa ja itsesäätelyssä. Lapsia rohkaistaan kysymään, ja lasten kysymyksiin vastataan.*

*Oppimisympäristöjä suunnitellaan ja kehitetään siten, että ne vahvistavat inklusiivisuutta, yhdenvertaisuutta ja sukupuolten tasa-arvoa. Tämä mahdollistaa vallalla olevien stereotyyppien rikkomisen. Oppimisympäristöissä edistetään lasten kielellistä kehitystä ja kielitietoisuutta sekä tuodaan näkyväksi kulttuurista moninaisuutta.*

*Luonto sekä pihat, leikkipuistot ja muut rakennetut ympäristöt ovat myös esiopetuksen oppimisympäristöjä. Ne tarjoavat kokemuksia, materiaaleja ja monipuolisia mahdollisuuksia leikkiin ja tutkimiseen. Niitä hyödynnetään liikunta- ja luontoelämysten ja oppimisen paikkoina.*

*Lasten käytössä tulee olla riittävästi monipuolisia ja turvallisia leikki- ja toimintavälineitä, ja niissä on tarvittaessa huomioitava lasten yksilölliset tuen tarpeet. Tieto- ja viestintäteknologia on osa monipuolista ja lasta osallistavaa oppimisympäristöä. Kaksivuotisessa esiopetuksessa*



kokeillaan ja kehitetään tieto- ja viestintäteknologian pedagogista käyttöä. Monet digitaaliset ohjelmat tarjoavat lapsille muun muassa kiinnostavia mahdollisuuksia havainnointiin, uusien taitojen kokeiluun ja välittömään palautteeseen. Digitaalisten välineiden käyttö avaa lapsille mahdollisuuksia laajentaa vuorovaikutusta, tehdä yhteistyötä sekä tutustua uusiin asioihin, ihmisiin ja kulttuureihin. Lasten omia digitaalisia laitteita, leluja ja muita välineitä käytetään kokeilukunnan määrittämällä tavalla, ja niiden käytöstä sovitaan huoltajien kanssa.

Yhteistyö muiden toimijoiden kanssa ja vierailut esimerkiksi kirjastoon, museoon, kulttuuriperintökohteisiin, teatteriin ja huoltajien työpaikoille rikastavat lasten oppimisympäristöjä. Oppimisympäristöjen suunnittelu tarjoaa myös luontevan yhteistyömahdollisuuden henkilöstön ja huoltajien välille.

Oppimisympäristöjä muuttamalla ja rikastamalla lapsille tarjotaan uusia oppimisen mahdollisuuksia kaksivuotisen esiopetuksen aikana. Tavoitteena on, että oppimisympäristöt kannustavat aktiiviseen, yhteisölliseen ja itsenäiseen oppimiseen.

[56] Valtioneuvoston asetus 4 § (422/2012)

### 3.2.1. Nurmijärven painotukset

Hyvä oppimisympäristö vaatii etukäteissuunnittelua ja koko kasvattajayhteisön yhteistyötä. Hyvässä oppimisympäristössä mahdollistuu sekä rauhallinen ja itsenäinen työskentely että toiminnallinen työskentely, jossa asiaa tutkitaan yhdessä käyttäen lapsille ominaisia tapoja toimia kuten leikkiä, liikuntaa, draamaa, musiikkia, kuvataiteita, kädentaitoja jne. Etukäteissuunnittelu tarkoittaa lasten kiinnostuksen kohteiden kartoittamista, välineiden ja materiaalien hankkimista, ajan ja tilan suunnittelua ja jaksottamista ym. yhteisten asioiden sopimista. Esiopetuksen pihalue ja ulkoilussa tapahtuva oppiminen on tärkeä osa lapsen päivää ja sen miettiminen liikkumisen oppimisympäristön näkökulmasta.

Oppimisympäristöön houkuttelee ja antaa lapsille mahdollisuuden leikkiin. Lasten kanssa asioita voi oppia leikkisästi, mutta oikeanlainen leikin oppimisympäristö antaa lapsille pitkäkestoisen leikin mahdollisuuden. Lapset ovat mukana rakentamassa leikin oppimisympäristöä, jolloin siitä tulee heille ominainen. Hyvässä oppimisympäristössä rakennetaan yhteistä tarinaa omasta ryhmästä. Lasten kanssa puhutaan me-kielellä, huomataan vahvuuksia, sanoitetaan ja dokumentoidaan yhteisiä onnistumisia .

Esiopetuksessa ulkopuolisia oppimisympäristöjä käytetään monipuolisesti. Lasten kanssa tutustutaan omaan lähiympäristöön. Mahdollisuuksien mukaan hyödynnetään paikallisia verkostoja ja toimijoita esim. yrittäjät, seurakunta, kirjasto- ja kulttuuripalvelut, liikuntatoimen palvelut.

## 3.3. Yhteistyö kaksivuotisen esiopetuksen aikana ja siirtymävaiheissa

Yhteistyön tavoitteena on, että varhaiskasvatus, kaksivuotinen esiopetus ja perusopetus muodostavat johdonmukaisen, lapsen kasvua ja oppimista tukevan jatkumon. Yhteistyöllä varmistetaan esiopetuksen laatua sekä vahvistetaan lasten ja huoltajien osallisuutta. Yhteistyön tulee olla suunnitelmallista. Vastuu yhteistyön toteutumisesta ja suunnitelmallisuudesta on kokeilukunnalla. Yhteistyötä kehitetään ja arvioidaan yhdessä kokeilukunnan johdolla. Kokeilukunta vastaa myös siitä, että yhteistyötä toteutetaan tarvittaessa monialaisesti.

## **Yhteistyö esiopetuksessa**

Oppimisen polun eri vaiheiden tavoitteiden ja käytäntöjen tunteminen on laadukkaan opetuksen perusta. Esiopetuksen, varhaiskasvatuksen ja perusopetuksen henkilöstön yhteisellä keskustelulla ja yhteistyöllä edistetään opetuksen laatua. On tärkeää, että varhaiskasvatuksen, esiopetuksen ja alkuopetuksen henkilöstöllä on myös mahdollisuus tutustua toistensa toimintaan ja oppimisympäristöihin käytännössä. Kaksivuotisen esiopetuksen kokeilun aikana yhteistyötä vahvistetaan erityisesti alkuopetuksen kanssa, jotta lapsen oppimisen polun jatkumoa turvataan ja yhdessä oppimista vahvistetaan. Lasten kasvun ja oppimisen tukemiseksi tulee opetuksen ja tuen käytäntöjen olla yhdenmukaisia.

Esiopetuksen henkilöstö tekee yhteistyötä sosiaali- ja terveydenhuollon henkilöstön kanssa lasten hyvinvoinnin, kasvun ja oppimisen tukemiseksi. Lasten kasvun ja oppimisen tuen sekä esiopetuksen oppilashuollon käytäntöjä arvioidaan ja kehitetään monialaisessa yhteistyössä. Esiopetuksessa tehdään yhteistyötä esimerkiksi neuvolan ammattilaisten, lastensuojelun sekä muiden terveydenhuollon ja sosiaalipalveluiden toimijoiden kanssa. Yhteistyön merkitys korostuu, kun jollain näistä tahoista herää huoli lapsen kehityksestä tai hyvinvoinnista tai kun lapsen tukea suunnitellaan ja järjestetään.

Esiopetuksen henkilöstön yhteistyöllä lähiympäristön toimijoiden kanssa edistetään oppimisympäristöjen monipuolisuutta. Näin lasten oppimisympäristöt avautuvat ympäröivään yhteisöön ja maailmaan. Esiopetuksen yhteistyötahoilla tarkoitetaan kaikkia niitä alueellisia ja paikallisia toimijoita, joiden kanssa esiopetuksen on luontevaa tehdä yhteistyötä. Yhteistyö esimerkiksi opetuksesta, liikunnasta, kirjastosta ja kulttuurista vastaavien tahojen ja muiden lähiympäristön toimijoiden kanssa lisää oppimisympäristöjen monipuolisuutta ja tukee esiopetuksen tavoitteita. Muita esiopetuksen yhteistyötahoja ovat esimerkiksi järjestöt, seurakunnat, poliisi, pelastuslaitos sekä ravitsemus- ja siivouspalvelut.

Henkilöstön keskinäinen yhteistyö esiopetuksessa on välttämätöntä opetuksen laadun ja esiopetusyhteisön hyvinvoinnin kannalta. Yhteistyö esiopetusyhteisön aikuisten kesken toimii samalla esimerkkinä lapsille. Lasten yhteistyötaitojen vahvistaminen on yksi keskeisistä esiopetuksen tavoitteista. Esiopetuksessa käytetään erilaisia yhteistyömuotoja ja pienryhmätöitä. Lapsia kannustetaan ja ohjataan toimimaan ryhmän jäsenenä ja kehittämään omia yhteistyötaitojaan. Lapsia kuullaan toiminnan suunnittelun, toteuttamisen ja arvioinnin yhteydessä heille sopivalla tavalla[57].

### **Huoltajien kanssa tehtävä yhteistyö**

Huoltajien kanssa tehtävällä yhteistyöllä on tärkeä merkitys esiopetuksessa. Yhteistyön tavoitteena on huoltajien ja henkilöstön yhteinen sitoutuminen lasten terveen ja turvallisen kasvun, kehityksen ja oppimisen edistämiseen. Luottamuksen rakentaminen sekä tasavertainen vuorovaikutus ja keskinäinen kunnioitus tukevat kasvatusyhteistyötä. Laadukas palvelunohjaus ennen lapsen esiopetukseen hakemista on osa yhteistyötä. Vastuu huoltajien kanssa tehtävän yhteistyön kehittämisestä on kokeilukunnalla.

Yhteistyö esiopetuksen aikana edellyttää esiopetuksen henkilöstön aloitteellisuutta sekä henkilökohtaista vuorovaikutusta huoltajien kanssa. Yhteistyössä otetaan huomioon perheiden moninaisuus, yksilölliset tarpeet ja huoltajuuteen liittyvät kysymykset. Yhteistyössä hyödynnetään eri viestintävälineitä ja käytetään tarpeen mukaan tulkkia tai kieliavustajaa. Huoltajien kanssa tehtävä yhteistyö tarjoaa myös mahdollisuuksia huoltajien väliselle keskustelulle.

Huoltajien kokemukset lastensa aiemmasta kasvuympäristöistä, kehityksestä, oppimisesta ja mielenkiinnon kohteista otetaan esiopetuksessa huomioon. Opettaja keskustelee kunkin lapsen huoltajan kanssa perheen ja esiopetuksen arvoista, kasvatuskäytännöistä ja tavoitteista. Lasten ja huoltajien näkemyksiä otetaan huomioon opetuksen toteuttamisessa ja lapsikohtaisen oppimissuunnitelman laatimisessa. Huoltajille tarjotaan mahdollisuuksia tutustua ja osallistua lapsensa esiopetuspäivään sekä osallistua toiminnan tavoitteiden suunnitteluun ja kehittämiseen yhdessä henkilöstön ja lasten kanssa. Huoltajien kieli- ja kulttuuritietoutta sekä muuta asiantuntemusta voidaan hyödyntää esiopetuksen toteuttamisessa. Keskustelulle huoltajien kanssa varataan riittävästi aikaa.

Huoltajien kanssa keskustellaan lasten kasvun ja oppimisen etenemisestä. Kannustavat ja lapsen kehitystä ja oppimista myönteisesti kuvaavat viestit ovat tärkeitä. Huoltajan ja henkilöstön havainnot ja keskustelut lapsen päivästä luovat pohjan lapsen kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin turvaamiselle. Erityisen tärkeää yhteistyö huoltajien kanssa on lasten kasvun ja oppimisen tukea suunniteltaessa ja toteutettaessa. Huoltajien tulee saada tietoa kuljetusavustuksista, kuljetuksista sekä oppilashuollon palveluista sekä lapsille esiopetuksen lisäksi tarjolla olevista muista varhaiskasvatuspalveluista. Huoltajien ja lasten palaute otetaan huomioon opetusta, tuen muotoja ja toimintakulttuuria kehitettäessä.

### **Yhteistyö siirtymävaiheissa**

Siirtyminen kotoa tai aiemmasta varhaiskasvatuksesta esiopetukseen ja esiopetuksesta kouluun ovat lapsille tärkeitä elämänvaiheita. Onnistunut siirtyminen edistää lasten turvallisuuden tunnetta ja hyvinvointia sekä heidän kasvu- ja oppimisedellytyksiään. Kaksivuotisen esiopetuksen kokeilussa kehitetään siirtymäkäytäntöjä ja siirtymiin liittyvää ammatillista yhteistyötä suunnitelmallisesti. On tärkeää, että paikallisissa varhaiskasvatusta, esiopetusta ja perusopetusta koskevissa suunnitelmissa on yhtenäinen linja siirtymävaiheisiin liittyvistä käytännöistä. Käytäntöjä arvioidaan ja kehitetään henkilöstön yhteistyössä. Huoltajilta saatu palaute otetaan kehittämisessä huomioon.

Kokeilukunta luo yhteistyön ja tiedon siirron käytänteet, joiden avulla lasten siirtyminen kotoa tai aiemmasta varhaiskasvatuksesta kaksivuotiseen esiopetukseen ja sieltä perusopetukseen tapahtuu mahdollisimman joustavasti lasten kasvua ja oppimista tukevalla tavalla. Kokeilun aikana kehitetään erityisesti yhteistyötä alkuopetuksen kanssa. Tavoitteena on, että opetuksen, oppimisen tuen sekä oppilashuollon järjestämisen kannalta keskeinen tieto siirtyy lapsen siirtyessä yksiköstä toiseen tai koulutusasteelta toiselle. Tiedon siirrosta noudatetaan voimassa olevia säännöksiä[58]. Esiopetuksen tai perusopetuksen siirtymävaiheissa ja erityisesti poikkeuksellisesta aloittamisajankohdasta päätettäessä hyödynnetään aikaisempien ja tulevien opettajien asiantuntemusta lapsen kasvun ja oppimisen etenemisestä ja tukemisesta.

Lapsen ja huoltajan kanssa keskustellaan kaksivuotiseen esiopetukseen ja kouluun siirryttäessä alkavan opetuksen tavoitteista, tehtävästä sekä toimintatavoista. Tavoitteena on, että lapset ja huoltajat tutustuvat esi- ja alkuopetuksen oppimisympäristöihin, toimintaan ja henkilöstöön jo ennen opetuksen alkua. Perusopetukseen siirtyville lapsille ja heidän huoltajilleen annetaan tietoa perusopetuksen aamu- ja iltapäivätoiminnasta.

[57] Perusopetuslaki 47 a § (1267/2013)

[58] Perusopetuslaki 40–41 § (642/2010)

### **3.3.1. Nurmijärven painotukset**

Henkilöstön keskinäinen yhteistyö on tärkeä osa yksikön toimintakulttuuria. Yhtenäisen toimintakulttuurin kehittäminen edellyttää keskustelumahdollisuuksia arvojen, oppimisympäristöjen, laaja-alaisen osaamisen ja työtapojen osalta ryhmien välillä. Tilojen joustava hyödyntäminen ja ryhmien ja yli ryhmärajojen tapahtuva oppimisen ja leikin tukeminen ovat osa yhteistä suunnittelua. Yksiköissä toimivat säännölliset pedagogiikkatiimit, jotka keskustelvat ajankohtaisista asioista ylläpitäen opetussuunnitelmien mukaista pedagogiikkaa. Henkilöstön itsearviointi työtapojen toimivuudesta on päivittäistä. Itsearvioinnissa otetaan huomioon lasten ja huoltajien välittömät palautteet. Yksiköissä tulee olla palaverirakenteet, joissa palautteita on mahdollisuus käsitellä rakentavasti ja tehdä tarvittavia korjauksia toimintatapoihin. Palautteeseen on tärkeää vastata. Päiväkodin johtaja tukee yhteistyön tekemistä avaamalla sen merkitystä sekä huolehtimalla rakenteista, joissa on varattu yhteistyöhön tarpeellinen aika ja paikka.

#### **Huoltajien kanssa tehtävä yhteistyö**

Lapsi kehittyy jatkuvassa vuorovaikutuksessa ympäristönsä kanssa. Tämä edellyttää eri kasvatusyhteisöjen vuorovaikutusta ja yhteistyötä lapsen kokonaisvaltaisen terveen kasvun ja hyvän oppimisen tukemisessa. Vuorovaikutus kodin kanssa lisää esiopetuksessa lapsen tuntemusta ja auttaa esiopetuksen henkilöstöä opetuksen suunnittelussa ja toteuttamisessa.

Kodin ja esiopetuksen yhteistyön pohjana on molemminpuolinen kuuleminen, kunnioitus, luottamus ja avoin vuoropuhelu yhdistäen huoltajien ja henkilöstön tiedot ja kokemukset lapsesta. Yhteistyötä rakennetaan siirtymävaiheen keskusteluissa, päivittäisissä kohtaamisissa, lapsen esiopetuksen oppimissuunnitelmien teossa, vanhempainilloissa sekä niissä yhteistyömuodoissa, jotka ovat kullekin yksikölle ominaisia. Yhteydenpidon, tapaamisten ja tiedottamisen tavoista ja määrästä sovitaan lapsikohtaisesti huoltajien kanssa. Lapsen osallistuminen keskusteluihin pohditaan tapauskohtaisesti. Lapsi otetaan hänelle sopivalla tavalla osalliseksi suunnitteluun, joka koskee hänen hyvinvointiaan. Koti ja esiopetus ovat tasavertaisesti yhteisvastuussa vuorovaikutuksen toimivuudesta. Esiopetuksella on kuitenkin aktiivinen rooli yhteistyön kehittämisestä ja ylläpitämisestä siten, että lapsen etu parhaalla mahdollisella tavalla toteutuu.

Huoltajilla on ensisijainen vastuu lapsen kasvatuksesta. Esiopetus tukee kotien kasvatustehtävää ja vastaa lapsen kasvatuksesta ja opetuksesta esiopetusyhteisön jäsenenä. Huoltajilla on mahdollisuus osallistua esiopetuksen opetus- ja kasvatustyön suunnitteluun ja arviointiin yhdessä henkilöstön ja lasten kanssa. Huoltajille annetaan tietoa opetussuunnitelmasta, opetuksen järjestämisestä, oppilashuollosta ja mahdollisuudesta osallistua kodin ja esiopetuksen väliseen yhteistyöhön. Tämä edellyttää henkilöstön aktiivista aloitetta yhteistyössä sekä keskustelua ja tiedottamista. Huoltajien ja esiopetuksen välisessä yhteistyössä huomioidaan perheiden erilaisuus, yksilölliset tarpeet sekä kieli- ja kulttuuritausta.

### **Yhteistyö varhaiskasvatuksen ja alkuopetuksen henkilöstön kanssa**

Kokeilun seuranta ja tulokset ovat kiinnostavia myös alkuluokkien kehittämisen näkökulmasta. Nurmijärven varhaiskasvatus ja perusopetus ovat kehittäneet usean vuoden alkuluokkatoimintaa, jossa samaan ryhmään yhdistetään lapsia esiopetuksesta sekä 1. ja 2. vuosiluokilta. Tämän kaksivuotisen esiopetuksen kokeilun tulokset tuovat lisänäkökulmia ja peilipintaa olemassa olevaan kehittämistyöhön, joissa molemmissa on yhteneviä tavoitteita kuten eri ikäluokkien yhdessä oppiminen, rauha kasvulle ja kehitykselle, pedagogisen osaamisen jakaminen ja nivelvaiheiden välinen joustava jatkumo.

Tässä kaksivuotisessa esiopetuskokeilussa Ylitilantiellä tehdään tiivistettyä yhteistyötä koulujen kanssa lasten tulevien koulupolkujen mukaan. Tämä tarkoittaa opetussuunnitelmatason yhteistyötä varhaiskasvatuksen opettajien ja luokanopettajien kanssa. Ennen kouluun siirtymistä keväällä siirretään tehostetun ja erityisen tuen lasten asiat palaverissa, johon osallistuvat lasten huoltajat, esiopetuksesta vastaava varhaiskasvatuksen opettaja, alkuopettaja sekä tarvittaessa konsultoiva erityisopettaja. Tulevan koulunaloituksen keväällä järjestetään myös tarvittavat tutustumiset kouluun.

Nukarin päiväkodissa kaksivuotinen esiopetus linkittyy jo olemassa olevaan alkuluokkatoimintaan. Kaksivuotinen esiopetus toteutetaan 5-6 -vuotiaiden omana toimintana sekä alkuluokassa yhdessä 1.-2. -luokkalaisten kanssa. Alkuluokan kasvattajina toimivat luokanopettajat, varhaiskasvatuksen opettajat, varhaiskasvatuksen lastenhoitajat ja koulunkäynnin ohjaaja. Kaksivuotisen esiopetuksen päättyessä käydään nivelpalaverit perusopetukseen siirtyvistä tehostetun ja erityisen tuen lapsista.

Yhteistyö molemmissa päiväkodeissa varhaiskasvatuksen kanssa tapahtuu luontevasti. Siirtyminen varhaiskasvatuksesta esiopetukseen tapahtuu saman päiväkodin sisällä, joten esiopetukseen tulevat lapset ovat tulleet koko yksikön henkilökunnalle tutuiksi päiväkodin yhteisillä hetkillä, ulkoilussa. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjatut pedagogiselle toiminnalle asetetut tavoitteet ja toimintatavat siirtyvät esiopetukseen Vasu-Päikky järjestelmän kautta huoltajan kanssa sovitusti. Tehostetun ja erityisen tuen lapsille järjestetään em. siirtymävaiheen palaverit, jotta pedagogisen tuen jatkuminen varmistuu.

Esiopetuksen jälkeinen täydentävä varhaiskasvatus tapahtuu samassa yksikössä saman henkilöstön toimesta. Tila ei muutu. Tämän vuoksi kaikille esiopetusikäisten lasten pedagogiset ratkaisut kirjataan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan, jotta saadaan samaan suunnitelmaan suunniteltua päivän kokonaisuus. Ainoastaan tehostetun ja erityisen tuen pedagoginen asiakirjat noudattavat perusopetuslain mukaista käytäntöä, joita avataan luvussa 5.

## **Oppimisympäristöjen monipuolisuus**

Kaksivuotisessa esiopetuksessa tehdään yhteistyötä kirjastojen kanssa. Kirjastot toteuttavat kulttuuripolkusuunnitelmaa. Kulttuuripolku tarjoaa esiopetukseen yhdenvertaisen ja tasa-arvoisen mahdollisuuden kokea taide- ja kulttuurielämyksiä, tutustua kotiseutunsa historiaan ja kulttuurilaitoksiin, sekä oppia kirjaston käyttämistä ja tiedonhakua.

Esiopetuksessa työskentelee luku- ja liikuntakoordinaattori, joka on esiopetuksen käytettävissä lukemiseen, liikkumiseen, leikkiin ja toiminnallisuuteen suuntaavien oppimisympäristöjen kehittämiseen yhdessä henkilöstön kanssa. Tavoitteena on tällä hetkellä hyödyntää varsinkin ulkona tapahtuvaa oppimisympäristöä edellä mainituista näkökulmista.

## **Yhteistyö sosiaali ja terveydenhuollon henkilöstön kanssa**

Sosiaali- ja terveystoimen asiantuntijat tulevat yhteistyöhön mukaan pääsääntöisesti KEUSOTEN kautta (Keski-Uudenmaan sosiaali- ja terveystoimen palvelut). Tällä hetkellä 5-vuotiaiden kehityksen seurantaan liittyvä yhteistyö tapahtuu neuvolatiimien ja perhekeskustiimien kautta, joihin osallistuvat neuvolan terveydenhoitajat, lääkäri, erityistyöntekijät, tarvittaessa sosiaali- ja perhepalveluiden työntekijät sekä varhaiskasvatuksen konsultoivat erityisopettajat. Koska 5-vuotiaat lapset kuuluvat neuvolajärjestelmän piiriin, kyseiset tiimit ovat sosiaali- ja terveystoimen tuen rakentamisen ja hoidollisen jatko-ohjauksen vuoksi oleellisia.

Kaksivuotisessa esiopetuksessa oleville lapsille kuuluu myös oppilashuollon palvelut, jotka järjestetään samoin kuin mullekin esiopetusikäisille lapsille. Esiopetukseen on nimetty kuraattori, psykologi ja terveydenhoitaja, jotka kutsutaan yhteisölliseen oppilashuollon palaveriin. Yksittäisen lapsen monialaiseen oppilashuollon palaveriin kutsutaan tulevan koulun oppilashuollon työntekijä. Oppilashuoltoa avataan tarkemmin luvussa 6.

## 4. Opetuksen tavoitteet ja pedagoginen toteuttaminen kaksivuotisessa esiopetuksessa

Esiopetuksen pedagogisena tavoitteena on edistää lasten oppimista ja hyvinvointia sekä heidän laaja-alaista osaamistaan. Esiopetus on luonteeltaan eheytettyä opetusta, joka muodostuu eri laajuisista ja eri tavoin toteutetuista oppimiskokonaisuuksista. Oppimiskokonaisuuksien suunnittelussa ja toteuttamisessa lähtökohtina ovat lasten kiinnostuksen kohteet ja näissä perusteissa opetukselle asetetut tavoitteet. Monipuolisiin työtapoihin, pedagogiseen dokumentointiin, opetuksen arviointiin ja oppimisen alueisiin liittyvät tavoitteet ovat opetuksen tavoitteita. Lisäksi esiopetuksen toteuttamisessa otetaan huomioon aiemmissa luvuissa kuvatut kaksivuotisen esiopetuksen yleiset tavoitteet sekä toimintakulttuurille ja lasten laaja-alaisen osaamisen edistämiseksi asetetut tavoitteet.

Esiopetuksessa käytetään varhaiskasvatukseen soveltuvaa pedagogiikkaa, jossa lasten oppimisen mahdollisuuksista ja hyvinvoinnista pidetään huolta koko päivän ajan. Esiopetuksen opettajalla on vastuu esiopetuksen suunnittelusta, toteutuksesta, arvioinnista ja kehittämisestä paikallisen kokeiluopetus suunnitelman mukaisesti. On tärkeää, että esiopetuksen koko henkilöstö tuntee opetus suunnitelman tavoitteet ja toimii yhdessä niiden saavuttamiseksi.

Kaksivuotisen esiopetuksen kokeiluun osallistuvien lasten ikäero vaihtelee alle viisivuotiaista seitsemänvuotiaisiin. Lasten ikäerot sekä henkilökohtaisen kehittymisen erot otetaan huomioon kaikessa toiminnassa. Lisäksi otetaan huomioon se, että lasten kokemusten kesto varhaiskasvatukselle tyypillisestä oppimisesta ja toiminnasta vaihtelevat. Lasten mielenkiinnon kohteet, osaaminen ja kehittyvät taidot sekä tarve tarjota kullekin lapselle sopivasti haasteita ovat opetuksen suunnittelun lähtökohtia. Eri ikäiset lapset voivat osallistua kokeiluun yhteisissä ryhmissä.

Useimmat kaksivuotiseen esiopetukseen osallistuvista lapsista saavat esiopetuksen lisäksi varhaiskasvatusta. Jotta lasten päivät olisivat pedagogisesti laadukkaita ja eheitä, on tärkeää, että esiopetuksen ja varhaiskasvatuksen henkilöstö sopivat arjen käytännöistä sekä suunnittelevat ja arvioivat toimintaa yhdessä.

### 4.1. Monipuoliset työtavat

Ohjattu ja lasten omaehtoinen leikki sekä havainnolliset, lasten aktiivisuutta ja luovuutta edistävät työtavat ovat olennainen osa kaksivuotisen esiopetuksen toimintaa. Työtapojen valintaa ja käyttöä ohjaavat esiopetukselle asetetut tehtävät ja tavoitteet sekä lasten tarpeet, edellytykset ja kiinnostuksen kohteet. Monipuolisilla työtavoilla tuetaan lasten kasvua ja oppimista, heidän laaja-alaisen osaamisensa (luku 2.6 Laaja-alainen osaaminen) kehittymistä sekä vahvistetaan heidän sosiaalisia taitojaan.

Esiopetuksessa työtavat ovat sekä oppimisen väline että opetteluun kohde. Ne ovat osa vähitellen kehittyviä oppimisen taitoja, jota lapset tarvitsevat oppimisen polulla. Tämän vuoksi on tärkeää, että opettaja ohjaa lapsia kokeilemaan ja käyttämään erilaisia työtapoja ryhmissä, työpareina ja itsenäisesti. Leikkiin perustuvat sekä kokemukselliset ja toiminnalliset työtavat tarjoavat elämyksiä ja vahvistavat lasten oppimismotivaatiota. Tavoitteena on, että lapset käyttävät kaikkia aistejaan, liikkuvat, kehittävät muistiaan ja mielikuvitustaan sekä nauttivat oivaltamisesta. Yhdessä työskenneltäessä lapsia rohkaistaan kyselemään, ihmettelemään, tutkimaan, päättämään ja ratkaisemaan ongelmia sekä toimimaan tavoitteellisesti yhteisen päämäärän suuntaisesti. Lapsille järjestetään myös mahdollisuuksia kokeilla ja toimia itsenäisesti.

Lapset osallistuvat toiminnan suunnitteluun, työtapojen valintaan ja tekevät erilaisia työtehtäviä. Tämä on arjen osallisuutta, jonka tavoitteena on tukea lasten aloitteellisuuden kehittymistä ja omaa vastuunottoa. Oppimista edistää se, että lapset ovat mukana miettimässä työskentelyn

tavoitteita ja he tietävät, mitä heiltä odotetaan. Tehtyjen valintojen ja työskentelyn onnistumista arvioidaan yhdessä.

Esiopetuksessa olevien lasten työskentelytaidot ovat kuitenkin vasta kehittymässä, joten opettaja vastaa siitä, että lapset saavat kokemuksia ja ohjausta eri tiedon ja taidon aloille sopivista työtavoista. Leikkiä, havainnointia, tutkimista ja fyysistä aktiivisuutta sisältävät työtavat ovat keskeisiä. Erilaiset työtavat tuovat myös vaihtelua lasten päiviin ja viikkoihin. Muun muassa riehakkaan leikin jälkeen lapset tarvitsevat mahdollisuuksia rauhoittua ja keskittyä työskentelemään jollain muulla tavalla.

Leikki on lapsille ominainen tapa toimia ja hahmottaa maailmaa. Erilaiset leikit edistävät lasten kehitystä, hyvinvointia ja tarjoavat lapsille monipuolisia mahdollisuuksia keksiä, harjoitella ja opetella uusia asioita. Leikkien mielikuvitusmaailmojen rakentaminen, erilaisten roolien ottaminen ja esimerkiksi sääntöjen määrittelemisen tekevät leikeistä tärkeitä oppimisympäristöjä lapsille. Tämän vuoksi leikki eri muodoissaan on keskeinen työtap esiopetuksessa.

Opettajan ja muun henkilöstön tehtävä on turvata leikin edellytykset, osallistua, ohjata ja rikastaa leikkejä pedagogisesti ja sukupuolisensitiivisesti. On tärkeää huolehtia siitä, että jokaisella lapsella on mahdollisuus olla osallisena yhteisissä leikeissä. Lapsia kannustetaan tekemään leikeissä aloitteita ja ohjataan ottamaan toiset huomioon. Lasten leikkitaitojen kehittymistä tuetaan. Lasten omaehtoisten leikkien lisäksi yhdessä rakennetut pitkäkestoiset leikit luovat hyvän mahdollisuuden toteuttaa erilaisia oppimiskokonaisuuksia. Leikin juonen kehittämisessä ja leikkimaailmojen rakentamisessa voidaan luontevasti yhdistää erilaisia työtapoja, kuten draamaa, liikuntaleikkejä sekä leikillistä lukemista ja kirjottamista. Leikin aiheet voivat vaihdella lasten mielenkiinnon kohteiden mukaan vakavista teemoista hassutteluun ja ajankohtaisiin aiheisiin.

Leikin ohella tutkiva oppiminen on keskeinen työtap kaksivuotisessa esiopetuksessa. Yhteisen tutkimisen kohteeksi pyritään valitsemaan ilmiö, joka nousee esille lasten leikeistä, keskustelusta tai kysymyksistä. Lapsia rohkaistaan tekemään kysymyksiä, päätelmiä sekä keksimään ratkaisuja arjen ongelmiin ja kokeilemaan niitä. Tutkivaan toimintaan ja oppimiseen kuuluu havainnointia, kysymysten muotoilua, tiedon hankintaa, kokeilua, päättelyä, ratkaisujen keksimistä sekä dokumentointia ja tulosten esittämistä. Dokumentit ja tulosten esittäminen tuovat näkyväksi lasten ajattelua ja tiedon kehittymistä sekä vahvistavat lasten osallisuuden kokemusta.

Monipuolisten työtapojen käyttö edellyttää, että oppimisympäristöissä on riittävästi erilaisia leikkiin ja opetteluun soveltuvia materiaaleja, havainto- ja työvälineitä sekä mahdollisuuksia käyttää tieto- ja viestintäteknologiaa. Digitaalisten välineiden ja ohjelmien suunnitelmallinen hyödyntäminen rikastaa oppimista ja leikkiä. Monipuolisia tarjoumia sisältävät oppimisympäristöt luovat tilaisuuksia eriyttää lasten oppimista, sitoutua pitkäkestoiseen leikkiin ja kerrata opeteltua. Onnistumisen kokemuksilla ja työtapoihin liittyvällä kannustavalla palautteella tuetaan lasten myönteisen itsetunnon kehittymistä. Tavoitteena on, että lasten halu kokeilla ja opetella vahvistuu ja heille syntyy luottamus siihen, että he pystyvät oppimaan uutta.

Työtapoja kehitetään yhteisesti henkilöstön itsearvioinnin sekä lapsilta ja huoltajilta saadun palautteen perusteella.

#### 4.1.1. Nurmijärven painotukset

Nurmijärven esiopetuksessa painotetaan leikin merkitystä lapsen oppimisessa. Leikin kautta ja yhdessä toisten kanssa toimiessaan lapsi jäsentää asioita. Leikissä lapsi liikkuu, tutkii ja saa taiteellisia kokemuksia. Leikkiessään lapsi kokee iloa, ilmaisee tunteitaan ja oppii uutta. Leikin kautta hän käy läpi itselleen merkityksellisiä asioita. Leikkiympäristöä rakennetaan yhdessä lasten kanssa. Aikuiset havainnoivat ja dokumentoivat lasten leikkejä ja tarjoavat lapsille mahdollisuuksia erilaisten leikkien rakentamiseen ja rikastuttamiseen. He pitävät huolta, että lapsille on tarjolla monipuolisia leikkivälineitä ja tiloja, joihin leikin voi rakentaa. Aikuiset tekevät säännöllisesti arviointia siitä, onko leikille annettu aikaa, tilaa ja tuettu leikkimaailmojen pitkäkestoisuutta ja rikastumista.

Erilaiset työtavat tukevat lasta ymmärtämään omaa oppimistaan ja erilaisia oppimistyylejä. Lapsille annetaan valinnanvaraa työtapojen ja toimintaympäristöjen suhteen hänen omien

tavoitteiden mukaan. Opetus lähtee aikuisen ja lapsen välisestä hyvästä vuorovaikutuksesta ja luottamuksesta lapseen, jolloin uskalletaan kokeilla rohkeasti uutta.

Esiopetuksessa opetetaan lasta ryhmässä työskentelyyn. Ryhmän koko voi vaihdella lapsen edellytysten mukaan. Asioita lähestytään mahdollisimman paljon lapsen omista kokemuksista käsin, konkretian (käytännön toiminnan) ja kehollisuuden kautta. Monikanavainen oppiminen, jossa käytetään kaikkia aisteja, antaa lapselle kokemuksia erilaisista tavoista oppia.

Vanhempainilloissa ja esiopetuksen keskusteluissa avataan huoltajille ryhmässä käytettävät esiopetuksen työtavat, jonka kautta myös huoltajat pääsevät tutustumaan niihin.

## 4.2. Pedagoginen dokumentointi

*Pedagoginen dokumentointi on keskeinen osa kaksivuotisen esiopetuksen suunnittelua, toteuttamista sekä toiminnan arvioimista ja kehittämistä. Se on jatkuva prosessi, jossa havainnoinnin, dokumenttien kokoamisen ja näiden tulkinnan avulla tarkastellaan ja arvioidaan pedagogista toimintaa. Dokumentit voivat olla muistiinpanoja, valokuvia, lasten töitä tai vaikkapa videoita yhteisestä tekemisestä. Dokumentoinnin tavoitteena on tuottaa tietoa esiopetusryhmän toiminnasta sekä kunkin lapsen kehittymisestä ja oppimisesta sekä ajattelusta ja mielenkiinnon kohteista. Dokumenttien avulla opettaja voi tehdä kunkin lapsen oppimista ja kehittymistä näkyväksi ja samalla motivoida lasta oppimaan.*

*Pedagoginen dokumentointi on osa opettajan ja muun henkilöstön työtä ja osa dokumentoinnista voi olla vain henkilöstön ammatilliseen käyttöön tarkoitettua. Lapset osallistuvat dokumentointiin taitojensa mukaan ja heitä ohjataan kokomaan dokumentteja itselleen merkityksellisistä asioista. Esiopetusryhmän yhdessä valitsemien ja lasten henkilökohtaisesti valitsemien dokumenttien avulla voidaan havainnollisesti kertoa esiopetuksen toiminnasta huoltajille. Näin myös huoltajat pääsevät osallistumaan toiminnan arviointiin, ideointiin ja kehittämiseen.*

*Suunnitelmallisen dokumentoinnin avulla opettaja ja muu henkilöstö oppivat tuntemaan yksittäisiä lapsia, ymmärtämään heidän vuorovaikutussuhteitaan sekä lapsiryhmän ja henkilöstön vuorovaikutuksen luonnetta. Pedagogisen dokumentoinnin tarkoitus on auttaa toteuttamaan esiopetusta lapsilähtöisesti. Suunnitelmallista pedagogista dokumentointia tarvitaan myös lapsen kasvun ja oppimisen tuen (luku 5 Lapsen kasvun ja oppimisen tuki) sekä oppilashuollon (luku 6 Oppilashuolto) toteuttamisessa. Lapsen oppimissuunnitelma, tehostetun tuen oppimissuunnitelma sekä erityisen tuen piirissä olevien lasten henkilökohtaisen opetuksen järjestämistä koskeva suunnitelma ovat osa esiopetuksen pedagogista dokumentointia. Dokumentoinnin avulla saatua tietoa käytetään toimintakulttuurin, oppimisympäristöjen, työtapojen ja arvioinnin käytäntöjen jatkuvassa kehittämisessä esiopetuksen tavoitteiden mukaiseksi.*

### 4.2.1. Nurmijärven painotukset

Pedagogista dokumentointia tapahtuu eri tasoilla: yksittäisen lapsen, lapsiryhmän, huoltajien sekä henkilöstön tasolla. Dokumentointi auttaa syventämään käsiteltävää teemaa tai aihetta. Dokumentteilla on arvoa sinällään, mutta niiden hyödyntäminen pedagogisen toiminnan suunnittelussa, toteutuksessa, arvioinnissa ja kehittämisessä muuttaa niiden luonnetta. Pedagoginen dokumentointi rakentaa siltaa menneisyyden ja nykyisyyden välillä. Se auttaa lasta yhdistelemään asioita, muodostamaan kokonaisuuksia ja hahmottamaan prosesseja.

Esimerkkejä lasten kanssa yhdessä tehtävästä dokumentoinnista:

- Lapsi ottaa valokuvia leikeistä ja leikkiympäristöstä niistä keskustellaan.
- Lapsi piirtää päivän mukavimman hetken.
- Lapsi valokuvaa tai piirtää rakentamansa linnan tai muun rakennelman.
- Lapsi tuottaa itse sisältöä-elokuvat, uutiset, digikirja, piirretyt kuvakirjat ja sadut, näytelmät.



Esimerkkejä aikuisten laatimista dokumenteista:

- Lasten pedagogiset asiakirjat yhteistyössä huoltajien kanssa eli lapsen varhaiskasvatussuunnitelma sekä esiopetuksen tehostetun ja erityisen tuen pedagogiset asiakirjat
- Lukuvuosisuunnitelma
- Ryhmän toiminnan suunnitteluun, toteutukseen ja arviointiin liittyvät kirjaukset. Teon tasolle kuvatut ja kirjatut toimenpiteet tuottavat pedagogista dokumentointia, jonka avulla on mahdollista arvioida, ovatko henkilöstön valitsemat toimintatavat vieneet lapsiryhmän myönteistä kehitystä eteenpäin.
- Lapsen kehityksen havainnointiin liittyvät dokumentit esim. leikin havainnointi kirjaamalla tai kuvaamalla.

### 4.3. Arviointi opetuksen ja oppimisen tukena

*Arviointi on kiinteä osa esiopetusta[59]. Arvioinnilla on esiopetuksessa kaksi tehtävää: sen avulla suunnitellaan ja kehitetään opetusta sekä tuetaan kunkin lapsen hyvinvointia, kasvua ja oppimista. Arviointi on havainnoinnin, dokumentoinnin, arviointipäätelmien ja palautteen muodostama kokonaisuus, johon osallistuvat opettajien lisäksi muu esiopetuksen henkilöstö sekä lapset ja huoltajat.*

*Esiopetuksen tehtävänä on edistää yhteistyössä huoltajien kanssa lasten kehitys- ja oppimisedellytyksiä[60]. Tavoitteellisen ja lasten kehitystä tukevan opetuksen edellytyksenä on, että opettaja saa tietoa lasten aiemmista kasvuympäristöistä, kehittymisestä ja oppimisesta sekä mielenkiinnon kohteista. Näitä tietoja voivat antaa lapsen huoltaja, aiemman varhaiskasvatuksen henkilöstö sekä lapsi itse. On tärkeää, että opettaja saa myös tietoa lapsen mahdollisesta tuesta ja tuen tarpeista esiopetusta edeltävästä varhaiskasvatuksesta. Esiopetuksen opettaja hyödyntää tietoja lapsen henkilökohtaisten tavoitteiden suunnittelussa yhteistyössä huoltajan ja lapsen kanssa. Suunnittelun apuna voidaan käyttää lapsikohtaista oppimissuunnitelmaa. Suunnittelussa, toteutuksessa ja arvioinnissa otetaan huomioon, että opetussuunnitelman tavoitteet ovat opetukselle asetettuja tavoitteita, eikä esiopetuksessa ole yleisiä lapsille asetettuja osaamistavoitteita.*

*Opettaja ja lasta ohjaava muu henkilöstö seuraavat kunkin lapsen kehittymistä ja oppimista esiopetuksen aikana. Seuraamisen kohteena ovat lasten työskentely, käyttäytyminen ja heidän oppimisensa edistyminen eri tiedon- ja taidonaloilla[61]. Seuraaminen perustuu jatkuvaan havainnointiin sekä monipuoliseen dokumentointiin. Lasten tekemät työt ja kertomat kokemukset ovat osa havainnointia ja dokumentointia. Myös huoltajan havainnot lapsensa oppimisesta ja hyvinvoinnista ovat arvokkaita. Kootun seurantatiedon ja sen perustalta tehtyjen arviointipäätelmien pohjalta opettaja kehittää opetusta ja oppimisympäristöjä sekä lasten mahdollisesti saamaa tukea.*

*Opettaja ja lasta ohjaava muu henkilöstö antavat lapsille päivittäin rohkaisevaa ja kannustavaa palautetta lasten vahvuuksista ja kehittämisaalueista. Koottua dokumentaatiota käytetään niin, että kukin lapsi voi havaita edistymistään. Tämä rakentaa lasten myönteistä käsitystä itsestään oppijana. On tärkeää, että huoltajat saavat usein palautetta lapsensa työskentelystä, käyttäytymisestä ja oppimisen edistymisestä, jotta he voivat osaltaan tukea lastaan[62].*

*Esiopetuksessa kehitetään lasten edellytyksiä itsearviointiin[63]. Lapsia rohkaistaan kuvaamaan, mistä he esiopetuksessa pitävät, missä he ovat omasta mielestään onnistuneet ja mitä he haluaisivat opetella jatkossa. Opettaja ohjaa lapsia myös pohtimaan yhteisen toiminnan onnistumista. Lasten oppimisen polun aikana vähitellen kehittyvä itsearviointitaito on osa oppimisen taitoja.*

*On tärkeää, että tarpeelliset tiedot kunkin lapsen esiopetuksen aikaisesta työskentelystä sekä kasvun ja oppimisen etenemisestä ovat perusopetuksen opettajan käytettävissä lapsen siirtyessä*

ensimmäiselle luokalle. Tämä varmistetaan esiopetuksen ja koulun henkilöstön sekä huoltajien ja lasten yhteistyöllä. Tietojen siirtämisessä voidaan hyödyntää esiopetuksen aikana koottuja kunkin lapsen etenemistä kuvaavia dokumentteja sekä lapsikohtaista oppimissuunnitelmaa tai HOJKSia.

Kokeilukunta vastaa toimivien siirtymävaiheen käytäntöjen luomisesta (tarkemmin luvussa 3.3 Yhteistyö kaksivuotisen esiopetuksen aikana ja siirtymävaiheissa). Tietojen siirrossa noudatetaan voimassa olevia säännöksiä.

Opettajat käyttävät lasten kasvun ja oppimisen seurannasta saamaansa arviointitietoa ja dokumentaatiota pedagogisessa suunnittelussa ja opetuksen uudelleen suuntaamisessa.

Lapsilta ja huoltajilta saatu palaute otetaan huomioon toiminnan kehittämiseksi.

Lapsille voidaan antaa molempien lukuvuosien päätteeksi kaksivuotisen esiopetuksen osallistumistodistus[64]. Todistus annetaan huoltajan sitä pyytäessä. Todistukseen merkitään todistuksen, kokeilukunnan, koulun/päiväkodin ja lapsen nimet sekä lapsen henkilötunnus ja todistuksen antamispäivä. Lisäksi todistukseen merkitään, että todistus on Opetushallituksen 5.2.2021 hyväksymien kaksivuotisen esiopetuksen kokeiluopetussuunnitelman perusteiden mukainen. Todistus voi sisältää yleiskuvauksen toteutuneesta esiopetuksesta. Todistukseen ei merkitä lapsen persoonaan, oppimisen etenemiseen tai lapsen toimintaan liittyviä kuvauksia.

### Toiminnan arviointi ja kehittäminen kokeilun aikana

Kaksivuotisen esiopetuksen kokeilun toteutumista seurataan ja arvioidaan kansallisesti ja paikallisesti. Kokeilukunnan tulee osallistua ulkopuoliseen toimintansa arviointiin kokeilulainsäädännön mukaisesti [65]. Ulkopuolisen seurannan ja tutkimuksen lisäksi kokeilukuntien tulee itse arvioida kaksivuotista esiopetusta[66]. Kaksivuotisen esiopetuksen järjestämisessä on kyse kansallisesti merkityksellisestä kokeilusta, joten oman toiminnan tavoitteellinen arviointi ja kehittäminen on osa kokeilua ja edellyttää suunnittelua ja johtamista heti kokeilun alusta. Kokeilukunta vastaa siitä, millaisia toiminnan arvioinnin ja henkilöstön itsearviointin menetelmiä kokeilun aikana käytetään. Arvioinnin tavoitteena on tuottaa tietoa esiopetuksen toteutuneesta laadusta, kokeilun onnistumisesta ja kaksivuotiseen esiopetukseen liittyvistä kehittämisen kohteista.

[59] Perusopetuslaki 22 § 2 mom. (628/1998); Perusopetusasetus 14 § 2 mom. (852/1998)

[60] Valtioneuvoston asetus 5 § (422/2012)

[61] Perusopetuslaki 22 § 1 mom. (628/1998)

[62] Perusopetusasetus 10 § 1 mom. (852/1998)

[63] Perusopetuslaki 22 § 1 mom. (628/1998)

[64] Perusopetuslaki 22 § 2 mom. (628/1998)

[65] Laki kaksivuotisen esiopetuksen kokeilusta 10§ 1 mom. (1046/2020)

[66] Perusopetuslaki 21§ 2 mom. (2013/1296)

### 4.3.1. Nurmijärven painotukset

Esiopetuksessa kerätään tietoa lapsiryhmän oppimisen tasosta erilaisilla kartoitusmenetelmillä, jotta opetusta pystytään suuntaamaan lapsiryhmän tarpeiden mukaisesti. Kokeilun aikana keskustellaan erilaisista menetelmistä, jotka koetaan juuri kaksivuotiseen esiopetukseen sopiviksi.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma on sähköisessä muodossa. Sähköinen Vasu-Päikky lomakepohja laaditaan pari kuukautta esiopetuksen aloittamisen jälkeen ja sen toteutumista arvioidaan yhdessä huoltajien kanssa esiopetuksen keväällä. Varhaiskasvatussuunnitelma auttaa hahmottamaan lapsen päivän kokonaisuuden, kun se kattaa myös täydentävän varhaiskasvatuksen osuuden. Perusopetuslain mukaiset tehostetun tai erityisen tuen pedagogiset

*asiakirjat* laaditaan silloin, kun lapsen tuen tarve sitä vaatii ja niiden arvioinnin syklistä sovitaan huoltajien kanssa.

Lapsen kasvun ja kehityksen seuranta ja pedagogisen toiminnan arviointia tehdään aina eettisten periaatteiden pohjalta, jossa huomioidaan lapsen *kunnioittava kohtelu, avoimuus ja huoltajien osallisuus*. On tärkeää, että huoltajat otetaan heti esiopetusvuoden alussa mukaan yhdessä seuraamaan lapsen kehitystä ja he täydentävät kuvaa lapsesta omilla havainnointitiedoillaan.

*Ryhmän pedagogisen toiminnan arvioinnin* pohjana on käytössä Karvin (Kansallinen koulutuksen arviointikeskus laatima tavoitepohjaisen arvioinnin taulukko), joka ohjaa säännölliseen henkilöstön itsearviointiin. Nurmijärven kaksivuotisessa esiopetuksessa nostetaan erityisesti kehittämisen ja arvioinnin kohteeksi *pedagoginen dokumentointi*, koska se on yksi keskeinen työmenetelmä. Sen lisäksi *toimintakulttuurissa seurataan ja arvioidaan leikin määrää ja laatua*, koska sillä on tärkeä merkitys lapsen hyvinvoinnille ja oppimiselle.

Esiopetuksessa harjoitellaan lasten kanssa itsearviointia. Lasten kanssa arvioidaan opeteltavan asian edistymistä keskustellen ja linkittäen sitä aikaisempiin opittuun. Itsearvioinnissa hyödynnetään erilaista materiaalia, kuvia, mahdollisia kotona mietittäviä tehtäviä yhdessä huoltajien kanssa jne. Tärkeää on keskustella myös lapsen vahvuuksista, joita jokaiselta lapselta löytyy (huumorintaju, luovuus, innokkuus, toiveikkuus ja uteliaisuus). Näitä vahvuuksia on tärkeää ottaa mukaan vasu- ja oppimissuunnitelmakeskusteluihin, joihin lapsi osallistuu huoltajien kanssa sovitulla tavalla.

Molempien esiopetuslukuvuosien päätyttyä lapsi saa esiopetuksen osallistumistodistuksen, joka laaditaan opetushallituksen ohjeistuksen pohjalta.

## 4.4. Oppimisenalueet kaksivuotisessa esiopetuksessa

*Oppimisenalueet muodostuvat eri tiedon- ja taidonaloihin liittyvistä, esiopetuksen kannalta oleellisista opetuksen tavoitteista. Vaikka oppimisen alueita muodostettaessa on otettu huomioon laaja-alaisen osaamisen tavoitteet, on tärkeää, että opettaja ottaa ne huomioon opetusta suunnitellessaan. Oppimisen alueiden tavoitteet ovat opettajan työtä ohjaavia tavoitteita. Lasten eheän päivän ja oppimisen jatkumon varmistamiseksi on tärkeää, että koko henkilöstö tuntee oppimisen alueiden tavoitteet ja muut luvussa 4 (Oppimisenalueet kaksivuotisessa esiopetuksessa) määritellyt opetuksen tavoitteet.*

*Tässä luvussa kuvatut oppimisenalueet on ryhmitelty viideksi kokonaisuudeksi.*

- *Kielten rikas maailma*
- *Ilmaisen monet muodot*
- *Minä ja meidän yhteisömme*
- *Tutkin ja toimin ympäristössäni*
- *Kasvan, liikun ja kehityn*

*Kuhunkin kokonaisuuteen on koottu tavoitteita, joilla on toisiinsa liittyviä opetuksellisia ja kasvatuksellisia tehtäviä. Eheytytyn opetuksen periaatteiden mukaisesti opettaja yhdistelee eri oppimisen alueiden tavoitteita ja sisältöjä pedagogisesti tarkoituksenmukaisella tavalla esiopetuksen oppimiskokonaisuuksia suunnitellessaan.*

*Oppimisen alueiden rinnalla toinen opetuksen suunnittelun ja toteuttamisen kannalta tärkeä tekijä ovat lasten mielenkiinnon kohteet. Tietoa lasten mielenkiinnon kohteista saa muun muassa havainnoimalla lasten toimintaa sekä keskustelemalla lasten ja heidän huoltajiensa kanssa. Myös lasten aiemman varhaiskasvatuksen henkilöstöllä on tietoa lasten kiinnostuksen aiheista. Opettaja käyttää koottua tietoa lapsiryhmän toiminnan suunnittelussa ja lasten oppimisen yksilöllisessä*

tukemisessa. Lasten mielenkiinnon kohteet muuttuvat ja vaihtuvat esiopetuksen kuluessa, joten havainnointi ja yhteinen keskustelu ovat tärkeitä koko esiopetuksen ajan.

Lasten mielenkiinnon kohteiden huomioiminen on osa lapsilähtöistä esiopetusta. Kiinnostavien asioiden ja teemojen opettelu motivoi lapsia oppimaan ja iloitsemaan oppimastaan. Samalla lapset saavat kokemuksia siitä, että heidän ajatuksensa ovat tärkeitä. Opettajan tehtävä on myös ohjata lapsia kokeilemaan ja opettelemaan uusia tietoja ja taitoja oppimisen alueiden mukaisesti. Lasten kanssa tutustutaan oppimisen alueiden sisältöön ja jutellaan siitä, mitä ne tarkoittavat.

Esiopetus on eheytettyä opetusta, joka toteutetaan oppimiskokonaisuuksina. Oppimiskokonaisuuksien kesto ja toteutustapa vaihtelevat valitun aihepiirin, tilanteen ja lasten oppimisen etenemisen mukaan. Lapset osallistuvat oppimiskokonaisuuksien suunnitteluun ja toteutumisen arviointiin opettajan ohjauksessa kehittyvien taitojensa puitteissa. On tärkeää, että jokaisella lapsella on mahdollisuus oppia ja työskennellä omaan tahtiinsa sekä kehittää taitojaan vuorovaikutuksessa toisten lasten, opettajan ja muun henkilöstön kanssa monipuolisissa oppimisympäristöissä. Oppimiskokonaisuuksien tehtävä on tarjota lapsille uusia ja innostavia oppimiskokemuksia sekä mahdollisuuksia työskennellä kullekin lapselle sopivia oppimisen haasteita sisältävien tehtävien parissa. Opetuksessa otetaan huomioon lasten erilaiset tuen tarpeet ja annetaan lapsille riittävästi tukea heti tuen tarpeen ilmetessä.

#### 4.4.1. Kielten rikas maailma

Esiopetusiässä kielestä tulee yhä vahvemmin lasten ajattelun, ilmaisun ja vuorovaikutuksen sekä oppimisen että tiedonhankinnan väline, jonka avulla he jäsentävät arkeaan ja rakentavat maailmankuvaansa. Kieli antaa lapsille uusia vaikuttamisen keinoja, mahdollisuuksia osallisuuteen ja aktiiviseen toimijuuteen.

Kaksivuotisessa esiopetuksessa olevien lasten kielelliset taidot ja valmiudet vaihtelevat paljon. Opetusta eriyttämällä tarjotaan jokaiselle lapselle sopivia haasteita ja uuden oppimisen iloa. Esiopetuksessa vahvistetaan lasten uteliaisuutta ja kiinnostusta kieliin sekä tekstien tuottamiseen ja tulkitsemiseen. Kielen kehityksen tukeminen kytkeytyy lapsen monilukutaidon kehittymiseen (luku 2.6 Laaja-alainen osaaminen). Lisäksi se on yhteydessä seuraaviin laaja-alaisen osaamisen alueisiin: ajattelu ja oppiminen, kulttuurinen osaaminen, vuorovaikutus ja ilmaisu sekä tieto- ja viestintäteknologinen osaaminen. Esiopetuksessa lapsille annetaan kannustavaa ja johdonmukaista palautetta heidän kielenkäyttö- ja vuorovaikutustaidoistaan. Myönteinen palaute on tärkeää oppimisen ja motivaation kannalta.

Esiopetuksessa tuetaan jokaisen lapsen opetuskielen taitojen kehittymistä. Opetuksessa otetaan huomioon, että lapset kasvavat erilaisissa kielellisissä ympäristöissä ja että he voivat samaan aikaan omaksua useita eri kieliä. Kotien tavat käyttää kieltä ja olla vuorovaikutuksessa vaihtelevat, ja kodeissa voidaan puhua useita kieliä. Kielellistä ja kulttuurista moninaisuutta tehdään esiopetuksessa näkyväksi yhteistyössä huoltajien kanssa. Tämä osaltaan tukee lasten kielellisten identiteettien kehittymistä. Kielelliseen ja kulttuuriseen moninaisuuteen liittyviä tarkentavia näkökulmia esiopetuksessa käsitellään luvussa 4.5 (Kielelliseen ja kulttuuriseen moninaisuuteen liittyviä tarkentavia näkökulmia).

Kielen oppimisen kannalta on tärkeää tiedostaa, että saman ikäiset lapset voivat olla eri vaiheissa kielen kehityksen eri osa-alueilla. **Lasten kielelliset identiteetit** (kuvio 1) kehittyvät, kun heitä ohjataan ja tuetaan kielellisten taitojen ja valmiuksien keskeisillä osa-alueilla.

Kuvio 1. Lasten kielen kehityksen keskeiset osa-alueet esiopetuksessa.

### **Kokonaisuuteen liittyvät opetuksen yleiset tavoitteet**

Esiopetuksen tehtävä on vahvistaa jokaisen lapsen **kielellisten taitojen ja valmiuksien** sekä **kielellisten identiteettien** kehittymistä.

Lasten kielellistä kehitystä tukee monipuolinen kieli- ja tekstiympäristö. Lapsille tulee olla tarjolla monipuolista kuunneltavaa, luettavaa ja katseltavaa. Opetuksessa käytetään erilaisia tekstejä kuten lastenkirjallisuutta, lasten tietokirjoja, lehtiä, verkkotekstejä ja äänikirjoja. Lapsille luetaan ja kerrotaan tarinoita, ja heitä kannustetaan itse keksimään niitä. Lasten kertomuksia, loruja ja sanallisia viestejä dokumentoidaan. Monilukutaidon kehittymistä tukee se, että esiopetuksessa laajan tekstikäsitteilyksen mukaisesti puheen rinnalla käytetään muun muassa visuaalisia, audiitiivisia ja audiovisuaalisia viestejä sekä tekstejä. Oppimisympäristöt suunnitellaan niin, että niissä on lapsille runsaasti mahdollisuuksia havainnoida ja tutkia kieltä; lukea, puhua ja kirjoittaa sekä laajentaa sanavarantoaan. Lapsia ohjataan tarkoituksenmukaiseen kynäotteeseen ja näppäintaitoihin.

### **Yksityiskohtaisemmat tavoitteet**

**Vuorovaikutustaitoja** vahvistavat lasten kokemukset kuulluksi tulemisesta ja se, että heidän aloitteisiinsa vastataan. Vuorovaikutustaitojen kehittymistä tuetaan rohkaisemalla lapsia vuorovaikutukseen toisten lasten ja henkilöstön kanssa. Lasten kanssa harjoitellaan kysymistä, pyytämistä, neuvottelemista ja toimimista erilaisissa tilanteissa. Opetuksessa voidaan käyttää erilaisia toiminnallisia menetelmiä kuten draamaa.

Lasten **kielen ymmärtämisen taitoja** tuetaan runsaan kielellisen mallintamisen avulla. Johdonmukainen toiminnan sanallistaminen, keskusteleminen ja erityyppisten tekstien käsittely tukevat lasten sanavarannon kehittymistä. Erilaisissa esiopetuksen tilanteissa käytetään kuvailevaa ja tarkkaa kieltä. Tarvittaessa käytetään kuvia, esineitä ja tukiviittomia.

**Puheen tuottamisen taitoja** vahvistetaan ohjaamalla kertovaan puheeseen ja keskusteluun eri tilanteissa. Yhteisissä keskusteluissa lapset kehittävät taitojaan kysyä, päätellä ja arvioida kuulemaansa. Opetuksessa voidaan harjoitella keskittyneitä kuuntelua ja vuorottelua sekä intonaatiota, puheen sujuvuutta ja ymmärrettävyyttä.

Lasten **kielen käyttötaitoja** vahvistetaan tarkastelemalla kielen käyttämistä eri tilanteissa. Erilaisiin teksteihin tutustumalla tuetaan kielen käyttötaitojen kehittymistä sekä puhutun ja kirjoitetun kielen erojen havaitsemista. Lapsia ohjataan kertomaan, kuvailemaan ja selittämään sekä ilmaisemaan mielipiteensä ja eläytymään erilaisiin teksteihin.

Lasten **kielellisen muistin ja sanavarannon** kehitystä tuetaan esimerkiksi loruilla ja laululeikeillä, kielellä leikkelyllä, nimeämisellä sekä käyttämällä erilaisia kuvaavia sanoja ja uusia käsitteitä. Erilaisten tekstien lukeminen, tarinoiden kerronta ja yhteinen keskustelu luetun pohjalta auttavat lapsia ymmärtämään lukemisen merkitystä mikä edistää oppimismotivaatiota. Opettajan mallintamisen ja erilaisten harjoitusten avulla lapset saavat kokemuksia siitä, miten puheen voi muuttaa kirjoitetuksi kieleksi ja kirjoitetun kielen puheeksi.

Lähiympäristön eri kielten ja lapsen oman kielenkäytön havainnointi tukee **kielitietoisuuden kehittymistä**. Opettajan tehtävänä on lisätä lasten kiinnostusta suullista ja kirjoitettua kieltä sekä myös lukemista ja kirjoittamista kohtaan. Lasten huomiota suunnataan sanojen merkityksistä kielen muotoihin ja rakenteisiin, kuten äänneisiin, kirjaimiin, tavuihin ja sanoihin. Lapsia ohjataan kirjoittamaan ja lukemaan leikkillisesti. Lapsia innostetaan yhdessä ja omatoimisesti tunnistamaan ja tuottamaan eri tavoin kirjaimia, sanoja ja tekstejä taitojensa ja mielenkiintonsa mukaisesti heille mielekkäissä asiayhteyksissä. Heitä kannustetaan ilmaisemaan itseään ja tuomaan ajatteluaan näkyväksi tuottamalla omia puhuttuja, kirjoitettuja ja audiovisuaalisia tekstejä. Tekstien tuottamisessa hyödynnetään käsin kirjoittamisen lisäksi digitaalista tekstinkäsittelyä. Opetuksessa voidaan käyttää esimerkiksi erikielisiä lauluja, leikkejä ja viittomia.

## Nurmijärven painotukset

Esiopetukseen on laadittu äidinkielen portaatt-materiaali, jonka käyttöä laajennetaan 5-vuotiaisiin ja sitä nuorempiin. Kyseiseen materiaaliin on koottu ensisijaisesti harjoituksia, jotka kehittävät kielellistä tietoisuutta. Harjoitukset ovat toiminnallisia ja eri aistikanavia hyödyntäviä. Lasten kehittyvää luku- ja kirjoitustaitoa tuetaan esiopetuksessa pitkin vuotta tutustumalla kirjaimiin, kiinnittämällä huomiota kirjoitettuun tekstiin, harjoittelemalla kirjoittamista leikkillisesti sekä tarjoamalla lapsille monipuolista kielellistä oppimisympäristöä, johon kuuluvat asioista keskustelu, monipuoliset vuorovaikutustilanteet, sadut, tarinat, jne.

Harjoituksiin nähdään liittyvän paljon muutakin kuin mekaaninen lukutaito. Tulee myös osata arvioida, tulkita ja tuottaa erilaisia tekstejä sekä suhtautua niihin kriittisesti. Monilukutaitokäsitteen hahmottamista voi tukea ajattelemalla se sateenvarjokäsitteenä, joka sisältää erilaiset tekstit. Tekstillä voidaan tarkoittaa kirjoituksia, kuvia, videoita, elokuvia, pelejä ja jopa sosiaalisia tilanteita. Monilukutaidon kehittymisen tukemisen tavoitteena on, että lapsi oppii käyttämään luovasti ja joustavasti erilaisia kommunikaatiostrategioita.

Esiopetuksessa toteutettavassa monilukutaito pedagogiikassa pyritään pohtimaan, millaisessa tekstimaailmassa lapset elävät ja minkälaisia tulkinta- ja arviointitaitoja lapset niiden parissa tarvitsevat. Digilaitteita ja -materiaaleja hyödynnetään monipuolisesti opetuksessa. Lasten kanssa pohditaan erilaisia digisisältöjä, kuten videoita ja emojeja. Lukulumoa, Moomin Language School-ohjelmaa sekä monia muita sovelluksia käytetään yhdessä lasten kanssa.

Monilukutaidon kehittymistä tuetaan toiminnallisen oppimisen avulla. Toiminnallinen oppiminen tapahtuu leikin, liikunnan, taiteen ja kirjallisuuden kautta. Lapset pääsevät hyödyntämään oppimisessa liikettä, omaa kehoa, liikuntavälineitä, musiikkia, draamaa, kuvataidetta sekä laajasti erilaista kirjallisuutta.

Nurmijärven varhaiskasvatuksen henkilöstölle tehdyn kyselyn mukaan monilukutaidon kehittymistä tuetaan useimmiten kirjallisuuden ja lukemisen avulla. Onnistunut yhteistyö kirjaston kanssa tukee monipuolista kirjallisuustarjontaa. Kirjallisuus ja lukeminen nähdään monipuolisena oppimistilanteena. Kirjan lukemiseen liittyy useita monilukutaitoa kehittäviä vaiheita, kuten esimerkiksi kuvien tarkastelu, juonen käsitteleminen, lukijan eläytymisen pohtiminen ja kirjan kirjoittajan tutkiminen. Lisäksi monilukutaito ajattelun mukaisesti erilaiset kielelliset, kulttuuriset, etniset ja sukupuoliset identiteetit huomioidaan. Lasten kanssa voikin tutustua erilaisiin kieliin, murteisiin ja slangeihin kirjallisuuden avulla. Tutustuminen tapahtuu lapsen ikä ja kehitystaso huomioiden, kuten esimerkiksi lukemalla Aku Ankkaa murteille käännettynä.

Tekstien lukemisen ja tulkitsemisen lisäksi monilukutaitoon kuuluu olennaisesti tekstien tuottaminen. Tuottamisen kautta lapsen ymmärrys tekstistä konkretisoituu. Esiopetuksessa lapsen kanssa tekstien tuottamista voidaan harjoitella esimerkiksi sadutuksen, mainosten tekemisen tai videoiden kuvaamisen avulla. Teknologian hyödyntäminen myös tuottamisessa rikastuttaa toimintaa, lapset voivat esimerkiksi kertoa tarinan tabletille, yhdistää siihen kuvan ja liittää erilaisia QR-koodeja.

Henkilöstö mahdollistaa lapselle monipuolisia vuorovaikutustilanteita päivän aikana. Lasta kiinnostaviin ilmiöihin tartutaan ja niiden yhdessä pohtiminen laajentaa lapsen ajattelua. Lasta kiinnostavien ilmiöiden yhteinen ihmettely, havainnointi ja tutkiminen tukee monilukutaidon kehittymistä. Lisäksi henkilöstö tukee lapsen kielellistä kehitystä sekä kommunikaatiota kuvatukien avulla. Arjessa toiminnan, puheen, ohjeiden, laulujen tukena käytetään ymmärtämistä tukevia kuvia.

Esiopetuksessa tulee ymmärtää sitä reaali maailmaa missä lapsi elää, mutta vahvistaa myös lapsen omaa maailmaa antamalla mielikuvitukselle, sadulle ja tarinoille tilaa.

## 4.4.2. Ilmaisun monet muodot

Lasten oppimisedellytykset, sosiaaliset- ja vuorovaikutustaidot ja myönteinen minäkuva vahvistuvat, kun he saavat valmiuksia ympäröivän maailman jäsentämiseen. Nämä valmiudet kehittyvät, kun lapset tutkivat, tulkitsevat ja ilmaisevat itseään ja maailmaa erilaisia ilmaisun taitoja harjoittelemalla. Eri ilmaisutavoissa toteutuvat hahmottamisen, tekemisen ja tulkinnan vaiheet.

Esiopetuksessa jokaisella lapsella tulee olla mahdollisuus taiteellisiin elämyksiin, kokemuksiin ja omaan ilmaisuun. Ilmaisun eri muodot tuovat näkyväksi lapsen ajattelua, tunteita sekä tapaa nähdä ja kokea maailmaa. Harjoittelu tukee hyvinvointia sekä lasten keskittymiskyvyn, vuorovaikutus-, ongelmanratkaisu- ja itsesäätelytaitojen kehittymistä. Ilmaisun eri muotojen harjoittelu vahvistavaa lasten kuuntelemisen, tavoitteellisen toiminnan ja vertaispalautteen taitoja. Erityistä huomiota kiinnitetään pienimpien lasten ilmaisutaitojen vahvistamiseen. Samalla heidän mahdollisuutensa osallistua ja tulla kuulluksi vahvistuvat.

Esiopetuksen tehtävä on kehittää lasten ilmaisua **musiikillisen, kuvataiteellisen, käsitöiden sekä suullisen ja kehollisen ilmaisun** perustaitoja harjoittelemalla. Kulttuurin ja ilmaisun eri muotoihin tutustuminen vahvistaa lasten osallistumisen ja vaikuttamisen taitoja sekä monilukutaidon kehittymistä. Eri ilmaisumuotojen käyttö esiopetuksen arjessa ja juhlissa tarjoaa mahdollisuuksia tuoda esille kulttuurista moninaisuutta ja iloita siitä.

**Kokonaisuuteen liittyvät opetuksen yleiset tavoitteet**

Esiopetuksessa lapsia rohkaistaan ja ohjataan käyttämään ilmaisun eri muotoja. Opetus suunnitellaan niin, että lapset saavat elämyksiä taiteesta sekä kokemuksia luovasta prosessista ja siihen kuuluvasta suunnittelun, toteutuksen ja arvioinnin kokonaisuudesta. Toiminnan lähtökohtana ovat lasten aistimukset, havainnot ja kokemukset. Lapsia kannustetaan kertomaan ideoistaan, työskentelystään ja niihin liittyvistä erilaisista kokemuksista. Toiminnan tuotoksia tarkastellaan yhdessä, ja yhteinen tekeminen näkyy oppimisympäristöissä. Lasten ilmaisussa ja työskentelyn dokumentoinnissa käytetään monipuolisesti erilaisia materiaaleja ja välineitä. Opetuksessa hyödynnetään monipuolisesti eri oppimisympäristöjä ja lähiseudun kulttuuritarjontaa. Taiteen, kulttuurin ja eri ilmaisun muotojen harjoittelu ja kokeilut edellyttävät esiopetuksen toimintakulttuurin systemaattista kehittämistä.

**Yksityiskohtaisemmat tavoitteet**

Esiopetuksen **musiikillinen toiminta** on monipuolista ja moniaistista, ja sen tavoitteena on vahvistaa lasten kiinnostusta ja omakohtaista suhdetta musiikkiin. Lapsille tarjotaan kokemuksia laulun, tanssin, liikkeen, soiton ja oman musiikin luomisen avulla. Heidän kanssaan opetellaan lauluja ja tutustutaan monipuolisesti eri musiikkityyleihin ja soittimiin. Musiikilla leikitään, kokeillaan ja improvisoidaan. Lasten kanssa havainnoidaan äänen tasoa, kestoa, voimaa ja sointivärejä musiikillisessa toiminnassa. Lapset saavat kokemuksia perussykkeestä, sanarytmeistä ja kehoittamisesta. Opetus tarjoaa lapsille kokemuksia erilaisista tavoista tehdä musiikkia yhdessä sekä pienimuotoisten musiikkiesitysten harjoitteluprosesseista ja esiintymistilanteista.

Esiopetuksessa harjoitellaan monimateriaalisten **käsitöiden tekemistä** ja erilaisten työvälineiden käyttöä. Lapsia innostetaan käsitöiden tekemiseen, jolla vahvistetaan heidän suhdettaan käsityökulttuuriin ja myönteisiä osallisuuden kokemuksiaan. Lasten kanssa kokeillaan sekä kovien (esim. kivi, puu, metalli) että pehmeiden (esim. villa, sammal, kangas) materiaalien käyttöä ja opetellaan niiden käsittelyssä tarvittavia tekniikoita ja perustaitoja. Lapsia rohkaistaan suunnittelemaan ja toteuttamaan erilaisia käsitöitä mielikuvituksensa, kiinnostuksen kohteidensa ja omien taitojensa puitteissa yhdessä toisten kanssa. Lapset suunnittelevat ja valmistavat aikuisten tuen avulla loogisesti eteneviä, pienten lasten osaamistasolle suhteutettuja, pitempikestoisia käsityöprosesseja. Työskentelyssä hyödynnetään paikallisia tai lapsiryhmän taustoihin liittyviä käsityöperinteitä sekä kierrätysmateriaaleja.

**Kuvallisen ilmaisun** tavoitteena on kehittää lasten suhdetta kuvataiteeseen, muuhun visuaaliseen kulttuuriin ja kulttuuriperintöön. Lapsilla on mahdollisuus nauttia kuvien tekemisestä sekä saada esteettisiä elämyksiä ja kokemuksia taiteen äärellä. Esiopetuksessa tuetaan lasten **kuvallisen ajattelun ja kuvailmaisun** kehittymistä tekemällä, tulkitsemalla ja arvioimalla erilaisia kuvia. Opeteltava asia suunnitellaan lasten kokemusmaailmasta ja kiinnostuksen kohteista lähtien. Lapsia rohkaistaan kokeilemaan erilaisia kuvan tekemisen tapoja, välineitä ja materiaaleja. Kuvan tekemisen taitoja harjoitellaan moniaistisesti esimerkiksi maalaamalla, rakentamalla ja mediaesityksiä tekemällä. Lasten kanssa havainnoidaan heidän itse tuottamiensa kuvien lisäksi taideteoksia, median kuvia, esineiden muotoilua sekä rakennetun ja luonnon ympäristön kohteita. Lapsia ohjataan tulkitsemaan ja kertomaan ajatuksiaan kuvallisista viesteistä. Kuvia tarkasteltaessa kiinnitetään huomiota esimerkiksi väriihin, muotoihin, materiaaleihin, tekijään, esitysyhteyteen ja kuvien herättämiin tunteisiin.

Lapsia rohkaistaan **suulliseen ja keholliseen ilmaisuun** monipuolisten harjoitusten ja leikin avulla. Tavoitteena on, että lapset saavat kokemuksia siitä, miten kielellä, äänellä ja keholla voidaan leikkiä ja kehittää vuorovaikutus- ja ilmaisun taitoja monipuolisesti. Lasten mielikuvituksesta nousevia tai heidän kokemiaan ja havaitsemiaan asioita työstetään yhdessä ilmaisun ja vuorovaikutuksen keinoin. Opetuksessa hyödynnetään esimerkiksi toimintaan sopivia loruja, runoja, satuja, kertomuksia, näytelmiä sekä muuta kirjallisuutta. Lapset saavat kokemuksia sekä spontaanista ilmaisusta että yhdessä suunnitellusta prosessista ja yhteisestä esittämisestä. Ilmaisumuotoina voidaan käyttää esimerkiksi draamatoimintaa, sanataidetta, tanssia ja sirkusta.



## Nurmijärven painotukset

Ilmaisuun houkutteleva oppimisympäristö vaatii etukäteissuunnittelua. Välineet ja materiaalit ovat helposti lasten saatavilla, jotta lapset saavat mahdollisuuksia monipuoliseen ilmaisuun. Aikuisen ohjauksella on merkitystä lapsen kiinnostuksen herättäjänä. On tärkeää, että lapsi saa turvallisessa ympäristössä ilmaista itseään ja kehittyä toiminnassaan omassa tahdissaan. Jokainen yksilö on erilainen ja ilmaisee itseään eri tavoin. Aikuisen suunnitelmien tulee olla väljiä ja joustavia, joihin voidaan lisätä lapsilta tulevat ideat ja toiveet.

Ilmaisullinen prosessi voi laajeta lasten aloitteista pitkäkestoiseksi. Prosesseja voidaan tukea mm. musiikin, tanssin, kuvataiteen ja draaman keinoin. Ryhmäprosesseissa tapahtuva roolien käyttö, tavat kertoa ja tutkia tarinoita, antavat lapsille erilaisia mahdollisuuksia oppia ja oivaltaa asioita. Lapset saavat erilaisia kanavia tunteiden käsittelyyn. Henkilöstön vahvuudet otetaan huomioon lasten ilmaisutaitojen tukijana.

Esiopetuksessa tutustutaan tieto- ja viestintäteknologisiin laitteisiin ja ohjelmiin osana ympäröivää maailmaa. Lapset ja kasvattajat voivat yhdessä tai erikseen kuvata, äänittää tai videoida lapsia kiinnostavia kohteita tai tehtyjä tuotoksia. Kasvattajan ammatillisuuteen ja velvollisuuteen kuuluu tutustua käytössä oleviin menetelmiin ja laitteiden käyttöön. Innostunut aikuinen innostaa helpommin myös lapsia heittäytymään mukaan ja osallistumaan toimintaan.

Nurmijärven luonto ja luonnonmateriaalit nähdään rikkautena. Lapsia opetetaan käyttämään luonnon antimia ja äänimaailmaa erilaisten ilmaisutapojen innoittajina. Lasten kanssa tutustutaan taiteen eri muotoihin ja taideteoksiin, jolloin heidät ohjataan kiinnittämään huomiota näissä töissä esiintyviin eri väreihin, muotoihin, rakenteeseen, käytettyihin materiaaleihin ja tekijöihin. Myös nämä edesauttavat lasten omien oivallusten syntymistä ja omien ideoiden kehittymistä.

Ilmaisun eri muotoihin tutustutaan moniaistisesti, erilaisia työtapoja, oppimisympäristöjä sekä lähiympäristön kulttuuritarjontaa hyödyntäen.

### 4.4.3. Minä ja meidän yhteisömme

*Lasten elinpiiri laajenee heidän kasvaessaan. Kodin arvojen, katsomusten, perinteiden ja toimintamallien lisäksi lapset kohtaavat toisenlaisia tapoja ajatella ja toimia. Esiopetuksen tehtävä on vahvistaa lasten valmiuksia toimia yhteiskunnassa ja ymmärtää moninaisuutta. Aihetta lähestytään **historiallisesta** ja **yhteiskunnallisesta** sekä **etiikan** ja **katsomusten** näkökulmista. Lähiyhteisön menneisyyttä sekä ajankohtaisia asioita pohtimalla suunnataan lasten mielenkiintoa yhteiskunnallisiin asioihin. Arjen eettisten valintojen pohdinta sekä omien tunnetaitojen kehittäminen ja rakentavan vuoropuhelun harjoittelu vahvistavat lasten vuorovaikutustaitoja. Tutustuminen lähiyhteisön tapoihin sekä uskontoihin ja muihin katsomuksiin yhdessä kokonaisuuden muiden tavoitteiden kanssa tukee lasten kulttuurisen osaamisen, vuorovaikutuksen ja ilmaisun kehittymistä sekä ajatteluun ja oppimiseen liittyvää laaja-alaista osaamista. Opetuksessa toimitaan yhteistyössä huoltajien kanssa kunkin perheen taustaa, katsomuksia ja arvoja kuullen ja kunnioittaen. Asioita on tärkeä käsitellä niin, että lapset voivat tuntea olonsa hyväksytyksi ja turvalliseksi.*

**Kokonaisuuteen liittyvät opetuksen yleiset tavoitteet**

Tavoitteena on edistää lasten mielenkiintoa yhteiskunnan, erityisesti lähiyhteisön toimintaan ja vahvistaa heidän osallisuuttaan toimintaympäristössään. Lapsia ohjataan havainnoimaan nykyisyyden ilmiöitä ja heille luodaan mahdollisuuksia eläytyä menneisyyden tapahtumiin ja tilanteisiin sekä pohtia tulevaisuutta. Opetetaan valmiuksia lähde- ja mediakriittisyyteen sekä digiturvataitoja. Opetuksessa tuetaan lasten eettisen ajattelun ja toiminnan taitoja sekä tunnetaitojen kehittymistä. Lapset tutustuvat opettajan johdolla niin omaan kuin muihinkin lapsiryhmässä tai lähiyhteisössä edustettuina oleviin uskontoihin ja katsomuksiin sekä niihin liittyviin tapoihin ja perinteisiin. Lapsia rohkaistaan kysymään ja heidän pohdinnoilleen ja ihmettelylle annetaan tilaa. Kokonaisuuden työtapoina korostuvat keskustelut sekä erilaiset eläytymisen mahdollistavat menetelmät.

**Yksityiskohtaisemmat tavoitteet**

Lasten kanssa tutustutaan johonkin lähiympäristön henkilöön tai kohteeseen **historiallisesta** näkökulmasta. Aiheita lähestytään havainnollisesti ja moniaistisesti eri ilmaisutapoja hyödyntäen. Lisäksi opetuksessa voidaan käsitellä lapsia kiinnostavia muita historiallisia tapahtumia, henkilöitä, kulttuureja ja kulttuuriperintöä. Tiedon lähteenä voidaan käyttää lähiyhteisön jäseniä, esineistöä ja ympäristöä sekä hyödyntää lasten huoltajien ja isovanhempien asiantuntemusta omasta kulttuuriperinnöstään. Opetuksessa voidaan tutustua myös erilaisiin juhlaperinteisiin, kansanperinteen tarinoihin, perinneleikkeihin ja vanhoihin lauluihin.

Lasten kiinnostusta **yhteiskunnallisiin** asioihin herätetään keskustelemalla heitä kiinnostavista lähiyhteisön ja yhteiskunnan ajankohtaisista asioista. Lasten kanssa tutustutaan mediaan ja kokeillaan median tuottamista leikinomaisesti turvallisissa ympäristöissä. Mediatarjonnan sisältöä ja todenmukaisuutta pohditaan yhdessä lasten kanssa. Opetuksessa tutustutaan lasten oikeuksiin hyödyntäen YK:n yleissopimusta lapsen oikeuksista. Lasten kanssa laaditaan ja kehitetään esiopetusryhmän sääntöjä. Samalla autetaan lapsia ymmärtämään, että yhteisön säännöt ovat ihmisten luomia sopimuksia. Lapsille tarjotaan osallistumisen ja vaikuttamisen kokemuksia lähiympäristössään.

Esiopetukseen sisältyy koko ryhmälle yhteistä **eettistä kasvatusta**. Kasvatus liitetään lasten kokemuksiin ja erilaisiin arjen tilanteisiin, joihin liittyy tunteita ja eettisiä valintoja. Lapsia ohjataan tunnistamaan tunteitaan, toimimaan ystävällisesti ja vastuullisesti sekä ratkaisemaan rakentavasti lasten keskinäisiä ristiriitatilanteita. Lasten kanssa pohditaan ystävyyttä ja toisten kunnioittamista, ilon ja pelon aiheita, sukupuoleen liittyviä oletuksia sekä oikean ja väärän erottamista. Tarkastelun kohteena ovat muun muassa ihmisten, sukupuolten ja perheiden moninaisuus. Yhteisten keskustelujen lisäksi luontevia tapoja eettiseen kasvatukseen antavat esimerkiksi roolileikit sekä sadut ja median sisällöt. Opetuksessa voidaan hyödyntää sosiaalisia taitoja ja tunnetaitoja kehittäviä opetusohjelmia ja materiaaleja.

Esiopetuksen **katsomuskasvatuksessa** yhteisen tutustumisen kohteena ovat lapsiryhmässä ja lähiympäristössä läsnä olevat uskonnot ja katsomukset. Uskonnottomuutta tarkastellaan esiopetuksessa muiden katsomusten rinnalla. Katsomuskasvatus liitetään tapakulttuuriin sekä vuodenkiertoon ja elämänkaareen liittyviin juhliin, joilla on uskonnollista tai katsomuksellista merkitystä. Tavoitteena on auttaa lapsia ymmärtämään ja kunnioittamaan sekä omia että toisten lasten ja perheiden erilaisia katsomuksellisia perinteitä sekä niihin liittyviä tapoja ja käsityksiä. Lapsia rohkaistaan erilaisten elämänkysymysten pohdintaan yhdessä toisten kanssa ja heille tarjotaan mahdollisuuksia ihmetellä elämänkysymyksiä esimerkiksi leikkien, keskustellen ja luovasti itseään ilmaisten. Katsomuskasvatus antaa lapsille välineitä ymmärtää uskontoihin ja katsomuksiin liittyviä käsitteitä ja kysymyksiä sekä valmiuksia rakentaa omaa kulttuurista ja katsomuksellista identiteettiään. Opetuksessa hyödynnetään esimerkiksi vierailuja ja lähiympäristön tapahtumia.

## Nurmijärven painotukset

Lapsi liittyy itsensä perheen kautta isompaan kokonaisuuteen, historian jatkumoon. Esiopetuksessa jatketaan varhaiskasvatuksessa aloitettua tutustumista oman minän kautta perheeseen, toisiin lapsiin ja aikuisiin sekä lähiympäristöön. Lapsi saa kokea olevansa osa omaa yhteisöä ja saa kosketusta elämänkaaren eri vaiheisiin. Lähihistoriaan tutustuminen voi tapahtua esim. isovanhempien tai muiden vanhempien henkilöiden kautta. Myös paikallisia seuroja ja yhdistyksiä voidaan hyödyntää tutustumisessa alueen historiaan.

Esiopetuksessa kohdataan erilaisista kieli- ja kulttuuritaustoista tulevia ihmisiä. Monikulttuuristen perheiden huoltajille kerrotaan suomalaisen esiopetuksen tavoitteista, sisällöistä ja menetelmistä. Esiopetus voi tukea sekä lapsen että perheen kotoutumista. Lapset opettelevat kuuntelemaan ja saavat ymmärrystä eri taustoista tulevien lasten ja aikuisten tavoista, perinteistä ja tottumuksista. Vastavuoroisesti on tärkeää, että lapsi harjoittelee omasta taustastaan kertomista. Lasten kysymyksille annetaan aikaa, ne kuullaan ja niihin vastataan. Tätä kautta turvallisuuden tunne lisääntyy ja lapsi oppii arvostamaan ja arvioimaan itseään osana yhteiskuntaa.

Etiikka on läsnä joka hetki arkisissa pohdinnoissa. Myös henkilöstö käy vuoropuhelua teemojen synnyttämistä ajatuksista. Ryhmän tunneilmapiiiristä huolehtiminen, tunteiden tunnistaminen ja sanoittaminen kulkevat läpi vuoden läpileikkaavana teemana. Henkilöstön tehtävänä on auttaa lapsia tunnistamaan, näyttämään ja myös sietämään erilaisia tunteita.

Katsomuskasvatuksen apuna on Kirkkohallituksen laatimat Kumppanuuden korit, jotka perustuvat Opetushallituksen ohjeisiin. Ne antavat pelisäännöt kunnan ja seurakuntien väliselle yhteistyölle. Koreilla pyritään takaamaan uskonnonvapauden toteutuminen esiopetuksessa. Korien avulla on mahdollista yhdessä huoltajien kanssa hahmottaa, mikä on yleissivistävää opetusta ja mikä luokitellaan uskonnolliseksi tilaisuudeksi. ([www.evl.fi](http://www.evl.fi), Kumppanuuden korit ja Vasu 2017).

Katsomuskasvatusta on yleissivistävää opetusta, joka ei pidä sisällään minkään uskonnon tunnustuksellisuutta, vaan siinä pohditaan niiden uskontojen perinteitä ja käytäntöjä, jotka ovat läsnä lapsiryhmässä. Uskonnollisia tilaisuuksia voidaan järjestää opetushallituksen ohjeen\*) mukaisesti, mutta niiden sisällöstä on tiedotettava perheille. Jos lapsi ei osallistu tilaisuuteen, hänen kanssaan keskustellaan vastaavanlaisista asioista kuin toisessakin tilaisuudessa ilman uskonnollista sisältöä.

\*)[www.oph.fi](http://www.oph.fi), Ohje varhaiskasvatuksen katsomuskasvatuksen toteuttamisesta ja uskonnollisista tilaisuuksista varhaiskasvatuksessa

### 4.4.4. Tutkin ja toimin ympäristössäni

*Lasten toimintaympäristö - lähiluonto ja rakennettu ympäristö sekä muut esiopetuksen oppimisympäristöt - tarjoavat runsaasti aineksia lasten oppimiselle. Matemaattisten taitojen tukemisessa sekä teknologia- ja ympäristökasvatuksessa on keskeistä lasten omien havaintojen ja toiminnan sekä esiopetuksessa syntyvien tilanteiden hyödyntäminen ohjauksessa. Matemaattinen toiminta kehittää lapsen taitoja monipuolisesti. Lasten ympäristöä koskevien ja matemaattisten havaintojen arvostaminen sekä niiden edelleen rikastaminen ja jäsentäminen tukevat lapsia kehittymään ajattelijoina ja oppijoina. Kehittyvä taito havainnoida ympäristön ilmiöitä sekä ymmärtää ja käyttää erilaisia käsitteitä tukee matemaattista ajattelua ja edistää myös muiden taitojen oppimista. Esiopetuksen tehtävänä on tukea lasten matemaattisen ajattelun kehittymistä ja kiinnostusta matematiikkaan. Tehtävänä on myös vahvistaa lasten luonnontuntemusta ja luontosuhdetta sekä tutustua arjen teknologiaan. Esiopetuksessa tutustutaan tutkivaan oppimiseen havainnoimalla ja tutkimalla ympäristöä sekä kokeilemalla ja päättelöllä.*

### Kokonaisuuteen liittyvät opetuksen yleiset tavoitteet

Esiopetuksessa tuetaan lasten matemaattisen ajattelun kehittymistä. Lapsia ohjataan kiinnittämään huomiota ympäristössä ilmeneviin matemaattisiin piirteisiin ja tehdään arjen matemaattista ajattelua näkyväksi. Opetus ja toiminta luo mahdollisuuksia luvun, muutoksen, geometrinen käsitteiden sekä avaruudellisen hahmottamisen ja mittaamistaitojen kehittymiselle. Opetuksen tavoitteena on tarjota oivaltamisen ja oppimisen iloa sekä tukea kaikkien lasten matemaattisia valmiuksia.

Opetuksessa havainnoidaan luontoa. Lasten ympäristöherkkyyden ja luontosuhteen kehittymistä tuetaan tarjoamalla lapsille kokemuksia luonnossa liikkumisesta sekä sen tutkimisesta. Lapsia ohjataan myös havainnoimaan ympäristön teknologiaa sekä kokeilemaan ja keksimään ja perustelevaan omia ratkaisuja.

Tutkiva toiminta ja oppiminen ovat keskeisessä roolissa matemaattisten taitojen opettelussa sekä ympäristö- ja teknologiakasvatuksessa. Lapset opettelevat vertailemaan, luokittelemaan sekä järjestämään havaintojen tai mittausten pohjalta saatuja tietoja. Heitä rohkaistaan tekemään päätelmiä ja keksimään ratkaisuja arjen ongelmiin sekä kokeilemaan ratkaisuja. Opetuksessa harjoitellaan dokumentointia eri välinein sekä esittämään tuloksia eri tavoin.

### Yksityiskohtaisemmat tavoitteet

Matemaattisten taitojen perusta rakentuu jo ennen kouluikää. Lapsen matemaattinen ajattelu kehittyy, kun lapsi oppii tarkastelemaan ympäristöään ja toimintaa matemaattisista näkökulmista. Lapsia kannustetaan kehittämään **matemaattisia taitojaan ja matemaattista ajatteluaan** toiminnallisesti, leikkien erilaisissa oppimisympäristöissä ja arjen tilanteissa. Opetuksessa tutustutaan matematiikkaan ja sen osa-alueisiin ja peruskäsitteisiin havainnollisesti ja yhdessä toimien.

Lapsia innostetaan pohtimaan ja kuvailemaan matemaattisia havaintojaan erilaisissa arjen tilanteissa opettajan mallintamisen ja kielellistämisen avulla. Lapsia innostetaan jakamaan toisilleen havaintojaan ja syventämään sitä kautta yhteistä ajattelua, ongelmanratkaisutaitoja ja toimintaa. Toiminta suunnitellaan niin, että se tarjoaa lapselle mahdollisuuksia opetella ja käyttää matemaattisia käsitteitä, luokitella, vertailla, asettaa järjestykseen asioita ja esineitä sekä löytää ja tuottaa säännönmukaisuuksia. Opetukseen kuuluu muistia ja loogista ajattelua kehittäviä leikkejä ja tehtäviä. Opetus on leikkilistä ja siinä hyödynnetään leikkejä, pelejä ja tarinoita sekä tieto- ja viestintäteknologiaa.

Kuvio 2. Lasten matemaattisen kehityksen keskeiset osa-alueet esiopetuksessa

Lasten matemaattiseen kehitykseen liittyvät osa-alueet eivät ole erillisinä opeteltavia toimintoja vaan matemaattisten taitojen oppiminen tapahtuu usein samanaikaisesti.

#### Matemaattiset suhteet

Matemaattinen ajattelu lähtee liikkeelle havainnoista, niiden sanallistamisesta ja käsitteellistämisestä. Lasten omaehtoisia ja yhteisiä havaintoja käsitteellistetään, niiden ominaisuuksia nimetään ja tunnustetaan ja havaintoihin liittyviä käsitteitä pyritään opetuksessa luokittelemaan. Matemaattis-loogisen ajattelun ja ongelmanratkaisutaitojen kehittymisen kannalta on kuitenkin oleellista, että lapsilla on paljon mahdollisuuksia harjoitella vertailla, luokitella, asettaa järjestykseen asioita ja esineitä sekä löytää ja tuottaa säännönmukaisuuksia. Samalla harjoitellaan näihin liittyvien sijainti- ja suhderekäsiteiden käyttöä ja päätelmien tekemistä. Lasten avaruudellista hahmottamiskykyä tuetaan arjen tilanteissa ja leikissä. Sijainti- ja suhderekäsitteitä ja niiden sanallistamista on erityisen tärkeä harjoitella ja tukea niiden lasten kanssa, joille esiopetusryhmässä käytettävä opetuskieli ei ole ensisijainen. Muistia kehittävät pelit, leikit ja tehtävät tukevat lasten oppimista.

#### Lukukäsite

Lukukäsitteen muodostuminen alkaa jo varhaislapsuudessa. Lasten lukukäsitteen kehittymistä tuetaan esiopetuksessa harjoittelemalla monipuolisesti lukujonotaitoja ja laskemalla pieniä lukumääriä. Lukujen luettelemisen taitoa vahvistetaan esimerkiksi sormien käytön, laulujen

tai leikkien avulla. Lasten kanssa harjoitellaan lukumäärien laskemista erilaisista esineistä tai kuvista tai havainnoista muodostuvista joukoista osana arjen toimintaa. Joukon osia yhdistellään, erotetaan ja hajotetaan sekä lasketaan lukumääriä uudelleen. Erilaisia joukkoja ja niiden lukumääriä vertaillaan keskenään ja asetetaan järjestykseen. Toiminta vahvistaa lasten ymmärrystä lukusanojen ja lukumäärien yhteydestä sekä luo perustan ymmärtää lukujonon lukumäärien jonona. Esiopetuksessa harjoitellaan myös lukusanan ja lukumäärän yhdistämistä numeromerkkeihin sekä niiden järjestämistä lukujonoksi. Lukukäsitteelle syntyy vahva pohja, kun lapset saavat harjoitella lukujonoon liittyviä taitoja riittävän kauan toiminnallisesti ja yhteisesti puheen tukemana.

#### Geometriset käsitteet

Geometriassa tutustutaan kuvioihin, kappaleisiin ja niiden ominaisuuksiin. Erilaisilla harjoituksilla tuetaan tason ja tilan hahmottamista. Lapsia kannustetaan tutkimaan ja kokeilemaan eri esineiden 2- ja 3-ulotteisuutta sekä opettelemaan näihin liittyviä sijainti- ja suhdekäsitteitä, kuten edessä, ylhäällä, vasemmalla ja oikealla ja joka toinen. Lasten geometrisen ajattelun vahvistamiseksi heille järjestetään mahdollisuuksia rakenteluun, askarteluun ja muovailuun. Geometrian sisältöjä ja muotokieltä tutkitaan myös liikkuen ja visuaalisen toiminnan sekä luovuuden kautta. Opettajan ohjauksessa lapset tutustuvat ympäristössä oleviin muotoihin ja harjoittelevat tunnistamaan ja nimeämään niitä.

#### Mittaaminen ja aika

Mittaamisen peruserä vakiintuu lapsilla jatkuvien harjoitusten ja leikin avulla. Mittaamiseen liittyviä tavoitteita tarkastellaan sekä pituuden ja koon, että tilavuuksien ja määrän suhteen. Esiopetuksessa kokeillaan mittaamista keholla ja eri välineillä. Standardisoitujen mitta-asteikkojen sijasta hyödynnetään omaa kehoa sekä pedagogista välineistöä. Mittaaminen yhdistyy vertailun ja järjestykseen asettamiseen liittyviin toimintoihin ja opettaja tukee lapsia konkreettisesti ja kehollisesti mittaamisessa. Opetuksessa harjoitellaan ajankäsitteitä, kuten joskus, eilen ja aamulla. Aikajärjestyksestä pohditaan yhdessä esimerkiksi vuorokaudenaikoja havainnoimalla sekä päivärytmiä visualisoimalla. Aikakäsityksen ja mittaamisen yhdistämistä esimerkiksi nopeuden arvioimisessa ja nopean ja hitaan vauhdin tuottamisessa hyödynnetään leikin kautta.

#### Aritmeettiset perustaidot

Esiopetuksessa aloitellaan yhteen- ja vähennyslaskujen muodostamista ja ratkaisemista. Harjoittelu aloitetaan pienillä lukumäärillä hyödyntäen leikkiä. Yhteen- ja vähennyslaskuja harjoitellaan havainnollisesti erilaisilla esineiden, kuvien tai havaintojen muodostamilla joukoilla samalla kielellistään. Lapsia ohjataan ymmärtämään lisäämisen ja vähentämisen käsitteitä kuten yksi vähemmän/yhden suurempi. Tavoitteena on, että lapsi oppii liittämään yhteen- ja vähennyslaskun arkielämän tilanteisiin.

Esiopetuksen **ympäristökasvatus** tarjoaa lapsille luontokokemuksia sekä mahdollisuuden tutkia ja tutustua kasveihin, eläimiin ja luonnon ilmiöihin. Lasten luontosuhdetta ja myönteisiä luontokokemuksia tuetaan. Opetuksessa luodaan pohjaa kestäväälle elämäntavalle. Ympäristöä havainnoidaan eri aistein sekä havaintovälineiden avulla. Opetukseen voi kuulua myös pieniä kokeita. Havainnoista keskustellaan ja havaintotietoa harjoitellaan luokittelemaan. Samalla opetellaan luontoon liittyvien käsitteiden käyttöä ja päätelmien tekemistä sekä pohditaan syy-seuraus-suhteita. Lasten luonnontuntemusta hyödynnetään opetuksessa. Lasten kanssa harjoitellaan tiedon hankintaa hakemalla yhdessä tietoa joistakin lapsia kiinnostavista asioista. Lapsia ohjataan huolehtimaan ympäristöstään ja sen viihtyisyydestä.

Lapsia ohjataan kunnioittamaan luontoa, sen kasveja ja eläimiä. Ympäristökasvatuksella edistetään kestävään elämäntapaan kasvamista, luonnonsuojelua sekä siinä tarvittavien taitojen harjoittamista. Näitä käytännön taitoja ovat esimerkiksi roskaamaton retkeily, kohtuullisuuden ja säästäväisyyden opettelu, ruokailuun liittyvä vastuullisuus, energian säästäminen sekä jätteiden vähentäminen esimerkiksi kierrätyksen, tavaroiden korjaamisen ja uudelleenkäytön avulla. Samalla lapsia ohjataan kiinnittämään huomiota tekojen vaikutuksiin. On tärkeä huolehtia siitä, että lapset kokevat voivansa omilla teoillaan vaikuttamaan kestävään elämäntapaan ilman että heidän tarvitsee kantaa lapsen kokoa suurempaa vastuuta siitä.

Lasten kanssa havainnoidaan ja pohditaan arjessa esiintyviä **teknologisia ratkaisuja** ja niiden ominaisuuksia ja toimivuutta. Opetuksessa tuodaan esille, että teknologia on ihmisen luovan toiminnan aikaansaamaa. Lapset tutustuvat teknologiaan keksimällä, askartelemalla ja rakentamalla itse erilaisia rakenteita ja ratkaisuja eri materiaaleja hyödyntäen myös kierrätettäviä ja uudelleen käytettäviä materiaaleja. Lapsia kannustetaan kuvailemaan tekemiään ratkaisuja. Opetuksessa voidaan hyödyntää oppimisympäristöjen välineiden lisäksi esimerkiksi lasten omia leikkikaluja ja miettiä niiden toimintaperiaatteita.

## Nurmijärven painotukset

Esiopetuksen matemaattisen oppimisympäristön suunnittelun tukena on Matematiikan portaat - materiaali, joka ohjaa esiopetusvuoden sisältöjä (matemaattiset suhteet, lukukäsite, geometriset käsitteet, mittaaminen ja aika, aritmeettiset perustaidot). Systemaattisesti etenevä, arjen tilanteisiin liitetty materiaali rakentaa matemaattiselle ajattelulle pohjaa ja sen kautta saadaan houkutelua matemaattisen ajattelun piiriin myös niitä lapsia, jotka eivät ole luontaisesti suuntautuneet matemaattiseen ajatteluun. Opetuksen lähtökohtana on lapsen tuntemus. Uuden asian oppiminen pohjautuu aikaisemmin opittuun, lapselle tuttuun ja konkreettiseen.

Matemaattisten taitojen kehittymistä tuetaan pedagogisesti päivittäisissä arjen tilanteissa. Toiminnassa, leikissä, ruokailussa, ulkoilussa ja siirtymissä huomioidaan matematiikan oppimismahdollisuudet. Päivittäisten arjen tilanteiden avulla lasten matemaattinen osaaminen ja valmiudet matematiikan oppimiseen kehittyvät. Matemaattisten taitojen oppimisessa toiminnallinen oppiminen on tärkeässä roolissa. Niissä lapsi saa kehollisia kokemuksia ja oppiminen tapahtuu ymmärtämällä matemaattisia asioita kokemuksen kautta. Toistot ja eri asitikanavat opetuksessa ovat tärkeitä. Aikuinen sanallistaa ja käsitteellistää matemaattisia havainnointeja. Mallin avulla lapsi oppii sanallistamaan myös itse omia matemaattisia havaintojaan. Kysymysten avulla aikuinen auttaa lasta kehittymään ongelmanratkaisutaidoissa.

Lapset motivoituvat matemaattiseen ajatteluun erilaisten leikkien kautta (kauppa-, rakennus- ja koodaamisleikit). Lisäksi henkilöstö kannustaa lapsia matemaattiseen ajatteluun ympäristön havainnoinnin, liikunnan ja erilaisten taidemuotojen avulla. Oppimisympäristöjen ja ryhmätilojen suunnittelussa huomioidaan lapsen matemaattisen ajattelun tukeminen. Lapselle mahdollistetaan omaehtoista tutustumista matemaattisiin välineisiin ja peleihin motivoivalla esillepanolla.

### 4.4.5. Kasvan, liikun ja kehityn

*Itsestä huolehtiminen ja siihen liittyvät arjen taidot ovat osa esiopetuksen tavoitteena olevaa laaja-alaista osaamista. Kehittyäkseen tällä osaamisen alueella lapset tarvitsevat kokemuksia, tietoja ja pohdintaa, joiden pohjalta heidän kokemuksensa pätevyydestä ja taitonsa voivat vähitellen lisääntyä. Esiopetuksessa tehtävää lähestytään **liikunnan, ruuan, kuluttajuuden, terveyden sekä turvallisuuden** näkökulmista. Esiopetuksen tehtävänä on luoda pohjaa terveyttä ja hyvinvointia arvostavalle ja liikunnalliselle elämäntavalle sekä kehittää lasten terveysosaamista ja turvataitoja. Lisäksi tehtävänä on edistää kestävään elämäntapaan kuuluvia ruoka-, kulutus- ja puhtaustottumuksia.*

### **Kokonaisuuteen liittyvät opetuksen yleiset tavoitteet**

Lapset saavat monipuolisia kokemuksia liikunnasta ja alkavat ymmärtää fyysisen aktiivisuuden yhteyttä hyvinvointiin ja terveyteen. Opetus tarjoaa mahdollisuuksia lasten motoristen ja sosiaalisten taitojen kehittymiselle. Erityisesti kiinnitetään huomiota lasten yleisten oppimisedellytysten kannalta tärkeiden havaintomotoristen taitojen kehittymiseen fyysisesti aktiivisten leikkien kautta. Lasten kanssa tutustutaan terveelliseen ruokaan ja pohditaan sen merkitystä osana arkea. Lapsia ohjataan kohtuulliseen kulutukseen ja luonnosta huolehtimiseen. Opetuksessa pohditaan terveyteen liittyviä tekijöitä sekä tuetaan lasten valmiuksia pitää huolta terveydestään. Oppimisympäristöjä muokkaamalla voidaan edistää monin eri tavoin lasten fyysistä aktiivisuutta sekä motorisia taitoja.

Esiopetuksessa vahvistetaan lasten hyvinvointiin ja turvallisuuteen liittyviä taitoja. Lapsia ohjataan kunnioittamaan ja suojelemaan omaa ja toisten kehoa. Lasten sosioemotionaalisia taitoja tuetaan ja kehitetään sekä edistetään myönteisten vertaissuhteiden ja ryhmässä toimimisen taitoja. Sosioemotionaalisilla taidoilla ja niiden ohjaamisella sekä ryhmän ilmapiirillä on merkitystä muun muassa kiusaamisen yleisyyteen ja erilaisten ristiriitatilanteiden ratkaisemiseen. Esiopetuksessa kiinnitetään huomiota siihen, että jokaisella lapsella ja aikuisella on mahdollisuus tulla kuulluksi, kuulua ryhmään, olla aidosti osa kasvatusyhteisöä.

Esiopetuksessa lapset saavat tietoja turvallisesta liikkumisesta lähiympäristössä sekä oppimisympäristöissä.

### **Yksityiskohtaisemmat tavoitteet**

Esiopetuksen tavoitteena on innostaa lapsia **liikkumaan** monipuolisesti ja kokemaan liikunnan iloa kaikkina vuodenaikoina. Liikkumisen ja leikkien avulla lasten yhdessä toimimisen taidot kehittyvät. Liikunnalliset pelit ja leikit kehittävät lasten matemaattisia ja kielellisiä valmiuksia. Samalla heidän kehonhallintansa vahvistuu sekä heidän taitonsa hahmottaa omaan kehoaan ja sen eri osia suhteessa ympäröivään tilaan, käytettävään aikaan ja voimaan kehittyä. Ohjatun liikunnan lisäksi huolehditaan siitä, että lapsilla on mahdollisuuksia päivittäiseen omaehtoiseen liikkumiseen sekä sisällä että ulkona. Yhteistyössä huoltajien kanssa lapsia rohkaistaan liikkumaan myös vapaa-ajalla erilaisissa tiloissa ja ulkona erilaisissa olosuhteissa.

Esiopetuksessa harjoitellaan monipuolisesti ja säännöllisesti arkeen liittyviä motorisia perustaitoja eri ympäristöissä. Näitä ovat tasapaino-, liikkumis- ja välineenkäsittelytaidot. Tasapainoa harjoitellaan esimerkiksi pysähtymisiä ja harhauttamisia sisältävien leikkien avulla tai taitoradalla leikitellen. Liikkumistaitoja edistetään kierimistä, kiipeämistä, juoksua ja hyppelyjä sisältävillä harjoituksilla. Välineenkäsittelytaitoja harjoitellaan työntämällä ja vetämällä sekä käyttämällä monipuolisesti eri välineitä ja palloja. Lisäksi lapsia innostetaan harjaannuttamaan hienomotorisia taitojaan sorminäppäryyttä ja tarkkuutta kehittävien pelien ja leikkien avulla. Tavoitteena on, että toiminta antaa kaikille lapsille mahdollisuuksia osallistumiseen ja onnistumiseen sekä tukee lasten hyvinvointia ja toimintakykyä.

Esiopetuksessa päivittäistä toimintaa rytmittäviä ruokailutilanteita käytetään hyvinvointia ja terveyttä edistävän syömisen, sekä **ruokaan ja ruokailuun liittyvän osaamisen** oppimisympäristönä. Ruokailutilanteista luodaan lasten kanssa viihtyisiä, lapsia ohjataan hyviin tapoihin ja kestävään elämäntapaan. Suomalaisen ruoka- ja tapakulttuurin lisäksi opetuksessa tutustutaan johonkin muuhun ruoka- ja tapakulttuuriin kotien asiantuntemusta hyödyntäen.

Lasten kanssa tarkastellaan lapsiin kohdistuvaa mainontaa sekä pohditaan **kohtuullisen kuluttamisen** merkityksestä. Esimerkiksi lasten leikeissä ja piirroksissa ilmenevät tulkinnat kulutuksesta ja mainonnasta voivat toimia esiopetuksen kuluttajakasvatuksen pohjana. Esiopetuksessa rakennetaan osaamispohjaa luonnonvarojen kestäväälle käytölle perustuvalla kiertotaloudelle, esimerkiksi pohtimalla yhdessä lasten kanssa miten roskasta tulee raaka-ainetta tai keskustelemalla teemoista omistamisesta yhteiskäyttöön ja kertakäyttöisyydestä korjattavuuteen.

Lapsia ohjataan ymmärtämään päivittäisen fyysisen aktiivisuuden, riittävän levon ja hyvien ihmissuhteiden merkitystä **hyvinvoinnille ja terveydelle**. Lasten kanssa pohditaan terveyttä ja sairauksia ja niiden syitä sekä ihmisen mahdollisuuksia vaikuttaa omaan fyysiseen terveyteensä

ja mielen hyvinvointiin. Hyvistä ihmissuhteista ja niiden merkityksestä mielen hyvinvoinnille keskustellaan. Kaveruutta ja toisten huomioon ottamista sekä tunteiden tunnistamista ja hallintaa harjoitellaan arjen tilanteissa ja leikeissä. Lasten kanssa havainnoidaan nukkumisen ja liikkumisen määrää sekä mietitään niiden yhteyttä päivittäiseen virkeyteen ja hyvään oloon. Opetuksessa haetaan tietoa hygieniasta ja harjoitellaan siihen liittyviä perustaitoja osana esiopetuksen arkea. Esiopetuksessa ohjataan myönteiseen kehoitsetuntoon ja kehonkuvaan. Lasten ikätasoista uteliaisuutta seksuaalisuuteen ja kehoon ohjataan kunnioittavasti.

Lapset saavat esiopetuksessa tietoa oikeudestaan **turvalliseen** elämään, arvostavaan kohteluun ja fyysiseen koskemattomuuteen. Lasten kanssa havainnoidaan ja pohditaan arjen toimintaympäristöihin ja esiopetuksen oppimisympäristöihin liittyviä yleisimpiä fyysisiä ja psyykkisiä vaaratilanteita. Tavoitteena on tukea lasten fyysistä, psyykkistä ja sosiaalista turvallisuuden tunnetta, antaa heille valmiuksia pyytää ja hankkia apua sekä toimia turvallisesti tavallisimmista arjen tilanteista. Lapsia rohkaistaan hakemaan aikuisen apua esiopetuksen ongelmatilanteissa ja kiusaamista kohdatessaan sekä kertomaan huolistaan. Opetuksessa harjoitellaan lähiliikenteessä liikkumisen sääntöjä sekä turvallista toimintaa tieto- ja viestintäteknologisissa ympäristöissä ikäkaudelle sopivalla tavalla.

## Nurmijärven painotukset

Lapsen liikkuminen, lepo ja riittävä ravinto luovat pohjaa terveellisille elämäntavoille. Esiopetuksen liikunnallinen toimintaympäristö vaatii etukäteissuunnittelua, jossa suunnitellaan aikaa, tiloja ja mahdollisuuksia monipuoliselle liikkumiselle. Liikuntavälineet ovat lasten saatavilla. Sisä- ja ulkotilat sekä lähiympäristö otetaan liikkumisen käyttöön mahdollisimman monipuolisesti. Oppimisympäristöön rakennetaan paikkoja tasapaino-, liikkumis- ja välineenkäsittely-taitojen harjoitteluun.

Siirtymätilanteissa hyödynnetään erilaisia liikkumistapoja. Henkilöstön tehtävänä on herättää liikkumisen iloa erilaisilla tavoilla ja välineillä tarjoamalla erilaisia vaihtoehtoja liikkua. Lasten kanssa suunnitellaan yhdessä liikunnallisia toimintoja.

Ulkoilussa kasvattajat mahdollistavat lasten luontaisen liikkumisen. Kasvattajan tehtävänä on tarjota lapsille ideoita ja erilaisia materiaaleja, jotka lisäävät leikkien toiminnallisuutta. Ulkoliikunnassa ylläpidetään liikunta- ja perinneleikkejä. Ulkoilussa kasvattaja pystyy huomioimaan erilaiset liikkujat. Esteradat, palloleikit, pujottelut ja tasapainotehtävät, retkeilyt metsään ja muualle lähiympäristöön antavat lapsille mahdollisuuden liikuntaan, jossa hengästyy.

Henkilöstön työn tukemiseksi on laadittu Liikuntasuunnitelma varhaiskasvatukseen ja esiopetukseen, joka antaa konkreettisia toimintatapoja ja ideoita liikkumisen edistämiseksi lapsiryhmiin.

Hienomotoriset taidot kehittyvät rinnakkain motoristen taitojen kanssa. Hienomotoriset taidot harjaantuvat tarkkuutta vaativissa tekemisissä, kuten askartelussa, piirtämisessä, värityksessä, käsitoissa jne. Hyvät motoriset taidot tukevat oppimista ja ehkäisevät oppimisvaikeuksia.

Esiopetuksen keskusteluissa käydään huoltajien kanssa yhteistä keskustelua lapsen arkiliikumisesta ja liikuntasuosituksen (3 tuntia) täyttymisestä lapsen koko päivässä. Ihmisen koko elinikäiselle terveydelle ja hyvinvoinnille tärkeän perustan luovat lapsuudessa opitut liikkumistottumukset ja -asenteet, joiden syntyisessä lapsen vanhemmat ovat avainasemassa.

Esiopetuksessa annetaan tilaa myös rauhoittumiselle ja rauhalliselle tekemiselle. Toiminnallisuuden rinnalla rauhallinen tekeminen antaa lapselle mahdollisuuden palautumiseen. Henkilöstön tehtävänä on auttaa lasta säätämään omaa stressitasoaan liikunnan ja levon avulla. Hetkeen pysähtyminen ja vuorovaikutustilanteiden rauhoittaminen ovat tärkeitä taitoja mielen hyvinvoinnin ylläpitämisessä.

Mielen hyvinvointia ylläpitää myös kokemus ryhmään kuulumisesta ja omista vaikuttamismahdollisuuksista ryhmässä. Kaikki ryhmäytymistä edistävät menetelmät ja leikit auttavat lapsia tässä. Ihmissuhteiden toimivuus, tunteiden tunnistaminen ja hallinta sekä



kokemukset fyysisestä ja psyykkisestä turvallisuudesta ovat asioita, joita jatkuvasti harjoitellaan varhaiskasvatuksessa. Esiopetuksessa on käytössä sovittelun menetelmiä, jossa riitatilanne käsitellään kuulemalla molemmat osapuolet sekä etsimällä yhteistä ratkaisua. Lisäksi lapsille opetetaan turvataitoja. Turvataitokasvatuksella vahvistetaan lapsen omia voimavaroja ja selviytymiskeinoja, taitoja puolustaa itseään ja pitää huolta rajoistaan. Turvataitokasvatusta rohkaisee lapsia kertomaan huolistaan aikuisille. THL:n Tunne- ja turvataitoja lapsille- opas on suositeltava perusaineisto turvataitokasvatukseen esiopetuksen henkilöstölle.

Lasten elämään kuuluu myös seksuaaliseen kasvuun liittyvät kysymykset. Pienten lasten seksuaalikasvatusta on kehotunnekasvatusta ([www.vaestoliitto.fi](http://www.vaestoliitto.fi)). Laadukkaan kehotunnekasvatuksen antamiseen vaikuttavat työyhteisön asenteet, normit, arvot sekä tietoisuus näistä. On tärkeää tiedostaa mikä on lapsen normaalia kehitystä ja miten aikuiset voivat myönteisellä tavalla tukea lapsen kasvua oman kehon tuntemiseen. On tärkeää hahmottaa myös tilanteet, joissa on syytä huoleen. Henkilöstön malli ja ohjaaminen on tärkeää kehotuntemuksen kehittymisen tukemisessa. Henkilöstö suhtautuu toisiinsa, itseensä sekä lapsiin arvostavasti, sensitiivisesti, hyväksyen ja avoimesti. Päivittäiset vuorovaikutustilanteet ja keskustelut tukevat lasten vuorovaikutus-, ryhmä- ja tunnetaitojen kehittymistä.

Esiopetuksessa noudatetaan valtion ravitsemusneuvottelukunnan ruokailusuositusta. Se antaa yleiset suuntaviivat terveyttä edistävän ruoan tarjoamisesta ja ruokakasvatuksesta varhaiskasvatuksessa. Ruokailu ja ruokakasvatusta ovat varhaiskasvatuksessa pedagogista toimintaa ja osa kokonaisvaltaista hyvinvointioppimista, jossa aikuisen antamalla mallilla on suuri merkitys. Yhteiseen ruokailuun on mukava liittyä, jos siinä on hyvä ja kannustava ilmapiiri, eikä ruokailuun liity painetta. Ruokailu on tapahtuma, jossa harjoitellaan ruokapöytäkeskustelua ja hyviä ruokailutapoja, joihin kuuluvat kohteliaat käytöstavat sekä ruoan sopivan annostelun harjoittelu.

Lasten kanssa otetaan kuluttajuuteen liittyvät asiat osana arkipäivää. Omista ja yhteisistä tavaroista huolehtiminen, lelujen ja tavaroiden käsittelytavat, roskien laittaminen roskakoriin, tavaroiden korjaaminen ovat opetusta, joissa kasvattajien antama malli on tärkeä.

## 4.5. Kielelliseen ja kulttuuriseen moninaisuuteen liittyviä tarkentavia näkökulmia

*Esiopetussuunnitelman perusteissa kieleen ja kulttuuriin liittyvät näkökohdat koskevat jokaista esiopetukseen osallistuvaa lasta. Lasten kielelliset ja kulttuuriset taustat ja valmiudet nähdään yhteisön moninaisuutta laajentavana. Kieli- ja kulttuuritietoisessa esiopetuksessa kielet, kulttuurit ja katsomukset nivoutuvat osaksi esiopetuksen kokonaisuutta.*

*Perusopetuslain mukaan esiopetuksessa käytettävä kieli on suomi tai ruotsi. Opetuskielenä voi olla myös saame, romani tai viittomakieli. Opetuskielenä voidaan käyttää myös muita kieliä, kun se ei vaaranna opetussuunnitelman perusteissa asetettujen tavoitteiden saavuttamista. Tällöin tulee huolehtia myös lasten äidinkielenä olevan suomen/ruotsin kielen taidon kehittymisen tukemisesta. Erillisessä ryhmässä esiopetus voidaan antaa pääosin tai kokonaan muulla kielellä[67]. Huoltajille tarkoitettu tiedotus ja keskeiset asiakirjat tulee olla saatavana perusopetuslain mukaisella esiopetuksen opetuskielellä.*

*Opettajan, huoltajien ja eri kulttuuriyhteisöjen keskinäisellä yhteistyöllä edistetään lasten ja perheiden kulttuuriperinteen jatkumista ja tuetaan lasten mahdollisuutta ilmentää omia kulttuuritaustojaan. Kaksi- ja monikielissä ympäristöissä lapsia ohjataan vuorovaikutukseen.*

**Saamelaislasten** esiopetuksen erityisenä tavoitteena on vahvistaa lasten saamelaista identiteettiä ja tietoisuutta omasta kulttuuristaan sekä antaa lapsille mahdollisuus opetella saamelaisia perinnetietoja ja -taitoja. Saamelaiset ovat alkuperäiskansa, jonka oikeuksista omaan kieleen ja kulttuuriin on säädetty perustuslaissa[68]. Opetuksessa hyödynnetään lähiympäristöä sekä yhteistyötä huoltajien ja saamelaisyhteisön kanssa. Esiopetusta voidaan järjestää saamenkielisenä tai kaksikielisenä kielikylypöytäopetuksena. Kun esiopetus järjestetään jollakin kolmesta saamen kielestä, sen erityisenä tavoitteena on vahvistaa kielen ymmärtämistä ja

kielen käyttötaitoja. Tavoitteena on lisätä lasten valmiuksia toimia saamenkielisessä ympäristössä, oppia saamen kieltä ja saamen kielellä. Opettaja vahvistaa saamen kieli- ja kulttuuriperinnön säilymistä yhteistyössä huoltajien kanssa.

**Romanilasten** esiopetuksen erityisenä tavoitteena on vahvistaa lasten myönteistä identiteettikehitystä ja tietoisuutta omasta historiastaan ja kulttuuristaan sekä lisätä lasten osallisuutta yhteiskunnassa. Lisäksi tuetaan lasten kielellistä kehitystä ja vahvistetaan romanien kieli- ja kulttuuriperinnön säilymistä yhteistyössä lasten huoltajien ja romaniyhteisön kanssa. Romaneilla on perustuslain mukaan oikeus kehittää omaan kielitään ja kulttuuriaan[69]. Lapsille annetaan romanikielen opetusta mahdollisuuksien mukaan. Romanikielen opetuksessa tutustutetaan lapsia romanikieleen ja -kulttuuriin, laajennetaan sana- ja ilmaisuvarantoa sekä rohkaistaan käyttämään kieltä erilaisissa kielenkäyttötilanteissa.

**Viittomakieltä** käyttävien lasten esiopetus toteutetaan ensisijaisesti viittomakielisessä ryhmässä tai ryhmässä, joka koostuu viittomakielisistä ja puhuttua kieltä käyttävistä lapsista. Viittomakieli voi olla lapsen äidinkieli, ensikieli tai toinen kieli. Viittomakieltä käyttävät lapset voivat olla kuuroja, huonokuuloisia tai kuulevia. Viittomakielisen esiopetuksen tavoitteena on tukea ja vahvistaa lasten kielellistä ja kulttuurista identiteettiä antamalla heille mahdollisuus omaksua suomalaista tai suomenruotsalaista viittomakieltä yhteistyössä huoltajien kanssa. Tavoitteena on myös lisätä lasten valmiuksia toimia erilaisissa kieliympäristöissä sekä vahvistaa ja rohkaista käyttämään lasten suomalaista tai suomenruotsalaista viittomakielistä ilmaisua ja viittomavarantoa.

Esiopetuksessa tuetaan **monikielisten**, mukaan lukien kotikielenä suomea ja ruotsia puhuvien lasten kielitaidon sekä kieli- ja kulttuuri-identiteettien ja itsetunnon kehittymistä. Lasten opetuskielenä olevan suomen/ruotsin kielen taidon kehittymistä edistetään kielitaidon eri osa-alueilla lasten tarpeet ja edellytykset huomioiden. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia käyttää ja omaksua opetuskieltä monipuolisissa vuorovaikutustilanteissa ja oppimisympäristöissä. Kielen omaksumisen lähtökohtana on arkielämän konkreettinen kieli ja sen ilmaisuvaranto. Kielen ymmärtämis- ja tuottamistaitojen kehittyminen nivoutuvat toisiinsa.

Osa **maahanmuuttotaustaisista** lapsista tutustuu suomalaiseen kulttuuriin ja suomen/ruotsin kieleen vasta tullessaan esiopetukseen. Esiopetus tukee lapsen kotoutumista suomalaiseen yhteiskuntaan. Huoltajille kerrotaan suomalaisen esiopetuksen tavoitteista, sisällöistä ja menetelmistä. Huoltajien kanssa keskustellaan perheen kielellisestä ympäristöstä, kielivalinnoista, monikielisten ja -kulttuuristen identiteettien muodostumisesta sekä äidinkielen tai -kielten kehityksen vaiheista ja merkityksestä.

Kokeilutoimipaikoissa olevien maahanmuuttotaustaisten lasten opetuskielen oppimista voidaan tukea järjestämällä heille suomi tai ruotsi toisena kielenä opetusta. Opetus on tavoitteellisesti etenevää ja pedagogisesti suunniteltua ohjattua toimintaa, joka perustuu lapsen tarpeisiin. Opetusta toteutetaan kaksivuotisen esiopetuksen päivittäisissä vuorovaikutustilanteissa ja eri oppimisen alueiden sisältöjen kautta.

Lapsille järjestetään mahdollisuuksien mukaan tilaisuuksia käyttää ja kehittää myös **omaa äidinkieltään tai omia äidinkieliään**. Oma äidinkieli sekä suomen/ruotsin oppiminen rakentavat pohjaa lasten toiminnalliselle kaksi- ja monikielisyydelle. Vastuu lasten oman äidinkielen tai omien äidinkielen ja kulttuurin säilyttämisestä ja kehittämisestä on ensisijaisesti perheellä.

Tarvittaessa huoltajien kanssa käytävissä keskusteluissa käytetään tulkkia, jolla varmistetaan molemminpuolinen ymmärrys.

**Kaksikielisessä esiopetuksessa** noudatetaan vuoden 2014 Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteissa, luvussa 4.4 kuvattuja määräyksiä.

[67] Perustuslaki 10 § 1 mom. (1288/1999)

[68] Suomen perustuslaki (731/1999) 17 § 3 mom.

[69] Suomen perustuslaki (731/1999) 17 § 3 mom.

## 4.5.1. Nurmijärven painotukset

Monikielisten ja -kulttuuristen lasten suomen kielen opetus sisällytetään muuhun esiopetukseen ja esiopetuksen oppimisympäristöön. Tavoitteena on lapsen kehittyvän suomen kielen taidon tukeminen ja toiminnallinen monikielisyys. Kielitietoisessa oppimisympäristössä kielet ovat läsnä jatkuvasti ja kaikkialla. Kielitietoinen henkilöstö auttaa lasta oppimaan suomen kieltä, arvostaa lapsen kaikkia kieliä ja tekee monikielisyyttä näkyväksi.

Esiopetuksessa hyödynnetään lasten luontainen kiinnostus eri kieliä kohtaan. Henkilöstön tehtävä on luoda kielelle merkitys. He käyttävät kaikissa kasvatus- ja opetustilanteissa hyvää suomen kieltä, tarkkoja ilmaisuja sekä kuvaavat ja selittävät lapselle sanoja ja käsitteitä. Puhetta konkretisoidaan eleillä, ilmeillä ja havainnollistamalla eri tavoin. Kuvien käyttö oppimisympäristössä ja päivittäin eri tilanteissa auttavat arjen sujumisessa ja suomen kielen ymmärtämisessä ja oppimisessa.

Esiopetuksessa s2-opetus toteutuu pääosin arjen toiminnan yhteydessä lasten ja aikuisten kanssa yhdessä toimien. Opetuksen on oltava systemaattista ja jatkuvaa koko esiopetuksen ajan. Esiopetuksen suunnitteluun osallistuu tarvittaessa varhaiskasvatuksen s2-opettaja (suomi toisena kielenä). Työ pitää sisällään kielitietoisuuden oppimisympäristön vahvistamista, lasten kielellisen kehityksen havainnointia sekä tarvittaessa kielitaidon arvioita.

Oman äidinkielen vahva osaaminen tukee uuden kielen oppimista. Vastuu lapsen oman äidinkielen ja kulttuurin säilyttämisestä on huoltajilla. Kielellisen identiteetin näkökulmasta henkilöstön on tärkeää olla tietoinen, mitä kieliä lapsen ympäristössä puhutaan. Henkilöstö voi tukea lapsen kielellistä identiteettiä esimerkiksi rohkaisemalla lasta käyttämään kaikkia osaamiaan kieliä eri tilanteissa. Tämä aktiivinen kieleily auttaa lasta myös opetuskielen oppimisessa.

Lauluja, loruja ja tervehdyksiä voidaan opetella myös monilla kielillä. Sosiaalisen kielen ja leikkisanaston harjoittelu mahdollistaa lapsen osallisuuden ja ryhmään liittymisen. Kieli ja vuorovaikutustaidot harjaantuvat leikkiessä. Henkilöstön tehtävänä on auttaa ja rohkaista eri kieli- ja kulttuuritaustaisia lapsia leikkiin liittymisessä ja mallintaa suomen kielen käyttöä leikki-tilanteissa. Lapselle annetaan mahdollisuus oppia ilmaisemaan itseään, ymmärtää ja tulla ymmärretyksi erilaisissa vuorovaikutustilanteissa aikuisten ja toisten lasten kanssa.

Henkilöstön työn tukena käytetään Kielipeda-työvälinettä sekä radanvarsikuntien laatimia oppaita: Kieli- ja kulttuuritietoisuuden varhaiskasvatuksen opas (2017) sekä Näin toimin monikielisessä ja kulttuurisessa ympäristössä (2019). Kehittyvää kielitaitoa seurataan seuraavien Eurooppalaisen taitotasojen viitekehyksen kautta:

- Lapsella ei vielä ole suomen kielen taitoja (esi-A1).
- Kehittyvä alkeiskielitaito (A1), jolloin viestintä sujuu rajatuissa ja tutuissa aiheissa.
- Kehittyvä peruskielitaito (A2), jolloin lapsi ymmärtää toistuvia ohjeita ja osaa keskustella tutuista ja tilannesidonnaisista aiheista.
- Sujuvan peruskielitaidon (B1) vaihe, jolloin lapsi pystyy pääosin seuraamaan muiden puhetta ja ilmaisemaan itseään ymmärrettävästi tutussa aihepiirissä.

Lapsen kielitaidon on hyvä olla lähellä kehittyvää peruskielitaitotasoa ennen perusopetuksen alkamista. Tällöin lapsen koulupolku jatkuu lähikoulussa. Tieto monikielisen lapsen suomen kielen taidosta siirretään esiopetuksesta kouluun yhteistyössä huoltajien kanssa. Lapsi, jolla ei ole riittävää suomen- tai ruotsin kielen taitoa, pyritään ohjaamaan perusopetuksen valmistavalle luokalle. Vaihtoehtoisesti voidaan harkita koulunkäynnin aloittamista vuotta myöhemmin kielitaidon vahvistumiseksi.

## 5. Lapsen kasvun ja oppimisen tuki

**Kaksivuotisen esiopetuksen kokeilussa noudatetaan perusopetuslain mukaisia vuoden 2014 Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteissa kuvattuja määräyksiä lasten kasvun ja oppimisen tuesta. Tarkemmat ohjeet kokeilukunnille on koottu alalukuun 5.7**

Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteissa käytetään perusopetuslain mukaisesta oppimisen ja koulunkäynnin tuesta esiopetukseen paremmin sopivaa nimitystä kasvun ja oppimisen tuki. Kasvun ja oppimisen tuki ja lukuun 6 (Oppilashuolto) sisältyvä oppilashuolto muodostavat kokonaisuuden. Tässä luvussa määrätään perusopetuslain mukaisesta oppimisen ja koulunkäynnin tuesta.

### 5.1. Tuen järjestämistä ohjaavat periaatteet

Esiopetukseen osallistuvat lapset kuuluvat perusopetuslain mukaisen kasvun ja oppimisen tuen piiriin. Lain mukaan lapsilla on oikeus saada riittävää tukea heti tuen tarpeen ilmetessä [70]. Lapsen kasvun ja oppimisen tuen kolme tasoa ovat yleinen, tehostettu ja erityinen tuki. Perusopetuslaissa säädettyjä tukimuotoja ovat esimerkiksi osa-aikainen erityisopetus, tulkitsemis- ja avustajapalvelut sekä erityiset apuvälineet. Tukimuotoja voi käyttää kaikilla tuen tasoilla sekä yksittäin että samanaikaisesti toisiaan täydentävinä. Lapsen saaman tuen tulee olla joustavaa, pitkäjänteisesti suunniteltua ja tuen tarpeen mukaan muuttuvaa. Tukea annetaan niin kauan sekä sen tasoisena ja muotoisena kuin se on tarpeellista. Varhaisen tunnistamisen sekä kasvun ja oppimisen tuen tehtävänä on ehkäistä oppimisvaikeuksia sekä ongelmien monimuotoistumista ja syvenemistä.

Kasvun ja oppimisen tuen järjestämisen lähtökohtana ovat kunkin lapsen ja lapsiryhmän vahvuudet sekä oppimis- ja kehitystarpeet. Esiopetuksessa huolehditaan siitä, että kaikki lapset saavat onnistumisen kokemuksia oppimisessa ja ryhmän jäsenenä toimimisessa. Näin tuetaan lasten myönteistä käsitystä itsestään. Monipuolista palautetta ja oppimisesta koottua tietoa käytetään suunnitelmallisesti lasten kannustamiseen ja ohjaamiseen. Tällä tehdään oppimisen edistyminen lapsille näkyväksi.

Kasvun ja oppimisen tukeminen merkitsee yhteisöllisiä ja oppimisympäristöihin liittyviä ratkaisuja sekä lasten yksilöllisiin tarpeisiin vastaamista. Huomiota kiinnitetään erityisesti esteettömyyteen, oppimisvaikeuksien ennaltaehkäisyyn ja varhaiseen tunnistamiseen. Opettajien, erityisopettajien, esiopetuksen muun henkilöstön sekä muiden tuen ammattihenkilöiden monialainen yhteistyö lasten tuen tarpeen havaitsemisessa sekä tuen suunnittelussa ja toteuttamisessa on tärkeää. Yhteistyöhön kulloinkin osallistuvat ammattihenkilöt harkitaan tapauskohtaisesti.

Periaatteena on, että tuen tarve arvioidaan, ja sitä koskevat ratkaisut ja perusopetuslain mukaiset päätökset tehdään mahdollisimman pian esiopetuksen alettua. Usein lapsen tuen tarve on havaittu jo ennen esiopetuksen alkamista. Esiopetuksen, lapsen aiemman varhaiskasvatuksen, neuvolan ja huoltajien yhteistyöllä turvataan lapsen hyvinvoinnin ja oppimisen jatkumoa. Tietoa lapsen mahdollisesti ennen esiopetusta saamista tukitoimista hyödynnetään esiopetuksessa.

Tuen tarvetta arvioitaessa ensimmäiseksi tarkastellaan käytettyjä toimintatapoja, opetusjärjestelyjä ja oppimisympäristöjä sekä niiden soveltuvuutta lapselle. Tarkastelun pohjalta arvioidaan, voidaanko näitä muuttamalla toteuttaa lapselle paremmin sopivia pedagogisia ratkaisuja.

Tuki annetaan lapselle ensisijaisesti omassa esiopetusryhmässä erilaisin joustavin järjestelyin, ellei lapsen etu välttämättä edellytä lapsen siirtämistä toiseen ryhmään tai yksikköön. Mikäli lapsi käyttää esiopetuksen lisäksi muita varhaiskasvatuspalveluja, esiopetuksen ja muun varhaiskasvatuksen henkilöstö tekee yhteistyötä lapsen kasvun ja oppimisen tukeen liittyvissä asioissa.

*On tärkeää, että tieto lapsen tuen tarpeesta ja esiopetuksen aikana saamasta tuesta siirtyy myös perusopetukseen. Opetuksen järjestäjät vastaavat sujuvista tiedon siirron käytäntöjen luomisesta ja kehittämisestä.*

[70] Perusopetuslaki 30 § 1 mom. (642/2010)

### 5.1.1. Nurmijärven painotukset

Kasvun ja oppimisen tukeminen sisältyy päivittäiseen yhdessäoloon ja vuorovaikutukseen. Lapsi kohdataan yksilönä, mutta kuitenkin aina niin, että hän on samalla osa yhteisöä. Yhteisöön liittyminen, toisten huomioiminen ja huomioonottaminen sekä omien halujen ja tarpeiden säätelyn oppiminen ovat tärkeitä esiopetusikäisen taitoja. Näiden asioiden harjoittelu on myös osa kodin kasvatustyötä, joten yhteistyö ja keskustelut huoltajien kanssa on lapsen tukemisen perusedellytys.

#### **Ennaltaehkäisevän työn ja varhaisen avoimen yhteistyön toimintamallit**

Esiopetuksen toiminta on osa ennaltaehkäisevää työtä. Lapsi kehittyy jatkuvassa vuorovaikutuksessa ympäristönsä kanssa. On tärkeää etsiä tapoja tukea onnistunutta ja sujuvaa arkea ja vahvistaa niitä luonnollisia ryhmiä, joihin lapsi kuuluu.

Ennaltaehkäisevän työn toimintatapojen keskeisinä ohjaavina periaatteina on osallisuuden toteutuminen, tuen vieminen lasten ja nuorten kasvuympäristöihin, toimivien ja oikea-aikaisten palvelujen turvaaminen sekä varhaisen avoimen yhteistyön eettisten periaatteiden toteutuminen.

Tuen vieminen kasvuympäristöön merkitsee myös niiden aikuisten kasvatustyön tukemista, jotka vaikuttavat lapsen arjen onnistumiseen. Tavoitteena on, että lasten keskeiset kasvu- ja kehitysympäristöt: koti ja vapaa-ajan ympäristöt edistävät ja suojaavat lasten tervettä kehitystä ja hyvinvointia mahdollisimman hyvin. Erytistason palvelut pyydetään tarvittaessa tukemaan peruspalveluita, jolloin monialaisen yhteistyön hyöty saadaan parhaimmillaan kohdentumaan juuri lapsen päivittäiseen elämään. Hyvällä yhteisellä toiminnalla ja sen kehittämisellä lapsia voidaan tukea joustavasti ja riittävän aikaisin.

## 5.2. Yhteistyö huoltajan kanssa tuen aikana

*Opetus ja kasvatustulee järjestää yhteistyössä huoltajien kanssa siten, että jokainen lapsi saa oman kehitystasonsa ja tarpeidensa mukaista opetusta, ohjausta ja tukea[71]. Kun lapsella on tuen tarvetta, huoltajan kanssa tehtävän yhteistyön merkitys korostuu. Esiopetuksen henkilöstön tulee tuntee säädökset ja määräykset, jotka liittyvät huoltajan kanssa tehtävään yhteistyöhön lapsen tukeen liittyvissä asioissa. Kaikille huoltajille on hyvä kertoa tuen mahdollisuudesta ja sen keskeisistä periaatteista. Lapset osallistuvat yhteistyöhön tarkoituksenmukaisella, heille sopivalla tavalla.*

*Esiopetuksen henkilöstön on tärkeää olla yhteydessä huoltajaan heti, kun lapsella ilmenee kehityksen tai oppimisen ongelmia tai hänen hyvinvointinsa on vaarantumassa. Huoltajalle annetaan riittävästi tietoa esimerkiksi lasta koskevien asioiden käsittelystä, tietojen saannista ja niiden luovuttamisesta sekä salassapidosta. Huoltajaa kannustetaan tukemaan osaltaan lastaan tavoitteiden saavuttamisessa. Tavoitteena on toimia yhteisymmärryksessä lapsen ja huoltajan kanssa. Huoltajien on hyvä tietää, että he tai lapsi eivät voi kieltäytyä kasvun ja oppimisen tuen vastaanottamisesta, eikä heidän suostumustaan tarvita tuen tarpeen arviointiin ja tuen suunnitteluun. Lapsi voi tarvita myös yksilökohtaisen oppilashuollon tukea. Tämä perustuu vapaaehtoisuuteen ja edellyttää huoltajan suostumusta (katso luku 6 Oppilashuolto).*

[71] Valtioneuvoston asetus (422/2012)

### 5.2.1. Nurmijärven painotukset

Avoin yhteistyö huoltajien kanssa alkaa lapsen tukemiseen liittyvien asioiden yhteisellä pohdinnalla mahdollisimman varhaisessa vaiheessa, jolloin sekä huoltajien että esiopetuksen mahdollisuudet auttaa lasta ovat vielä suuret. Esiopetuksessa tämä tarkoittaa kohtaamisia, vuorovaikutusta ja uusien toimintatapojen etsimistä.

Tuen tarpeita mietittäessä olennaista on, että:

- suunnitelmaa tehdään avoimesti yhdessä asianosaisten kesken,
- suunnitelmaa tehdään tasavertaisessa voimavarakeskeisessä vuoropuhelussa,
- otetaan mukaan lähiverkoston ja työntekijäverkoston voimavarat,
- suunniteltu tuki edistää arjen sujuvuutta kasvuympäristöissä,
- selkeytetään kaikkien osallisten vastuita ja rooleja – kuka tekee mitäkin ja kenen kanssa,
- sovitaan seurannasta.

### 5.3. Yleinen tuki

*Laadukas esiopetus on perusta lapsen kasvulle, oppimiselle ja hyvinvoinnille. Vaikeuksia ehkäistään ennakolta esimerkiksi erilaisilla työtavoilla ja pedagogisilla menetelmillä, ryhmiä joustavasti muuntelemalla sekä opettajien keskinäisellä ja muun henkilöstön yhteistyöllä. Opetuksessa otetaan huomioon sekä ryhmän että yksittäisen lapsen tarpeet.*

*Yleinen tuki on ensimmäinen keino vastata lapsen tuen tarpeeseen. Tämä tarkoittaa yleensä yksittäisiä tukitoimia, joilla tilanteeseen vaikutetaan mahdollisimman varhaisessa vaiheessa. Yleistä tukea annetaan heti tuen tarpeen ilmetessä, eikä tuen aloittaminen edellytä erityisiä tutkimuksia tai päätöksiä.*

*Tuen tarpeiden arviointi ja tarvittavan tuen antaminen kuuluvat kaikkiin kasvatus- ja opetustilanteisiin. Tuki järjestetään esiopetuksen opettajien ja muun henkilöstön yhteistyönä. Huoltajan ja lapsen kanssa tehdään tiivistä yhteistyötä. Yleisen tuen aikana lapsen tuen tarpeisiin vastataan käyttämällä esimerkiksi hänen yksilöllisiin tarpeisiinsa soveltuvia materiaaleja ja välineitä, esiopetukseen soveltuvia opetusohjelmia ja osa-aikaista erityisopetusta. Oppimissuunnitelmaa voidaan käyttää yleisen tuen aikana.*

#### 5.3.1. Nurmijärven painotukset

Esiopetuksessa tulee ottaa huomioon kaikkien lasten edellytykset ja tarpeet. Toimintatapoja ja -kulttuuria kehitetään niin, että yhteistyötä ja yhdessä tapahtuvaa oppimista voidaan hyödyntää ja lasten erilaisuus voidaan kohdata mahdollisimman hyvin. Välittäminen, huolenpito, kuuntelu, kiinnostus lapsen asioihin ja myönteinen ilmapiiri edistävät lapsen kehitystä ja tukevat hyvää oppimista.

Esiopetuksen opettajat käyvät osana yleistä tukea lapsen huoltajan kanssa esiopetuskeskustelun syksyllä. Keskustelussa kuullaan lasta ja huoltajaa ja laaditaan yhteinen suunnitelma lapsen esiopetuksen toteuttamiseksi. Suunnitelmapohjana käytetään Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa. Yleisessä tuessa hyödynnetään koko esiopetusryhmän voimavaroja ja ryhmän lasten keskinäistä vuorovaikutusta. Tavoitteena on tukea lasten itsetuntoa, vuorovaikutustaitoja, motivaatiota ja oppimaan oppimisen taitoja.

Esiopetuksen syyskaudella opettaja käyttää lapsen kielellisten ja matemaattisten taitojen selvittämiseksi erilaisia kartoitusmenetelmiä, jotta hän pystyy suunnittelemaan ja kohdentamaan opetusta sen mukaisesti. Oppimiseen liittyvissä vaikeuksissa liitetään tarvittaessa psykologi mukaan yhteistyöhön. Luonteva kohta tähän on kutsua hänet pedagogisen arvion keskusteluun. Psykologi arvioi mahdollisten yksilöllisten tutkimusten tarpeen ennen koulun aloittamista. Myös

muut oppilashuollon ammattihenkilöt ovat käytettävissä tukemaan kasvua ja oppimista, jos lapsen tilanne sen vaatii.

Lapsen tuen tarpeisiin vastataan esiopetushenkilöstön yhteistyöllä, oppimisympäristöä muuntelemalla, erilaisilla havainto- ja apumateriaaleilla, opetusta eriyttämällä, opetusryhmiä joustavasti muuntelemalla sekä ohjauksellisilla tukitoimilla.

## 5.4. Tehostettu tuki

*Lapselle, joka tarvitsee säännöllistä tukea tai samanaikaisesti useita tukimuotoja, on pedagogiseen arvioon perustuen annettava tehostettua tukea hänelle laaditun oppimissuunnitelman mukaisesti[72]. Tehostettua tukea annetaan silloin, kun yleinen tuki ei riitä, niin kauan kuin lapsi sitä tarvitsee. Lapsen tehostettu tuki suunnitellaan kokonaisuutena. Se on luonteeltaan vahvempaa ja pitkäjänteisempää kuin yleinen tuki. Lapsi tarvitsee yleensä myös useampia tukimuotoja. Tehostetun tuen aikana voidaan käyttää kaikkia esiopetuksen tukimuotoja lukuun ottamatta erityisen tuen päätöksen perusteella annettavaa erityisopetusta.*

*Tuki järjestetään opettajien ja muun henkilöstön yhteistyönä. Opettaja antaa palautetta lapselle ja huoltajalle lapsen edistymisestä sekä kuuntelee ja ottaa huomioon heidän näkemyksensä asiasta. Opettaja seuraa lapsen oppimista ja hyvinvointia säännöllisesti yhteistyössä huoltajan kanssa tehostetun tuen aikana. Mikäli arvioinnin perusteella todetaan tuen tarpeen muuttuneen tai annettu tuki ei hyödytä lasta, päivitetään oppimissuunnitelma vastaamaan uutta tilannetta.*

*Tehostettua tukea annetaan pääsääntöisesti esiopetuksen loppuun saakka. Koska tuen vaikutuksia ei voida yleensä todeta lyhyessä ajassa, erityisen tuen päätöksen tekeminen esiopetuksen aikana tehostettua tukea saavalle lapselle on harvoin tarpeen.*

*Pedagoginen arvio*

*Tehostetun tuen aloittaminen perustuu pedagogiseen arvioon. Kirjallisessa pedagogisessa arvioissa kuvataan*

- lapsen kasvun ja oppimisen kokonaistilanne esiopetuksen henkilöstön, huoltajan ja lapsen näkökulmista*
- lapsen saama yleinen tuki ja arvio eri tukimuotojen vaikutuksista*
- lapsen kiinnostuksen kohteet, kasvuun ja oppimiseen liittyvät vahvuudet, oppimisvalmiudet ja erityistarpeet*
- arvio siitä, millaisilla pedagogisilla, oppimisympäristöön liittyvillä, ohjauksellisilla, oppilashuollollisilla tai muilla tukijärjestelyillä lasta voidaan tukea*
- arvio tehostetun tuen tarpeesta.*

*Yhteistyö lapsen ja huoltajan kanssa on tärkeää sekä lapsen tarpeiden selvittämisen että tuen suunnittelun ja onnistuneen toteuttamisen kannalta. Opettaja tai opettajat laativat yhdessä kirjallisen pedagogisen arvion. Tarvittaessa arvion laatimisessa käytetään muita asiantuntijoita. Mikäli lapsella on varhaiskasvatussuunnitelma, kuntoutussuunnitelma tai muita lapsen esiopetuksen toteuttamista tukevia suunnitelmia, hyödynnetään niitä huoltajan luvalla.*

*Tehostetun tuen aloittaminen, järjestäminen ja tarvittaessa palaaminen takaisin yleisen tuen piiriin, käsitellään pedagogiseen arvioon perustuen moniammatillisesti yhteistyössä oppilashuollon ammattihenkilöiden kanssa[73]. Tähän käsittelyyn ei tarvita huoltajan suostumusta. Käsittelyä koskevat tiedot kirjataan opetuksen järjestäjän päättämällä tavalla, esimerkiksi kirjallisesti laadittuun pedagogiseen arvioon.*

*Oppimissuunnitelma tehostetun tuen aikana*

*Tehostetun tuen aikana lapselle järjestettävä tuki kirjataan lapsen oppimissuunnitelmaan[74]. Oppimissuunnitelma on hyväksyttyyn opetussuunnitelmaan*

perustuva suunnitelma lapsen kasvun ja oppimisen tavoitteista, tarvittavista opetusjärjestelyistä sekä lapsen tarvitsemasta tuesta ja ohjauksesta.

Tavoitteena on turvata lapsen edellytykset saavuttaa hänelle asetetut tavoitteet. Tehostettua tukea varten tehtävä oppimissuunnitelma perustuu pedagogisessa arvioissa tuotettuun tietoon. Oppimissuunnitelma on laadittava, ellei siihen ole ilmeistä estettä, yhteistyössä lapsen ja huoltajan kanssa[75]. Laatimiseen osallistuvat tarvittaessa myös muut asiantuntijat. Mikäli lapsella on varhaiskasvatussuunnitelma, kuntoutussuunnitelma tai muita lapsen esiopetuksen toteuttamista tukevia suunnitelmia, hyödynnetään niitä huoltajan luvalla. Oppimissuunnitelman laatimisen yhteydessä sovitaan tavoitteiden toteutumisen seurannasta ja suunnitelman tarkistamisen aikataulusta. Lisäksi oppimissuunnitelma tarkistetaan vastaamaan tuen tarvetta aina lapsen tilanteen muuttuessa.

Tehostettua tukea varten laadittavan oppimissuunnitelman tulee sisältää seuraavat tiedot sen mukaan kuin lapsen esiopetuksen ja tuen järjestäminen edellyttää:

Lapsen hyvinvointiin, kasvuun ja oppimisen liittyvät tavoitteet

- lapsen näkemys tavoitteistaan ja kiinnostuksen kohteistaan
- lapsen kasvuun ja oppimiseen liittyvät vahvuudet, oppimisvalmiudet ja erityistarpeet
- lapsen oppimiseen, työskentely- ja vuorovaikutustaitoihin liittyvät tavoitteet

Pedagogiset ratkaisut

- oppimisympäristöihin liittyvät ratkaisut
- lapsen tukeen liittyvät ratkaisut, kuten joustavat ryhmittelyt, samanaikaisopetus, opetusmenetelmät, työskentelytavat ja kommunikointitavat
- lapselle tarjottava osa-aikainen erityisopetus
- lapsen ohjaukseen liittyvät tavoitteet ja toimenpiteet

Tuen edellyttämä yhteistyö ja palvelut

- oppilashuollon ja muiden asiantuntijoiden antama tuki ja eri toimijoiden vastuunjako
- esiopetukseen osallistumisen edellyttämät perusopetuslain mukaiset tulkitsemis- ja avustajapalvelut, muut opetuspalvelut, erityiset apuvälineet sekä eri toimijoiden vastuunjako
- yhteistyön toteuttaminen lapsen ja huoltajan kanssa, huoltajan tarjoama tuki
- lapsen mahdollinen osallistuminen muuhun varhaiskasvatukseen ja kuvaus yhteistyöstä toiminnan järjestäjän kanssa

Tuen seuranta ja arviointi

- oppimissuunnitelman tavoitteiden toteutumisen seuranta, toimenpiteiden vaikuttavuuden arviointi sekä arviointiajankohdat
- oppimissuunnitelman tarkistaminen ja sen ajankohta
- suunnitelman laatimiseen osallistuneet henkilöt

Oppimissuunnitelmassa ei kuvata lapsen henkilökohtaisia ominaisuuksia.

[72] Perusopetuslaki 16 a § 1 mom. (642/2010)

[73] Laki perusopetuslain muuttamisesta 1288/2013, 16 a §

[74] Laki perusopetuslain muuttamisesta 1288/2013, 16 a §

[75] Perusopetuslaki 16 a § 1 mom. (642/2010)

### 5.4.1. Nurmijärven painotukset

Tehostettua tukea annetaan silloin, kun yleinen tuki ei riitä. Tehostettu tuki suunnitellaan yksittäistä lasta varten kokonaisuutena. Se on luonteeltaan säännöllistä sekä vahvempaa ja



pitkjänteisempää kuin yleinen tuki. Tehostetun tuen avulla tuetaan suunnitelmallisesti lapsen kasvua ja oppimista ja tuen tehtävänä on ehkäistä ongelmien kasvamista ja monimuotoistumista.

Tehostetussa tuessa korostuu:

- vahvistettu yhteistyö kodin kanssa
- osa-aikainen erityisopetus (säännöllinen varhaiskasvatuksen erityisopettajan antama tuki oppimiseen liittyvissä asioissa)
- yksilöllisen ohjauksen ja joustavien opetusryhmien käyttö (säännöllistä ja toistuvaa)
- oppilashuollon osuus lapsen kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin edistäjänä
- rakenteellisten tukitoimien suuntaaminen tarvittaessa lapsen tilanteen tukemiseksi (ryhmäkoon pienennys, varhaiserityiskasvatuksen lastenhoitajan tuki).

### **Pedagoginen arvio tehostettua tukea varten**

Ennen tehostetun tuen aloittamista laaditaan pedagoginen arvio Wilma-järjestelmään. Esiopetuksessa vastuu pedagogisen arvion laatimisesta on esiopetuksen opettajalla. Yhteistyö huoltajien kanssa on tärkeää sekä tarpeiden selvittämisen että tuen suunnittelun ja onnistuneen toteuttamisen kannalta. Lapsen omat näkemykset huomioidaan suunnitelman laatimisessa. Vastuussa oleva esiopetuksen opettaja huolehtii arviota varten tarvittavan tiedon keräämisestä muilta esiopetuksen kasvattajilta ja kirjaa keräämänsä tiedon pedagogiseen arvioon. Arvion tekemisessä opettaja konsultoi varhaiskasvatuksen konsultoivaa erityisopettajaa. Tarvittaessa ja etenkin silloin, kun kyse on oppilaan hyvinvointiin ja kokonaiskehitykseen liittyvistä ongelmista, arvion laatimisessa käytetään myös muita asiantuntijoita. Pedagogisen arvion laatimisessa hyödynnetään lapselle aikaisemmin laadittuja suunnitelmia, esim. huoltajan kanssa sopien varhaiskasvatussuunnitelmaa tai erityistyöntekijöiden lausuntoja.

Tehostetun tuen aloittaminen, järjestäminen ja tarvittaessa lapsen siirtyminen takaisin yleisen tuen piiriin käsitellään pedagogiseen arvioon perustuen moniammatillisesti yhteistyössä oppilashuollon ammattihenkilöiden kanssa (terveydenhoitaja, terveyskeskuspsykologi ja/tai kuraattori). Tämän käsittelyn jälkeen oppilaalle annettava tehostettu tuki kirjataan lapselle laadittavaan oppimissuunnitelmaan.

Tehostetun tuen alkamisesta ei tehdä viranhaltijapäätöstä, vaan se on ns. yhteinen sopimus huoltajien ja oppilashuollon ammattihenkilöiden kanssa. Tehostetun tuen jakson aikarajaa ei ole määritelty, mutta sen tärkeä tarkistamisen kohta kaksivuotisen esiopetuksen lopussa on helmi-maaliskuu, jolloin lapselle mietitään mahdollisesti erilaisia luokkavaihtoehtoja kouluun siirryttäessä.

### **Oppimissuunnitelma tehostetun tuen aikana**

Tehostetun tuen oppimissuunnitelma on konkreettinen suunnitelma lapsen kasvun ja oppimisen etenemisestä. Oppimissuunnitelmassa kuvataan taitoja ja opetuksen järjestämisen kannalta olennaisia tietoja, ei oppilaan henkilökohtaisia ominaisuuksia. Oppimissuunnitelmaa tulee tarkistaa yhteistyössä huoltajien kanssa säännöllisin väliajoin lukuvuoden aikana. Esiopetuksessa tärkeitä tarkistamisen kohtia ovat kaksivuotisen esiopetuksen lopussa huhtikuu ja toukokuu, koska on tärkeää, että lapsen oppimiseen liittyvistä asioista siirretään oikea-aikainen tieto kouluun opetuksen järjestämistä varten.

Oppimissuunnitelman tavoitteena on turvata lapselle hyvät edellytykset kasvuille. Suunnitelma lisää tietoisuutta lapsen tilanteesta ja helpottaa siten henkilöstön työn suunnittelua ja kodin kanssa tehtävää yhteistyötä. Huoltajat saavat itselleen tietoa oppimissuunnitelmasta ja voivat siten paremmin tukea lastaan. Suunnitelma antaa pohjan oppilaan edistymisen arvioinnille.

Mikäli lapsen tilanteessa tapahtuu muutoksia, oppimissuunnitelma tarkistetaan vastaamaan lapsen tuen tarvetta. Kun lapsi ei enää tarvitse tehostettua tukea ja voi palata yleiseen tukeen, keskustellaan asia pedagogisessa arviossa huoltajien kanssa sekä käsitellään arvio edelleen oppilashuollon ammattihenkilön kanssa. Jos taas lapsi tarvitsee vahvempaa tukea kuin tehostettu

tuki, hänen kokonaistilanteestaan laaditaan pedagoginen selvitys, jonka perusteella mahdollisesti päätetään erityiseen tukeen siirtymisestä.

Oppimissuunnitelma liitteineen on salassa pidettävä asiakirja. Se laaditaan Wilmaan ja tulostettua työversiota säilytetään esiopetuksen tiloissa lukitussa kaapissa. Lapsen siirtyessä kouluun, alkuperäinen oppimissuunnitelma arkistoidaan esiopetuksessa arkistointiohjeen mukaisesti. Tieto lapsen tuen tarpeesta koulussa siirretään esiopetuksen, koulun ja huoltajien yhteisessä palaverissa.

## 5.5. Erityinen tuki

*Erityistä tukea annetaan niille lapsille, joiden kasvun, kehityksen tai oppimisen tavoitteiden saavuttaminen ei toteudu riittävästi muuten. Lapsen edellytykset ovat voineet heikentyä esimerkiksi vamman tai vakavan sairauden vuoksi. Erityisen tuen tehtävänä on antaa lapselle kokonaisvaltaista ja suunnitelmallista kasvun ja oppimisen tukea sekä edistää hänen oppimisedellytyksiään. Myös erityistä tukea saavan lapsen on saatava kokea onnistumisen ja oppimisen iloa. Näin vahvistetaan hänen itsetuntoaan ja oppimismotivaatiotaan.*

*Lapsen erityisestä tuesta voidaan päättää joko esiopetuksen aikana tai ennen esi- tai perusopetuksen alkamista. Erityisen tuen päätös voidaan tehdä ilman sitä edeltävää pedagogista selvitystä ja oppimisen tehostetun tuen antamista, jos psykologisen tai lääketieteellisen arvion perusteella ilmenee, että lapsen opetusta ei vamman, sairauden, kehityksessä viivästyminen tai tunne-elämän häiriön taikka muun vastaavan erityisen syyn vuoksi voida antaa muuten.*

*Erityinen tuki muodostuu erityisopetuksesta ja muusta lapsen tarvitsemasta, perusopetuslain mukaan annettavasta tuesta[76]. Erityisopetus ja lapsen saama muu tuki muodostavat järjestelmällisen kokonaisuuden. Käytettävissä ovat kaikki perusopetuslain mukaiset tukimuodot.*

*Opetuksen järjestäjä huolehtii, että erityisen tuen toteuttamisessa on käytettävissä erityispedagogista osaamista.*

*Sellaiselle lapselle, jolle on tehty erityisen tuen päätös, annetaan erityisopetusta hänelle laaditun henkilökohtaisen opetuksen järjestämistä koskevan suunnitelman mukaisesti. Erityisopetukseen sisältyvillä pedagogisilla ratkaisuilla pyritään ensisijaisesti turvaamaan lapsen oppiminen. Pedagogiset ratkaisut voivat liittyä esimerkiksi opetukseen ja työtapoihin tai valittaviin materiaaleihin ja välineisiin.*

*Oppimista tukevien erityisopetuksen pedagogisten ratkaisujen lisäksi erityistä tukea saavalla lapsella on oikeus myös muuhun esiopetuksen tukeen. Tällaista muuta tukea ovat esimerkiksi yksilökohtainen oppilashuolto, tulkitsemis- ja avustajapalvelut sekä erityiset apuvälineet.*

### *Pedagoginen selvitys*

*Ennen erityistä tukea koskevan päätöksen tekemistä esiopetuksen järjestäjän on tehtävä lapsesta pedagoginen selvitys[77]. Opetuksen järjestäjän päättämä toimielin, viranhaltija tai työntekijä hankkii*

- lapsen esiopetuksesta vastaavilta opettajilta kirjallisen selvityksen lapsen oppimisen etenemisestä*
- oppilashuollon ammattihenkilöiden kanssa moniammatillisena yhteistyönä tehdyn kirjallisen selvityksen lapsen saamasta tehostetusta tuesta ja lapsen kokonaistilanteesta.*

*Näiden kahden selvityksen perusteella esiopetuksen järjestäjä tekee arvion lapsen erityisen tuen tarpeesta. Selvitysten ja niiden pohjalta laaditun arvion muodostamaa kokonaisuutta kutsutaan pedagogiseksi selvitykseksi.[78]*

*Kirjallisessa pedagogisessa selvityksessä kuvataan*

- lapsen oppimisen eteneminen*
- lapsen kasvun ja oppimisen kokonaistilannetta esiopetuksen henkilöstön, huoltajan ja lapsen näkökulmista*

- lapsen saama tehostettu tuki ja arvio eri tukimuotojen vaikutuksista
- lapsen vahvuudet ja kiinnostuksen kohteet, oppimisvalmiudet sekä lapsen kehitykseen ja oppimiseen liittyvät erityistarpeet
- arvio siitä, millaisilla pedagogisilla, oppimisympäristöön liittyvillä, ohjauksellisilla, oppilashuollollisilla tai muilla tukijärjestelyillä lasta voidaan tukea
- arvio erityisen tuen tarpeesta.

Pedagogisen selvityksen laatimisessa hyödynnetään lapsesta mahdollisesti aiemmin laadittua pedagogista arviota ja lapsen oppimissuunnitelmaa. Yhteistyö lapsen ja huoltajan kanssa on tärkeää sekä lapsen tarpeiden selvittämisen että tuen suunnittelun ja onnistuneen toteuttamisen kannalta.

Pedagogisen selvityksen lisäksi erityisen tuen päätöksen valmistelemiseksi tulee tarvittaessa hankkia muita lausuntoja, kuten psykologinen tai lääketieteellinen lausunto tai vastaava sosiaalinen selvitys. Mikäli lapsella on varhaiskasvatussuunnitelma, kuntoutussuunnitelma tai muita lapsen esiopetuksen toteuttamista tukevia suunnitelmia, hyödynnetään niitä huoltajan luvalla.

#### Erityisen tuen päätös

Erityisen tuen antamiseksi esiopetuksen järjestäjän tulee tehdä kirjallinen päätös[79]. Ennen erityistä tukea koskevan päätöksen tekemistä opetuksen järjestäjän on kuultava lasta ja huoltajaa[80]. Päätös tehdään hallintolain mukaisesti[81]. Erityisen tuen päätöksessä tulee päättää lapsen pääsääntöinen opetusryhmä, mahdolliset tulkitsemis- ja avustajapalvelut, muut tarvittavat palvelut sekä tarvittaessa lapsen esiopetuksen poikkeava järjestäminen[82]. Päätökseen on liitettävä valitusosoitus, koska huoltajat voivat hakea siihen muutosta valittamalla[83]. Päätös on aina perusteltava[84]. Päätöksen perustelut sisältyvät yleensä pedagogiseen selvitykseen ja mahdollisiin lausuntoihin.

Erityisen tuen päätös voidaan tehdä ennen esi- tai perusopetuksen alkamista tai esi- tai perusopetuksen aikana ilman sitä edeltävää pedagogista selvitystä ja oppimisen tehostetun tuen antamista, jos psykologisen tai lääketieteellisen arvion perusteella ilmenee, että lapsen opetusta ei vamma, sairauden, kehityksessä viivästymisen tai tunne-elämän häiriön tai muun vastaavan erityisen syyn vuoksi voida antaa muuten[85]. Yleensä erityisen tuen päätös tehdään aikaisintaan esiopetuksen alkaessa. Ainoastaan pidennettyä oppivelvollisuutta tarvitsevalle lapselle se tulee tehdä viisivuotiaana. Jos erityisen tuen päätös tehdään esiopetuksen aikana ilman tehostetun tuen antamista, tulee sen perustua lapsen tilanteen uudelleen arviointiin esimerkiksi onnettomuuden tai vakavan sairauden seurauksena.

Perusopetuslain mukaan erityisen tuen tarpeellisuus tarkistetaan aina lapsen tuen tarpeen muuttuessa sellaisissa asioissa, joista päätetään erityisen tuen päätöksessä. Tarkistaminen esiopetuksen aikana tarkoittaa yleensä jonkin erityisen tuen päätöksessä määrätyn asian muuttamista. Tällaisia ovat esimerkiksi muutos avustajapalvelussa tai erityisissä apuvälineissä. Tarkistamista varten lapsesta tehdään uusi pedagoginen selvitys. Mikäli lapsi ei enää tarvitse erityistä tukea, tulee tuen lopettamisesta tehdä päätös. Tällöin lapselle ryhdytään antamaan tehostettua tukea. Koska tuen vaikutuksia ei voida yleensä todeta lyhyessä ajassa, erityisen tuen lopettaminen esiopetuksen aikana on harvinaista.

#### Henkilökohtainen opetuksen järjestämistä koskeva suunnitelma

Erityistä tukea koskevan päätöksen toimeenpanemiseksi lapselle on laadittava henkilökohtainen opetuksen järjestämistä koskeva suunnitelma (HOJKS). Suunnitelmasta tulee ilmetä lapsen erityistä tukea koskevan päätöksen mukaisen opetuksen ja muun tuen antaminen.[86] Se on kirjallinen suunnitelma lapsen esiopetuksen ja oppimisen tavoitteista, sisällöistä, käytettävistä pedagogisista menetelmistä ja lapsen tarvitsemasta tuesta.

Erityistä tukea varten tehtävä HOJKS perustuu pedagogisessa selvityksessä tuotettuun tietoon. Henkilökohtaisen opetuksen järjestämistä koskevan suunnitelman laatimisessa hyödynnetään lapselle mahdollisesti aiemmin laadittua oppimissuunnitelmaa. Mikäli lapsella on varhaiskasvatussuunnitelma, kuntoutussuunnitelma tai muita lapsen esiopetuksen toteuttamista tukevia suunnitelmia, hyödynnetään niitä huoltajan luvalla. Lapsen opettajat laativat suunnitelman

yhteistyössä lapsen ja huoltajan kanssa, ellei siihen ole ilmeistä estettä. Laatumiseen osallistuvat tarvittaessa myös muut asiantuntijat.

Erityistä tukea varten laadittavan HOJKSin tulee sisältää seuraavat tiedot sen mukaan kuin lapsen esiopetuksen ja tuen järjestäminen edellyttää:

Lapsen hyvinvointiin, kasvuun ja oppimisen liittyvät tavoitteet

- lapsen näkemys tavoitteistaan ja kiinnostuksen kohteistaan
- lapsen kasvuun ja oppimiseen liittyvät vahvuudet, oppimisvalmiudet ja erityistarpeet
- lapsen oppimiseen, työskentelytaitoihin sekä kehitykseen liittyvät tavoitteet, kuten tiedolliset, sosiaaliset, motoriset, kielelliset ja emotionaaliset tavoitteet

Pedagogiset ratkaisut

- oppimisympäristöihin liittyvät ratkaisut
- lapsen tukeen liittyvät ratkaisut, kuten joustavat ryhmittelyt, samanaikaisopetus, opetusmenetelmät, työskentelytavat ja kommunikointitavat
- lapselle tarjottava erityisopetus
- lapsen ohjaukseen liittyvät tavoitteet ja toimenpiteet

Tuen edellyttämä yhteistyö ja palvelut

- oppilashuollon ja muiden asiantuntijoiden antama tuki ja eri toimijoiden vastuunjako
- erityistä tukea koskevan päätöksen mukaiset tulkitsemis- ja avustajapalvelut, muut opetuspalvelut, erityiset apuvälineet sekä eri toimijoiden vastuunjako
- yhteistyön toteuttaminen lapsen ja huoltajan kanssa, huoltajan tarjoama tuki
- lapsen mahdollinen osallistuminen muuhun varhaiskasvatukseen ja kuvaus yhteistyöstä toiminnan järjestäjän kanssa
- kuvaus lapsen esiopetuksen kuljetusten järjestelyistä ja vastuista sekä kuljetusta odottavan lapsen ohjatusta toiminnasta ja valvonnasta

Tuen seuranta ja arviointi

- lapsen ja huoltajan kanssa yhdessä tehtävä arvio lapsen hyvinvoinnin ja oppimisen kokonaistilanteesta
- HOJKSin tavoitteiden toteutumisen seuranta ja toimenpiteiden vaikuttavuuden arviointi sekä arviointiajankohdat
- HOJKSin tarkistaminen ja sen ajankohta
- suunnitelman laatumiseen osallistuneet henkilöt

Henkilökohtaisessa opetuksen järjestämistä koskevassa suunnitelmassa ei kuvata lapsen henkilökohtaisia ominaisuuksia. HOJKSiin voidaan liittää huoltajan antamat yksilöidyt tiedonsiirtoluvat.

HOJKS tulee tarkistaa tarvittaessa, kuitenkin vähintään kerran lukuvuodessa, lapsen tarpeiden mukaiseksi[87]. Sitä muutetaan aina lapsen tuen tarpeen tai opetuksen tavoitteiden muuttuessa. Jos erityisen tuen antaminen päätetään lopettaa, lapselle laaditaan oppimissuunnitelma tehostetun tuen antamiseksi.

Pidennetty oppivelvollisuus

Jos perusopetukselle säädettyjä tavoitteita ei lapsen vammaisuuden tai sairauden vuoksi ilmeisesti ole mahdollista saavuttaa yhdeksässä vuodessa, alkaa oppivelvollisuus vuotta perusopetuslaissa säädettyä aikaisemmin[88]. Oppivelvollisuus päättyy, kun perusopetuksen oppimäärä on suoritettu tai kun pidennetyn oppivelvollisuuden piirissä olevan oppilaan oppivelvollisuuden alkamisesta on kulunut 11 vuotta. Esiopetus voi pidennetyn oppivelvollisuuden piirissä olevalle lapselle annettavassa esiopetuksessa kestää yhden tai kaksi vuotta. [89] Tarkoitus on vahvistaa lapsen valmiuksia niin, että hän selviytyisi opiskelustaan perusopetuksessa mahdollisimman hyvin.

Pidennetyn oppivelvollisuuden piiriin kuuluvat vaikeasti vammaiset lapset. Myös vaikea sairaus voi olla syynä pidennettyyn oppivelvollisuuteen.[90] Päätös pidennetystä oppivelvollisuudesta tehdään pääsääntöisesti ennen oppivelvollisuuden alkamista. Lapselle tehdään tällöin myös päätös erityisestä tuesta. Lapselle laaditaan HOJKS esiopetuksen alkaessa. Lapsella on oppivelvollisuuden alkamista edeltävänä vuonna oikeus saada esiopetusta. [91] Pidennetyn oppivelvollisuuden piirissä olevalla lapsella tämä oikeus esiopetukseen alkaa sen vuoden syyslukukauden alussa, jolloin lapsi täyttää viisi vuotta. Päätös oppivelvollisuuden pidentämisestä tarvitaan ennen esiopetuksen alkua, jotta oikeus siihen voi toteutua.

Lapsen ohjautuminen riittävän varhain tuen piiriin edellyttää yhteistyötä eri hallintokuntien välillä. Lapsen huoltajalle tulee antaa ajoissa tietoa pidennetyn oppivelvollisuuden eri vaihtoehdoista ja valinnan vaikutuksista. Huoltaja päättää, osallistuuiko lapsi oppivelvollisuutta edeltävään esiopetukseen. Esiopetuksen kesto ja perusopetuksen aloittaminen tulee suunnitella lapsen edistymisen, tuen tarpeen ja kokonaistilanteen perusteella.

Pidennetyn oppivelvollisuuden piirissä olevien lasten esiopetus voidaan järjestää vaihtoehtoisesti kolmella eri tavalla:

- Lapsi aloittaa oppivelvollisuutta edeltävässä esiopetuksessa sinä vuonna, kun hän täyttää viisi vuotta, jatkaa toisen vuoden oppivelvollisuuden suorittamiseen kuuluvassa esiopetuksessa ja aloittaa tämän jälkeen perusopetuksen.
- Lapsi aloittaa pidennettyyn oppivelvollisuuteen kuuluvan esiopetuksen sinä vuonna, kun hän täyttää kuusi vuotta ja opiskelee esiopetuksessa yhden vuoden, minkä jälkeen hän aloittaa perusopetuksen.
- Lapsi aloittaa pidennettyyn oppivelvollisuuteen kuuluvan esiopetuksen sinä vuonna, kun hän täyttää kuusi vuotta ja opiskelee esiopetuksessa kaksi vuotta. Tällöin lapsi aloittaa perusopetuksen vuotta säädettyä myöhemmin[92] eli sinä vuonna, kun hän täyttää 8 vuotta. Perusopetuksen myöhemmästä aloittamisesta on tehtävä erillinen hallintopäätös.

[76] Perusopetuslaki 17 § 1 mom. (642/2010)

[77] Perusopetuslaki 17§ 3 mom. (642/2010) ja hallintolaki 34, 35 ja 36 § (434/2003)

[78] Perusopetuslaki 17§ 3 mom. (642/2010)

[79] Perusopetuslaki 17 § 2 mom. (642 /2010)

[80] Perusopetuslaki 17 § 3 mom. (642/2010)

[81] Hallintolaki (434/2003)

[82] Perusopetuslaki 17 § 2 mom. (642/2010)

[83] Perusopetuslaki 42 § 2 mom. (642/2010)

[84] Hallintolaki 45§ 1mom. (434/2003)

[85] Perusopetuslaki 17 § 4 mom. (642/2010)

[86] Perusopetuslaki 17 a § (642/2010)

[87] Perusopetuslaki 17 a § (642/2010)

[88] Perusopetuslaki 25 § 2 mom. (628/1998)

[89] Perusopetuslaki 9 § 2 mom. (628/1998)

[90] Hallituksen esitys Eduskunnalle koulutusta koskevaksi lainsäädännöksi (HE 86/1997)

[91] Perusopetuslaki 17 § 4 mom. (642/2010) ja 26 a § 2-3 mom. (1040/2014)

[92] Perusopetuslaki (628/1998) 27 §

## 5.5.1. Nurmijärven painotukset

Erityinen tuki muodostuu erityisen tuen päätökseen pohjautuvasta erityisopetuksesta ja muista esiopetuksen tukimuodoista. Tässä vaiheessa työskentelyssä ovat mukana entistä tiiviimmin esiopetuksen ulkopuoliset asiantuntijatahot. Esiopetuksessa erityistä tukea annetaan pääsääntöisesti pidennetyn oppivelvollisuuden piiriin kuuluville lapsille sekä lapsille, joiden lääketieteelliset ja psykologiset arviot edellyttävät erityisen tuen päätöksen tekemistä.

### **Pedagoginen selvitys erityistä tukea varten**

Lapselle laaditaan pedagoginen selvitys, jos tehostetun tuen aikana annettu tuki ei ole ollut riittävää. Pääsääntöisesti esiopetuksen pedagogiset selvitykset ajoittuvat viimeisen esiopetusvuoden kevätkaudelle helmi-maaliskuulle, jolloin tehostettua tukea on ehditty antaa riittävän pitkän ajan. Tällöin pedagoginen selvitys laaditaan erityisen tuen päätöksen teon pohjaksi tulevalle ensimmäiselle luokalle. Pedagoginen selvitys laaditaan Wilmaan.

Jos lapsen erityisen tuen tarve on selvillä jo esiopetusvuoden alussa, perustuen lääketieteellisiin tai psykologisiin asiantuntijalausuntoihin tai pidennetyn oppivelvollisuuden suositukseen, erityisen tuen päätös voidaan tehdä ilman pedagogista selvitystä jo esiopetusvuodeksi. Pedagoginen selvitys tehdään tällöin ensimmäistä kertaa siinä vaiheessa, kun lapselle mietitään keväällä sopivaa luokkamuotoa tulevassa koulussa. Tällöin esiopetuksen henkilöstöllä on jo tarvittava lapsen tuntemus pedagogisen selvityksen valmistamiseksi.

Esiopetuksessa pedagogisen selvityksen laatii varhaiskasvatuksen erityisopettaja yhteistyössä esiopetuksen opettajan sekä muun henkilöstön kanssa. Pedagoginen selvitys käsitellään yhdessä huoltajien kanssa sekä moniammatillisesti yhteistyössä oppilashuollon ammattihenkilöiden kanssa (terveydenhoitaja, terveyskeskuspsykologi ja/tai kuraattori). Pedagogisen selvityksen lisäksi erityisen tuen päätöksen valmistelemiseksi tulee tarvittaessa hankkia muita lausuntoja, kuten psykologinen tai lääketieteellinen lausunto tai vastaava sosiaalinen selvitys.

### **Erityisen tuen päätös**

Erityisen tuen antaminen edellyttää kirjallisen päätöksen tekemistä. Huoltajat hakevat erityisen tuen päätöstä allekirjoittamalla lomakkeen: "Huoltajien kuuleminen". Lomakkeen liitteenä ovat pedagoginen selvitys ja mahdolliset asiantuntijalausunnot. Huoltajien allekirjoittama lomake liitteineen lähetetään koulutuspalveluihin erityisopetuksen asiantuntijalle päätöksentekoa varten.

Erityisen tuen tehtävänä on tarjota lapselle kokonaisvaltaista ja suunnitelmallista tukea. Tämän vuoksi erityisen tuen päätös edellyttää esiopetuksessa henkilökohtaisen opetuksen järjestämistä koskevan suunnitelman tekemistä (HOJKS).

### **Henkilökohtainen opetuksen järjestämistä koskeva suunnitelma (HOJKS)**

HOJKS:n laatii esiopetuksen opettaja yhteistyössä ryhmän muun henkilöstön kanssa viimeistään lokakuun loppuun mennessä ja se tarkistetaan kevätkauden aikana. Mukana HOJKS:n laatimisessa on varhaiskasvatuksen konsultoiva erityisopettaja ja huoltajat ja mahdolliset muut asiantuntijat. HOJKS:n laatimiseen osallistuu myös perusopetuksen konsultoiva erityisopettaja, jolloin lapsen koulupolun suunnittelu on mahdollista aloittaa. Jos lapsi on integroidussa erityisryhmässä, HOJKS:ista vastaa ryhmän varhaiskasvatuksen erityisopettaja. HOJKS on pedagoginen asiakirja, jonka laatimisessa hyödynnetään huoltajan kanssa sopien lapselle aikaisemmin laadittua varhaiskasvatussuunnitelmaa sekä asiantuntijalausuntoja.

HOJKS on salassa pidettävä asiakirja, jonka työversio säilytetään esiopetuksen tiloissa lukitussa kaapissa. Esiopetuksen päätyttyä alkuperäinen HOJKS arkistoidaan esiopetukseen arkistointiohjeen mukaisesti.

### **Pidennetty oppivelvollisuus**

Huoltajille tulee antaa ajoissa tietoa pidennetyn oppivelvollisuuden eri vaihtoehtoista ja valinnan vaikutuksista. Lapsen ohjautuminen riittävän varhain tuen piiriin edellyttää yhteistyötä eri hallintokuntien välillä. Esiopetuksesta annetaan tietoa huoltajille ja tutkivalle

taholle erilaisista tuen muodoista, esim. yhteistyöpalaverissa. Tietoa antavat esiopetuksen henkilöstö ja konsultoiva erityisopettaja. Huoltajat päättävät, hakevatko he lapselle pidennettyä opetusvelvollisuutta. Pidennetyn oppivelvollisuuden päätös 5-vuotiaana tarkoittaa myös osallistumista oppivelvollisuutta edeltävään esiopetukseen, joka tässä kaksivuotisessa esiopetuksessa tapahtuu automaattisesti. Esiopetuksen kesto ja perusopetuksen aloittaminen tulee suunnitella lapsen edistymisen, tuen tarpeen ja kokonaistilanteen perusteella. Tarkoituksena on vahvistaa lapsen valmiuksia niin, että hän selviytyisi opiskelustaan perusopetuksessa mahdollisimman hyvin. Esiopetuspaikka mietitään lapsen tarpeiden ja valmiuksien mukaan, huomioiden esim. ryhmäkoko.

Lapsen ikä	Vaihtoehto 1	Vaihtoehto 2	Vaihtoehto 3
5 vuotta	vapaaehtoinen esiopetus (EA 1)		
6 vuotta	Oppivelvollisuuden suorittamiseen kuuluva esiopetus (EA 2)	Oppivelvollisuuden suorittamiseen kuuluva esiopetus (EA 1)	Oppivelvollisuuden suorittamiseen kuuluva esiopetus (EA 1)
7 vuotta	Perusopetus alkaa	Perusopetus alkaa	Oppivelvollisuuden suorittamiseen kuuluva esiopetus (EA 2)  Perusopetuksen aloittaminen yhtä vuotta myöhemmin
8 vuotta			Perusopetus alkaa

Pidennetystä oppivelvollisuudesta päätetään erityisen tuen päätöksen yhteydessä. Päätöksen pidennetystä oppivelvollisuudesta tekee sivistystoimen toimintasääntöön nimetty viranhaltija huoltajilta tulleen hakemuksen ja asiantuntijalausannon perusteella.

Opetusryhmät esiopetuksessa tulee muodostaa siten, että opetuksessa voidaan saavuttaa opetussuunnitelmassa asetetut tavoitteet. Jos pidennetyn oppivelvollisuuden piirissä olevan lapsen opetus toteutetaan yleisopetuksen ryhmässä, esiopetusryhmässä saa olla enintään 20 oppilasta.

Pidennetyn oppivelvollisuuden lapsi on aina erityisen tuen piirissä, joten hänelle tulee laatia henkilökohtainen opetuksen järjestämistä koskeva suunnitelma (HOJKS) esiopetuksen alkaessa. HOJKS laaditaan moniammatillisena yhteistyönä huoltajien kanssa. Moniammatillista yhteistyötä tekevät esiopetusryhmän henkilöstö, varhaiskasvatuksen konsultoiva erityisopettaja, koulun konsultoiva erityisopettaja, terapeutit ja mahdolliset muut tahot. Moniammatilliseen yhteistyöhön osallistuvat asiantuntijat sovitaan huoltajien kanssa. HOJKS laaditaan syksyllä ja siihen kirjataan lapsen yksilölliset tavoitteet ja niiden toteutumista arvioidaan keväällä.

## 5.6. Perusopetuslaissa säädetyt tukimuodot

### *Osa-aikainen erityisopetus*

*Lapsella, jolla on vaikeuksia oppimisessaan tai koulunkäynnissään, on oikeus saada osa-aikaista erityisopetusta muun esiopetuksen ohessa[93]. Osa-aikaista erityisopetusta annetaan lapsille, joilla on esimerkiksi kielellisiin, matemaattisiin tai motorisiin taitoihin liittyviä vaikeuksia, vaikeuksia oman toiminnan ohjauksessa, tarkkaavaisuudessa tai vuorovaikutustaidoissa. Osa-aikaisen erityisopetuksen tavoitteena on vahvistaa lapsen oppimisedellytyksiä ja ehkäistä kehityksen ja oppimisen vaikeuksia. Osa-aikaista erityisopetusta annetaan kaikilla tuen tasoilla.*

Osa-aikaista erityisopetusta annetaan joustavin järjestelyin samanaikaisopetuksena, pienryhmässä tai yksilöopetuksena. Osa-aikaisen erityisopetuksen toteuttamistavoista esiopetuksessa tiedotetaan kaikille huoltajille. Sen toteuttamista suunnitellaan ja sen tarvetta ja vaikutuksia arvioidaan opettajien keskinäisenä yhteistyönä sekä yhdessä lapsen ja huoltajan kanssa. Osa-aikaisen erityisopetuksen tavoitteet ja sisällöt nivelletään lapsen saamaan muuhun opetukseen.

*Opetukseen osallistumisen edellyttämät palvelut ja erityiset apuvälineet*

*Lapsella on oikeus saada maksutta opetukseen osallistumisen edellyttämät tulkitsemis- ja avustajapalvelut, muut opetuspalvelut ja erityiset apuvälineet kaikilla tuen tasoilla[94]. Tarkoituksena on turvata lapselle kasvun ja oppimisen perusedellytykset, esteettömyys ja mahdollisuus vuorovaikutukseen kaikissa oppimisympäristöissä.*

*Lapselle järjestetään tarvittaessa tulkitsemista esimerkiksi kuulovamman tai kielellisen erityisvaikeuden takia. Hän voi tarvita myös puhetta tukevia ja korvaavia kommunikaatiokeinoja, kuten erilaisia symbolijärjestelmiä. Viittomakieltä käyttävien lasten kommunikaation tukena voidaan tarvittaessa käyttää viittomakielen tulkkiä tai viittomakielentaitoista avustajaa. Eriasteisesti kuulovammaisten lasten kohdalla tulkkauksen menetelmä saattaa olla myös jokin muu kuin viittomakielen tulkkaus. Lapsen kielellisen erityisvaikeuden takia käytetään puhevammaisten tulkkiä tai puhetta tukevia ja korvaavia menetelmiä hallitsevaa avustajaa. Myös opettaja voi tukea lasta kommunikoinnissa viittomien tai muiden symbolien avulla.*

*Avustajan antama tuki edistää lapsen itsenäistä selviytymistä ja omatoimisuutta sekä myönteisen itsetunnon kehittymistä. Avustajan antama tuki voidaan suunnata yksittäiselle lapselle tai opetusryhmälle. Opettajan tehtävänä on suunnitella, opettaa, antaa tukea sekä arvioida lapsen ja koko ryhmän oppimista ja työskentelyä. Avustaja ohjaa ja tukee lasta päivittäisissä tilanteissa ja tehtävien suorittamisessa opettajan tai muiden tuen ammattihenkilöiden ohjeiden mukaisesti. Opettajat ja avustajat suunnittelevat ja arvioivat työtään yhdessä sekä tarvittaessa esiopetuksen muun henkilöstön kanssa.*

*Eryisten apuvälineiden tarve voi liittyä näkemiseen, kuulemiseen, liikkumiseen tai muuhun fyysiseen tarpeeseen. Se voi liittyä myös oppimisen erityistarpeisiin. Tällöin käytetään esimerkiksi erilaisia tietoteknisiä sovelluksia, äänikirjoja, matematiikan havainnollistamisen välineitä tai keskittymistä tukevia apuvälineitä. Lapsen kanssa työskentelevät perehtyvät riittävästi opetukseen osallistumisen edellyttämien apuvälineiden käyttöön sekä ohjaavat lasta ja huoltajaa näiden käytössä yhteistyössä tuen muiden ammattihenkilöiden kanssa. Apuvälineitä käytetään suunnitelmallisesti, niiden käyttöä ja tarvetta arvioidaan säännöllisesti.*

*Lapsen kanssa työskentelevät suunnittelevat yhdessä opetukseen osallistumisen edellyttämien palvelujen ja apuvälineiden käytön eri oppimistilanteissa hyödyntäen tarvittaessa muita asiantuntijoita. Lapsen tukeminen voi edellyttää erityisosaamista, jota esiopetusyksikön omalla henkilöstöllä ei ole riittävästi. Tällöin hyödynnetään esimerkiksi oppimis- ja ohjauskeskusten lapsille tarjoamia palveluja ja henkilöstölle suunnattua koulutusta ja konsultaatiota.*

*Opetuksen järjestäjä päättää tulkitsemis- ja avustajapalveluista sekä muista opetuspalveluista ja erityisistä apuvälineistä. Lapsen palveluiden ja apuvälineiden tarve ja määrä arvioidaan lapsen opettajien ja oppilashuollon henkilöstön yhteistyönä hyödyntäen lapsen ja huoltajan antamia tietoja sekä mahdollisten esiopetuksen ulkopuolisten asiantuntijoiden lausuntoja. Tehostettua tukea saavan lapsen palveluiden ja apuvälineiden tarve arvioidaan pedagogisessa arvioissa. Eryistä tukea saavan lapsen palveluiden ja erityisten apuvälineiden tarve arvioidaan pedagogisessa selvityksessä ja niistä päätetään erityisen tuen päätöksessä. Yleistä ja tehostettua tukea saavalle lapselle tehdään lapsen tarvitsemista palveluista ja erityisistä apuvälineistä hallintopäätös. Palveluiden ja apuvälineiden käyttö kuvataan oppimissuunnitelmassa tai HOJKSissa.*

[93] Perusopetuslaki 16 § 2 mom. (642/2010)

[94] Perusopetuslaki 31 § 1 mom. (477/2003)



## 5.6.1. Nurmijärven painotukset

### **Osa-aikainen erityisopetus**

Osa-aikaisella erityisopetuksella voidaan parantaa lapsen oppimisedellytyksiä ja ehkäistä oppimisen eri alueisiin liittyvien ongelmien kasvua. Osa-aikaista erityisopetusta annetaan esimerkiksi lapsille, joilla on kielellisiä tai matemaattisiin taitoihin tai vuorovaikutustaitoihin liittyviä vaikeuksia. Osa-aikaista erityisopetusta annetaan samanaikaisopetuksena, pienryhmässä tai yksilöopetuksena. Osa-aikaisen erityisopetuksen tavoitteet ja sisällöt nivelletään lapsen saamaan muuhun opetukseen. Lapsen saama osa-aikainen erityisopetus suunnitellaan ja arvioidaan esiopetuksesta vastaavan opettajan ja varhaiskasvatuksen konsultoivan erityisopettajan yhteistyönä. Opetukselle määritellään tavoite, kesto, toteuttamistavat ja työnjako. Osa-aikaista erityisopetusta voidaan antaa kaikilla tuen tasoilla. Osa-aikaisen erityisopetuksen järjestämisestä lapselle keskustellaan huoltajien kanssa. Huoltajien tuki osa-aikaisen erityisopetuksen onnistuneessa toteuttamisessa on keskeinen. Osa-aikaisen erityisopetuksen järjestämisen suunnittelussa ja toteuttamisessa tehdään tarvittaessa yhteistyötä myös oppilashuollon palveluista vastaavien kanssa.

Siirtymävaiheissa erityisopettaja toimii tiedon hankkijana ja välittäjänä. Alakoulun erityisopettaja voi vierailta keväällä esiopetusryhmissä tutustumassa koulutulokkaisiin. Erityisopettaja osallistuu tarvittaessa palaveriin, joissa siirretään opetuksen järjestämistä koskevaa tietoa.

### **Opetukseen osallistumisen edellyttämät palvelut ja apuvälineet**

#### **Avustajapalvelut**

Esiopetuksessa avustajapalveluihin kuuluvat Nurmijärven varhaiskasvatuksessa työskentelevät varhaiserityiskasvatuksen lastenhoitajat. Varhaiserityiskasvatuksen lastenhoitajan tuki edistää lapsen selviytymistä, omatoimisuutta ja myönteisen itsetunnon kehittymistä. Varhaiserityiskasvatuksen lastenhoitajan tuki voidaan suunnata yksittäiselle lapselle tai useammalle ryhmän lapselle.

Pääsääntöisesti varhaiserityiskasvatuksen lastenhoitajan tuki suunnataan tehostetun ja erityisen tuen lapsille. Myös yleisen tuen aikana tuen kohdentaminen on mahdollista, jos lapsen tilanteessa on tapahtunut yllättävä muutos (esim. onnettomuuden tuoma määräaikainen liikuntarajoitteisuus.)

Esitukset varhaiserityiskasvatuksen lastenhoitajan työn kohdentamisesta lapsiryhmiin tekee varhaiskasvatuksen konsultoiva erityisopettaja yhteistyössä päiväkotien johtajien kanssa. Varhaiserityiskasvatuksen lastenhoitajan saamiseen vaikuttaa lapsiryhmän kokonaistilanne sekä lapsen tuen tarpeen laajuus. Työn kohdentamista arvioidaan säännöllisin väliajoin, koska tuen tarpeet voivat toimintakauden aikana muuttua.

Palvelupäällikkö tekee päätöksen varhaiserityiskasvatuksen lastenhoitajan tuen kohdentamisesta lapsiryhmälle ja yksittäisen lapsen osalta tuki kirjataan lapsen pedagogiseen arvioon/selvitykseen, jotta se tulee näkyviin myös huoltajille.

Erytisen tuen lapsille suunnattu varhaiserityiskasvatuksen tuki arvioidaan pedagogisessa selvityksessä ja kirjataan erityisen tuen päätökseen.

Varhaiserityiskasvatuksen lastenhoitajan tuen kohdentamista suunnitellaan työn alkuvaiheessa yhteisellä palaverilla, johon osallistuvat varhaiserityiskasvatuksen lastenhoitaja, esiopetuksen opettaja, päiväkodinjohtaja sekä konsultoiva erityisopettaja. Asiat kirjataan työn tueksi erilliselle lomakkeelle. Palaverin tarkoituksena on selkeyttää työnjakoa ja löytää päivätasolla ne kohdat, jossa varhaiserityiskasvatuksen lastenhoitajan tuki on tärkeintä.

#### **Tulkitemispalvelut, erityiset apuvälineet ja muut opetuspalvelut**

Erytisten apuvälineiden tarve voi liittyä näkemiseen, kuulemiseen, liikkumiseen, muuhun fyysiseen tarpeeseen tai myös oppimisen erityistarpeisiin. Apuvälineitä käytetään suunnitelmallisesti ja niiden käyttöä ja tarvetta arvioidaan säännöllisesti. Lapsen tukeminen voi edellyttää erityisosaamista, jota oman esiopetuksen henkilöstöllä ei ole riittävästi. Tällöin hyödynnetään esimerkiksi oppimis- ja ohjauskeskusten lapsille tarjoamia palveluja ja henkilöstölle suunnattua koulutusta ja konsultaatiota.

Palveluiden ja apuvälineiden tarve ja määrä arvioidaan moniammatillisena yhteistyönä hyödyntäen huoltajan antamia tietoja ja mahdollisten esiopetuksen ulkopuolisten asiantuntijoiden lausuntoja. Tehostettua tukea saavan oppilaan palveluiden ja apuvälineiden tarve arvioidaan pedagogisessa arvioissa. Erityistä tukea saavan oppilaan palveluiden ja erityisten apuvälineiden tarve arvioidaan pedagogisessa selvityksessä ja niistä päätetään erityisen tuen päätöksessä. Yleistä ja tehostettua tukea saavalle oppilaalle mahdollisista palveluista ja erityisistä apuvälineistä tehdään hallintopäätös. Palveluiden ja apuvälineiden käyttö kuvataan oppimissuunnitelmassa tai HOJKSissa.

### **Oppilashuollon antama tuki kasvun ja oppimisen kysymyksissä**

Oppilashuollon toimijat ja muut asiantuntijat kutsutaan lapsikohtaisiin palavereihin, jos heidän tukeaan toivotaan kasvun ja oppimisen kysymyksiin. Näihin palavereihin kutsutaan aina huoltajat mukaan. Sen lisäksi esiopetusyksiköissä toimii Kasvun ja oppimisen tuen ryhmä (perusopetuslain pohjalta), joka käsittelee ryhmätasoisesti lapsen kasvuun ja oppimiseen liittyviä kysymyksiä yhteistyössä oppilashuollon toimijoiden kanssa. Ryhmän kutsuu kokoon päiväkodin johtaja ja siihen osallistuu varhaiskasvatuksen konsultoiva erityisopettaja, nimetyt oppilashuollon ammattihenkilöt sekä muut kutsutut asiantuntijat.

Kaikkien esiopetusryhmien tilanne käydään vuosittain läpi. Esiopetuksen opettajat kutsutaan kertomaan oman lapsiryhmänsä kasvun ja oppimisen tilanteesta sekä ryhmän käytössä olevista tukiresursseista. Ryhmässä voidaan keskustella monialaista käsittelyä edellyttävistä pedagogisista arvioista ja selvityksistä, jos huoltajalle on asiasta etukäteen tiedotettu. Tällöin oppilashuollon toimijat voivat tuoda omaa asiantuntijuuttaan ryhmän pedagogisen toiminnan tueksi.

Kasvun ja oppimisen tuen palaverista ei tehdä erillisiä yhteisiä kirjauksia tai muistiota. Kaikille huoltajille tiedotetaan ryhmän kokoontumisajoista sekä osallistujista etukäteen. Ryhmässä voidaan puhua yksittäisestä lapsesta nimellä, mutta jos yksittäisen lapsen kasvun ja oppimisen tilanne vaatii jatkotyöskentelyä ja tarkempaa suunnitelmaa, se tehdään aina huoltajan kanssa yhdessä ja kirjatut tehdään lapsen pedagogisiin lomakkeisiin.

Oppilashuoltolain mukaisen oppilashuollon työskentelyn periaatteet on kuvattu luvussa 6.

## **5.7. Kasvun ja oppimisen tuki paikallisessa kokeiluopetussuunnitelmassa**

*Kasvun ja oppimisen tukeen liittyvät paikallisesti päätettävät asiat on kuvattu vuoden 2014 Esiopetuksen perusteissa luvussa 5.7.*

*Paikalliseen kaksivuotisen esiopetuksen kokeiluopetussuunnitelmaan liitetään vuoden 2014 Esiopetuksen perusteiden mukaan laadittu, paikalliseen esiopetuksen opetussuunnitelmaan sisältyvä Kasvun ja oppimisen tukea käsittelevä luku. Mikäli luvussa havaitaan puutteita, voi niitä korjata.*

*Lapset, joille on tehty päätös pidennetystä oppivelvollisuudesta[95] voivat saada perusopetuslain mukaisen esiopetuksensa osallistumalla kaksivuotisen esiopetuksen kokeiluun[96]. Tarvittaessa päätös voidaan tehdä kaksivuotisen esiopetuksen aikana. Pidennetyn oppivelvollisuuden piirissä oleville lapsille laaditaan henkilökohtaisen opetuksen järjestämistä koskeva suunnitelma (HOJKS) luvun 5.5 (Erityinen tuki) mukaisesti.*

*Opetuksen järjestäjä pitää huolta siitä, että kokeiluun osallistuva opetushenkilöstö tuntee perusopetuslain tukea koskevat säädökset sekä osaa toimia Esiopetuksen perusteet 2014 mukaisten tuen määräysten ja paikallisesti sovittujen käytäntöjen mukaisesti.*

[95] Perusopetuslaki 25 § 2 mom. ja 26 § 1 mom. (477/2003)

[96] Laki kaksivuotisen esiopetuksen kokeilusta 2§ 3 mom. (2020/1046)

## 6. Oppilashuolto

**Kaksivuotisen esiopetuksen kokeilussa noudatetaan oppilas- ja opiskelijahuoltolain[97] mukaisia Esiopetuksen perusteet 2014 asiakirjassa kuvattuja oppilashuoltoon liittyviä määräyksiä. Tarkemmat ohjeet kokeilukunnille on koottu alalukuun 6.5.**

Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteissa käytetään oppilas- ja opiskelijahuoltolain käsitteistön sijasta esiopetuksen opiskeluhuollosta nimitystä oppilashuolto, opiskelijasta käsitettä lapsi, oppilaitoksesta nimitystä esiopetuyksikkö tai esiopetus. Koulutuksen järjestäjään viitataan käsitteellä opetuksen järjestäjä[98].

Lasten kehitysympäristön ja esiopetuksen toimintaympäristön muutosten myötä oppilashuollosta on tullut yhä tärkeämpi osa esiopetuksen perustoimintaa. Oppilashuolto liittyy kiinteästi esiopetuksen tehtävään edistää lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen edellytyksiä. Oppilashuoltotyötä ohjaa lapsen edun ensisijaisuus[99].

Lapsella on oikeus saada maksutta oppilashuolto, jota opetukseen osallistuminen edellyttää[100]. Esiopetuksen oppilashuolto koskee myös pidennetyn oppivelvollisuuden piirissä olevia lapsia. Oppilashuollolla tarkoitetaan lapsen hyvän oppimisen, hyvän psyykkisen ja fyysisen terveyden sekä sosiaalisen hyvinvoinnin edistämistä ja ylläpitämistä sekä niiden edellytyksiä lisäävää toimintaa esiopetuyhteisössä. Oppilashuoltoa toteutetaan ensisijaisesti ennaltaehkäisevänä koko esiopetuyhteisöä tukevana yhteisöllisenä oppilashuoltona. Tämän lisäksi lapsilla on oikeus yksilökohtaiseen oppilashuoltoon[101]. Monialainen yhteistyö on oppilashuollossa keskeistä. Oppilashuoltotyötä ohjaavat luottamuksellisuus, kunnioittava suhtautuminen lapseen ja huoltajaan sekä heidän osallisuutensa tukeminen.

Esiopetuksen oppilashuollosta ja siihen liittyvistä suunnitelmista säädetään oppilas- ja opiskelijahuoltolaissa. Tässä luvussa määrätään oppilashuollon keskeisistä periaatteista, opetustoimeen kuuluvan oppilashuollon tavoitteista sekä paikallisen opetussuunnitelman ja yksikkökohtaisen oppilashuoltosuunnitelman laatimisesta. Esiopetuksen toteuttamiseen kuuluvasta kasvun ja oppimisen tuesta määrätään perusteiden luvussa 5 (Lapsen kasvun ja oppimisen tuki)[102].

[97] Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (2013/1287)

[98] Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (1287/2013) 1 § 3 mom.

[99] YK:n Yleissopimus lapsen oikeuksista 1989

[100] Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (1287/2013) 9 § 4 mom.

[101] Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (1287/2013) 3 § 1 - 2 mom.

### 6.1. Monialainen oppilashuollon yhteistyö

Oppilashuolto järjestetään monialaisessa yhteistyössä opetustoimen ja sosiaali- ja terveystoimen kanssa siten, että siitä muodostuu toimiva ja yhtenäinen kokonaisuus[103]. Oppilashuolto toteutetaan yhteistyössä lapsen ja hänen huoltajansa kanssa ottaen huomioon lapsen ikä ja edellytykset[104]. Esiopetuyhteisön tai lasten hyvinvoinnissa havaittuihin huolenaiheisiin etsitään ratkaisuja yhdessä huoltajan kanssa.

Esiopetuksessa oppilashuolto on esiopetuyhteisössä työskentelevien ja oppilashuoltopalveluista vastaavien työntekijöiden tehtävä. Ensisijainen vastuu esiopetuyhteisön hyvinvoinnista on esiopetuksen henkilökunnalla[105]. Oppilashuollon palveluita ovat psykologi- ja kuraattoripalvelut sekä terveydenhoitopalvelut, jotka järjestetään terveydenhuoltolain mukaisina ikäryhmälle suunnattuina neuvolapalveluina[106]. Näiden asiantuntijoiden tehtävät liittyvät niin lapseen, lapsen kehitysympäristöihin kuin yhteistyöhön. Palveluja tarjotaan siten, että ne ovat helposti saatavilla[107]. Palvelut järjestetään lain edellyttämässä määräjassa[108].

Lapsen huoltajalle annetaan tieto käytettävissä olevasta oppilashuollosta ja heitä ohjataan hakemaan tarvitsemiaan oppilashuollon palveluja[109]. Lapsen ja huoltajan osallisuus oppilashuollossa, suunnitelmallinen yhteistyö ja oppilashuollosta tiedottaminen lisäävät oppilashuollon tuntemusta ja edesauttavat palveluihin hakeutumista. Eri ammattiryhmiin kuuluvien työntekijöiden keskinäinen konsultaatio on tärkeä työmenetelmä oppilashuollossa.

Oppilashuollon tavoitteet, tehtävät ja toteuttamisen periaatteet muodostavat esiopetuksesta toisen asteen koulutukseen ulottuvan jatkumon. Esiopetuksen ja muun varhaiskasvatuksen sekä perusopetuksen välinen vuorovaikutus on tärkeää pohdittaessa oppilashuollon toimintaa. Yhtenäiset käytännöt tukevat eri kehitysvaiheissa lapsen terveyttä, hyvinvointia ja oppimista. Oppilashuollon monialaisen yhteistyön rakenteita, muotoja ja toimintatapoja kehitetään esiopetusyhteisössä ja eri yhteistyötahojen kanssa. Kehittämistyö edellyttää oppilashuollon suunnitelmallista arviointia[110].

#### Oppilashuoltoryhmät

Opetuksen järjestäjä asettaa oppilashuollon ohjausryhmän ja yksikkökohtaiset oppilashuoltoryhmät. Yksittäistä lasta koskevat asiat käsitellään tapauskohtaisesti koottavassa asiantuntijaryhmässä. Jokaisella kolmella ryhmällä on omat tehtävät ja niiden perusteella määräytyvä kokoonpano [111]. Kaikki oppilashuoltoryhmät ovat monialaisia, mikä tarkoittaa, että ryhmässä on opetushenkilöstön lisäksi ikäryhmälle suunnattuja terveydenhoitopalveluja sekä psykologi- ja kuraattoripalveluja edustavia jäseniä sen mukaan kuin käsiteltävä asia edellyttää.

Oppilashuollon ohjausryhmä vastaa opetuksen järjestäjäkohtaisen oppilashuollon yleisestä suunnittelusta, kehittämisestä, ohjauksesta ja arvioinnista. Sille asetetut tehtävät voi hoitaa myös muu tehtävään soveltuva ryhmä. Ohjausryhmä voi olla myös kahden tai useamman opetuksen järjestäjän yhteinen. Sama ryhmä voi olla myös useamman koulutusmuodon, kuten esi- ja perusopetuksen, yhteinen.

Yksikkökohtainen oppilashuoltoryhmä vastaa esiopetuksen oppilashuollon suunnittelusta, kehittämisestä, toteuttamisesta ja arvioinnista. Jos esiopetus järjestetään koulun yhteydessä, voi koulukohtainen oppilashuoltoryhmä toimia myös esiopetuksen oppilashuoltoryhmänä. Ryhmää johtaa opetuksen järjestäjän nimeämä edustaja. Opetuksen järjestäjä ja oppilashuollon palveluja tuottavat tahot päättävät yhdessä ryhmän kokoonpanosta, tehtävistä ja toimintatavoista. Oppilashuoltoryhmä voi tarvittaessa kuulla asiantuntijoita. Ryhmän keskeinen tehtävä on yhteisön hyvinvoinnin ja turvallisuuden edistäminen sekä muun yhteisöllisen oppilashuollon toteuttaminen ja kehittäminen.

Asiantuntijaryhmä kootaan yksittäisen lapsen tai lapsiryhmän tuen tarpeen selvittämiseksi ja oppilashuollon palvelujen järjestämiseksi. Ryhmän kokooa se esiopetushenkilöstön tai oppilashuollon palveluiden edustaja, jolle asia työtehtävien perusteella kuuluu[111]. Ryhmän monialainen kokoonpano perustuu tapauskohtaiseen harkintaan ja käsiteltävään asiaan. Ryhmä nimeää keskuudestaan vastuuhenkilön. Asiantuntijoiden nimeäminen ryhmän jäseniksi ja muiden yhteistyötahojen tai lapsen läheisten osallistuminen ryhmän työskentelyyn edellyttää huoltajan suostumusta.

[103] Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (1287/2013) 9 § 1 mom.

[104] Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (1287/2013) 18 § 1 mom.

[105] Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (1287/2013) 4 § 1 ja 2 mom.

[106] Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (1287/2013) 3 § 3 mom. ja terveydenhuoltolaki (1326/2010) 15 §

[107] Eduskunnan sivistysvaliokunnan mietintö 14/2013 vp.

[108] Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (1287/2013) 15 § ja 17 §

[109] Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (1287/2013) 11 § 1 - 2mom.

[110] Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (1287/2013) 25 §

[111] Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (1287/2013) 14 § 1 - 4mom.

### 6.1.1. Nurmijärven painotukset

Esiopetuksen oppilashuolto on lapsen kokonaisvaltaisesta hyvinvoinnista huolehtimista. Se on lapsen oppimisen sekä fyysisen, psyykkisen ja sosiaalisen hyvinvoinnin tukemista lapsen tarpeiden mukaisesti. Oppilashuolto on myös ennaltaehkäisevää, yhteisöllistä toimintaa terveen ja turvallisen kasvu- ja oppimisympäristön luomiseksi.

Oppilashuoltoa toteutetaan ensisijaisesti ennaltaehkäisevänä ja koko yhteisöä tukevana yhteisöllisenä oppilashuoltona. Tämän lisäksi esiopetukseen piiriin kuuluvilla lapsilla on lakisääteinen oikeus yksilökohtaiseen oppilashuoltoon. Monialainen yhteistyö sekä varhainen, avoin, yhteistyö lapsen ja huoltajien kanssa on oppilashuollossa keskeistä.

#### Oppilashuollon tasot

Opetuksen järjestäjä asettaa

- kuntatason oppilashuollon ohjausryhmän ja
- koulu- ja esiopetuskohtaiset oppilashuoltoryhmät.

Yksittäistä oppilasta koskevat asiat käsitellään tilannekohtaisesti koottavassa asiantuntijaryhmässä.

#### Kuntatason oppilashuollon ohjausryhmä

Nurmijärvellä oppilashuollon ohjausryhmänä toimii Lasten ja nuorten hyvinvoinnin ohjausryhmä, joka koostuu sivistystoimen eri tulosalueiden päälliköistä sekä KEUSOTEN lapsille suunnattujen sosiaali- ja terveystalveluiden johtohenkilöistä. Puheenjohtajana toimii sivistystoimenjohtaja ja sihteerinä hyvinvointikoordinaattori.

Ohjausryhmä vastaa opetuksen järjestäjäkohtaisen oppilashuollon yleisestä suunnittelusta, kehittämisestä, ohjauksesta ja arvioinnista. Ryhmä voi kuulla tarvittaessa asiantuntijoita. Ohjausryhmä myös kehittää moniammatillista yhteistyötä lasten, nuorten ja perheiden palveluissa asiakaslähtöisesti. Ohjausryhmän muita tehtäviä ovat kehittää varhaisen avoimen yhteistyön toimintaa osana arjen käytäntöjen edistämistä; ohjata ja seurata lastensuojelulain 12 §:n mukaisen lasten- ja nuorten hyvinvointisuunnitelman valmistelua ja toteutumista sekä seurata lasten, nuorten ja perheiden valtakunnallisten linjausten ja politiikkaohjelmien toteutumista sekä niistä tiedottamista. Oppilashuolto kytkeytyy näin osaksi opetuksen ja koulutuksen järjestäjän muuta strategista suunnittelua.

#### Esiopetuskohtainen yhteisöllinen oppilashuoltoryhmä

Esiopetuskohtaista oppilashuoltoryhmää johtaa päiväkodin johtaja (pj) ja siihen kuuluvat varhaiskasvatuksen konsultoiva erityisopettaja, terveydenhoitaja, psykologi ja kuraattori. Tarvittaessa pyydetään kutsuttuna mukaan myös esiopetuksen muuta henkilökuntaa, varhaisen työn perheohjaaja, yhteistyökumppaneita (esim. vanhempaintoimikunnan edustaja tms.). Lasten ja huoltajien kuulluksi tuleminen on yhteisöllisessä oppilashuollossa tärkeää ja hyvinvointia vahvistavaa. Lasten osallisuuden edistäminen on esiopetuksen oppilashuoltoryhmän tehtävä. Esiopetuksen oppilashuoltoryhmä kokoontuu esiopetusryhmien määrästä riippuen, vähintään yhden tai kaksi kertaa lukukaudessa. Ryhmä laatii kokoontumisistaan muistion.

#### Esiopetuksen oppilashuoltoryhmän tehtävät

Esiopetuksen oppilashuoltoryhmä vastaa oppilashuollon suunnittelusta, kehittämisestä, toteuttamisesta ja arvioinnista. Suunnittelun pohjana käytetään mm. hyvinvointikyselyjä, asiakaskyselyjä sekä kasvun ja oppimisen tuen ryhmässä saatuja tietoja esiopetusryhmien tilanteesta.

Oppilashuoltoryhmän toimintaa ohjaa oppilashuoltosuunnitelma (osana esiopetuksen lukuvuosisuunnitelmaa), johon on kirjattu yhteisöllistä oppilashuoltoa koskevat tavoitteet ja toimenpiteet. Oppilashuoltoryhmässä keskustellaan ryhmän asioista yleisellä tasolla, esim. pohtimalla ja tekemällä monialaista suunnitelmaa siitä, miten tukea esiopetusryhmien työrauhaa

ja ryhmäytymistä. Lisäksi huolehditaan esiopetusympäristön terveellisyydestä, turvallisuudesta ja esteettömyydestä.

## 6.2. Yhteisöllinen oppilashuolto

*Oppilashuolto on tärkeä osa esiopetuksen toimintakulttuuria. Yhteisöllisessä oppilashuoltotyössä seurataan, arvioidaan ja kehitetään esiopetusyhteisön ja ryhmien hyvinvointia. Lisäksi huolehditaan esiopetusympäristön terveellisyydestä, turvallisuudesta ja esteettömyydestä.[113] Yhteisöllisten toimintatapojen kehittämisessä tehdään yhteistyötä varhaiskasvatuksen, neuvolan sekä muiden kunnan lasten hyvinvointia edistävien viranomaisten ja toimijoiden kanssa.*

*Lasten ja huoltajien osallisuus ja kuulluksi tuleminen on yhteisöllisessä oppilashuollossa tärkeää ja hyvinvointia vahvistavaa. Yhteisöllinen oppilashuolto luo esiopetuksessa edellytyksiä yhteenkuuluvuudelle, huolenpidolle ja avoimelle vuorovaikutukselle. Osallisuutta lisäävät toimintatavat edesauttavat myös ongelmien ennalta ehkäisyä, niiden varhaista tunnistamista ja tarvittavan tuen järjestämistä.*

*Lapsella on oikeus turvallisiin oppimisympäristöihin[114], joihin kuuluvat niin fyysinen, psyykinen kuin sosiaalinenkin turvallisuus. Opetuksen järjestämisen lähtökohtana on lasten ja henkilökunnan turvallisuuden varmistaminen kaikissa tilanteissa. Rauhallinen ilmapiiri edistää työrauhaa. Opetuksen järjestäjä laatii suunnitelman lasten suojaamiseksi väkivallalta, kiusaamiselta ja häirinnältä osana yksikkökohtaista oppilashuoltosuunnitelmaa. Opettaja, päiväkodin johtaja tai rehtori ilmoittaa esiopetuksessa tai matkalla esiopetukseen tai kotiin tapahtuneesta häirinnästä, kiusaamisesta tai väkivallasta tilanteeseen osallistuneiden huoltajille.[115]*

*Rakennuksesta sekä opetustiloista ja -välineistä huolehtiminen ylläpitää ympäristön terveellisyyttä ja turvallisuutta. Turvallisuuden edistämiseen kuuluvat myös esiopetuksen kuljetuksia, tapaturmien ehkäisyä ja tietoturvallisuutta koskevat toimintatavat. Kun esiopetus järjestetään koulussa, otetaan myös esiopetus huomioon kouluympäristön terveellisyyden ja turvallisuuden sekä yhteisön hyvinvoinnin tarkastuksissa[116].*

[113] Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (1287/2013) 4 § 1 mom.

[114] Perusopetuslaki 29 § 1 mom. (1267/2013)

[115] Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (1287/2013) 13 § 2 mom. ja perusopetuslaki 29 § 3 ja 7 mom. (1267/2013)

[116] Terveydenhuoltolaki (1326/2010) 16 § 2 mom. ja valtioneuvoston asetus neuvolatoiminnasta, koulu- ja opiskeluterveydenhuollosta sekä lasten ja nuorten ehkäisevästä suun terveydenhuollosta (338/2011) 12 §

### 6.2.1. Nurmijärven painotukset

Kaikki esiopetuksessa toimivat työntekijät ovat veloitettuja toteuttamaan yhteisöllistä oppilashuoltoa ja heidän on päivittäisissä toiminnoissaan edistettävä lasten hyvinvointia sekä kotien ja esiopetuksen välistä yhteistyötä. Esiopetuksen henkilöstöllä on ensisijainen vastuu esiopetusryhmien hyvinvoinnista. Yhteisöllistä oppilashuoltoa toteutetaan ensisijaisesti ennaltaehkäisevänä ja koko esiopetusyhteisöä tukevana oppilashuoltona. Tavoitteena on hyvinvoiva yhteisö, joka tukee ja edistää jokaisen lapsen oppimista ja hyvinvointia, ehkäisee pulmia sekä ennakoii mahdollisia riskejä.

#### Yhteisöllisen oppilashuollon toteuttaminen

Yhteisöllisen opiskeluhuollon ensisijaisia toimintatapoja (Hallituksen esitys 67/2013 vp: perustelut)

- lasten osallisuutta tukevat toimintatavat
- myönteistä vuorovaikutusta ja tunneilmastoa tukevat keinot

- ongelmia ehkäisevät keinot
- myönteisen ryhmädynamiikan tukeminen hyvän ryhmähengen edistämiseksi
- varhainen puuttuminen ryhmien toiminnan kielteisiin piirteisiin

Yhteisöllisyyteen vaikutetaan toimintatavoilla, joilla uudet lapset otetaan vastaan yhteisöön ja joilla tuetaan lapsen siirtymistä kouluun tai uuteen yhteisöön. Lasten osallisuutta ja hyvinvointia tukee mahdollisuus vaikuttaa toiminnan, ruokailun, levon ja ulkoilun suunnitteluun. Turvallisuuteen liittyvien riskien ennakointi ja toimintamallien suunnittelu ovat luonteeltaan yhteisöllistä toimintaa, jota tulisi kehittää yhdessä kaikkien esiopetusyhteisön jäsenten kanssa. Turvallisuuteen liittyviä toimintamalleja on tarpeen harjoitella yhdessä, esimerkkinä poistumisharjoitukset. Päiväkotien turvallisuussuunnitelmat nähdään osana yhteisöllistä oppilashuoltoa. Päiväkodeissa tehdään viiden vuoden välein työpaikkaselvityksiä, joiden tarkoituksena on hankkia tietoa työstä, työympäristöstä ja työolosuhteista sekä arvioida niiden vaikutuksia työntekijöiden terveyteen.

Yhteisölliseen oppilashuoltoon kuuluu yhteistoiminnan vahvistaminen kodin ja esiopetuksen kesken. Huoltajien osallisuutta lisäävät vanhempainillat, joissa on mahdollista keskustelu, ajatusten vaihto ja toiminnallisuus. Mahdollisuus vaikuttaa päätöksentekoon lisää myös huoltajien osallisuutta. Tätä edesauttaa mm. vanhempainyhdistystoiminta. Yhteisölliseen oppilashuoltoon kuuluu myös yhteistyö esiopetusryhmän ulkopuolisten tahojen, esimerkiksi seurakunnan, poliisin ja kolmannen sektorin toimijoiden kanssa.

Esimerkkejä yhteisöllisen opiskeluhoollon toteuttamismalleista:

- vertaistoiminta, sosiaalisten taitojen oppimista ja ryhmäytymistä tukevat toimintatavat, esim. MiniVerso ja vuorovaikutusleikkiryhmät
- tunnetaitojen oppimista edistävät menetelmät esim. Askeleittain-menetelmä
- tulevien esioppilaiden tutustumispäivät
- Ihmeelliset vuodet -menetelmä, joka tukee ammattiauttajia ja vanhempia käsittelemään lasten käyttäytymiseen liittyviä häiriöitä ja parantaa aikuisten ja lasten välistä suhdetta
- ryhmäyttävä vanhempainilta.

### **Esiopetuskohtainen oppilashuoltosuunnitelma**

Esiopetusyksikössä on käytössä yhteistyössä perusopetuksen kanssa laadittu lomake, johon kirjataan Esiopetuksen yksikkötason oppilashuoltosuunnitelma. Suunnitelma voi olla kahden tai useamman esiopetusyksikön yhteinen. Siinä on otettava huomioon Nurmijärven kunnan Lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma sekä muut Nurmijärven kunnan lasten ja nuorten hyvinvointia koskevat linjaukset. Oppilashuoltosuunnitelmaa laadittaessa sovitaan menettelytavoista, joilla lapset, huoltajat, esiopetuksen henkilöstö sekä tarvittavilta osin yhteistyötahot otetaan mukaan ja perehdytetään suunnitelmaan. Samalla sovitaan suunnitelmasta tiedottamisesta edellä mainituille.

Päiväkodin johtaja vastaa esiopetuskohtaisen oppilashuoltosuunnitelman laatimisesta yhteistyössä oppilashuoltohenkilöstön kanssa. Esiopetuksen järjestäjä seuraa yksikkökohtaisten oppilashuoltosuunnitelmien toteutumista.

Oppilashuoltosuunnitelmaan kirjataan

- arvio oppilashuollon kokonaistarpeesta ja käytettävissä olevista oppilashuoltopalveluista
- esiopetusyhteisön toimenpiteet yhteisöllisen oppilashuollon edistämiseksi ja tarvittavien tukitoimien järjestämiseksi
- yhteistyön järjestäminen lasten ja heidän perheidensä sekä esiopetuksen ulkopuolisten lasten hyvinvointia edistävien tahojen kanssa
- suunnitelma lasten suojaamiseksi väkivallalta, kiusaamiselta ja häirinnältä
- toimenpiteet oppilashuoltosuunnitelman toteuttamiseksi ja seuraamiseksi (omavalvonta).

## 6.3. Yksilökohtainen oppilashuolto

Yksilökohtaisella oppilashuollolla tarkoitetaan

- lapselle annettavia terveydenhoitopalveluja, jotka järjestetään terveydenhuoltolain mukaisina ikäryhmälle suunnattuina neuvolapalveluina
- oppilashuollon psykologi- ja kuraattoripalveluja
- yksittäistä lasta koskevaa monialaista oppilashuoltoa.[117]

Yksilökohtaisen oppilashuollon tavoitteena on seurata ja edistää lapsen hyvinvointia ja oppimista sekä kokonaisvaltaista kasvuja, kehitystä ja terveyttä. Esiopetuksen oppilashuollolla on tärkeä merkitys varhaisen tuen turvaamisessa ja ongelmien ehkäisyssä. Lasten yksilölliset edellytykset, voimavarat ja tarpeet otetaan huomioon sekä oppilashuollon tuen rakentamisessa että esiopetuksen arjessa.

Yksilökohtainen oppilashuolto esiopetuksessa perustuu aina huoltajan suostumukseen[118]. Huoltajan osallisuutta tuetaan ja mielipiteitä kuullaan lapsen yksilökohtaisen oppilashuollon toteuttamisessa. Lapsen osallisuus, omat toivomukset ja mielipiteet otetaan huomioon häntä koskevissa toimenpiteissä ja ratkaisuihin hänen ikänsä, kehitystasonsa ja edellytystensä mukaisesti[119]. Vuorovaikutus on avointa, kunnioittavaa ja luottamuksellista. Oppilashuoltotyö järjestetään niin, että lapsi voi kokea tilanteen kiireettömänä ja hän tulee kuulluksi. Työssä noudatetaan tietojen luovuttamista ja salassapitoa koskevia säännöksiä.

Asian käsittely myös yksittäisen lapsen tueksi koottavassa asiantuntijaryhmässä ja ryhmän kokoonpano perustuu huoltajan suostumukseen. Huoltajan yksilöidyllä kirjallisella suostumuksella asian käsittelyyn voi osallistua tarvittavia oppilashuollon yhteistyötahoja tai lapsen läheisiä.[120] Ryhmän jäsenillä on lisäksi oikeus pyytää neuvoa lapsen asiassa tarpeelliseksi katsomiltaan asiantuntijoilta[121].

Yksittäistä lasta koskevan asian käsittelystä asiantuntijaryhmässä laaditaan oppilashuoltokertomus. Ryhmän vastuhenkilö kirjaa yksilökohtaisen oppilashuollon järjestämiseksi ja toteuttamiseksi välttämättömät tiedot oppilashuoltokertomukseen. Kirjauksia voivat tehdä myös muut asiantuntijaryhmän jäsenet. Kertomus laaditaan jatkuvaan muotoon, joka etenee aikajärjestyksessä. Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki edellyttää, että kertomukseen kirjataan seuraavat asiat: [122]

- yksittäisen lapsen nimi, henkilötunnus, kotikunta ja yhteystiedot sekä huoltajan tai muun laillisen edustajan nimi ja yhteystiedot
- kirjauksen päivämäärä sekä kirjauksen tekijä ja hänen ammatti- tai virka-asemansa
- kokoukseen osallistuneet henkilöt ja heidän asemansa
- asian aihe ja vireille panija
- lapsen tilanteen selvittämisen aikana toteutetut toimenpiteet kuten arviot, tutkimukset ja selvitykset
- toteutetut toimenpiteet kuten yhteistyö eri tahojen kanssa sekä aiemmat ja nykyiset tukitoimet
- tiedot asian käsittelystä ryhmän kokouksessa, tehdyt päätökset ja niiden toteuttamissuunnitelma
- toteuttamisesta ja seurannasta vastaavat tahot.

Jos sivulliselle annetaan oppilashuoltokertomukseen sisältyviä tietoja, asiakirjaan on lisäksi merkittävä, mitä tietoja, kenelle ja millä perusteella tietoja on luovutettu.[123]

Oppilashuoltokertomukset sekä muut oppilashuollon tehtävissä laaditut tai saadut yksittäistä lasta koskevat asiakirjat tallennetaan oppilashuoltorekisteriin. Opetuksen järjestäjä vastaa henkilötietojen käsittelystä ja ylläpitää edellä mainittua rekisteriä. Oppilashuoltorekisteriin tallennetut tiedot, jotka koskevat yksittäistä lasta tai muuta yksityistä henkilöä, ovat salassa pidettäviä.[124]

Terveydenhuollon henkilöstö ja psykologit kirjaavat yksilökohtaisen oppilashuoltotyön säädetyksi potilaskertomukseen ja muihin potilasasiakirjoihin. Oppilashuollon kuraattorit kirjaavat asiakastiedot kuraattorin asiakaskertomukseen.[125]



Lapsen yksilökohtaisen oppilashuollon järjestämiseen ja toteuttamiseen osallistuvilla on salassapitovelvollisuuden estämättä oikeus saada toisiltaan ja luovuttaa toisilleen sekä oppilashuollosta vastaavalle viranomaiselle sellaiset tiedot, jotka ovat välttämättömiä yksilökohtaisen oppilashuollon järjestämiseksi ja toteuttamiseksi[126]. Lisäksi heillä on oikeus saada ja luovuttaa toisilleen sekä lapsen opettajalle, rehtorille tai päiväkodin johtajalle ja opetuksen järjestäjälle lapsen opetuksen asianmukaisen järjestämisen edellyttämät välttämättömät tiedot[127]. Tiedon luovuttaja joutuu harkitsemaan esimerkiksi sitä, onko kysymys sellaisesta tiedosta, joka on välttämätön lapsen tai muiden lasten turvallisuuden varmistamiseksi. Luovutettava tieto voi koskea muun muassa sellaista lapsen sairautta, joka tulee ottaa opetustilanteissa huomioon. Vaikka tiedon luovuttamiselle olisikin edellä todettu lain tarkoittama peruste, yhteistyön ja luottamuksen turvaamiseksi pyritään aina ensisijaisesti hankkimaan huoltajan suostumus salassa pidettävän tiedon luovuttamiseen.

Jos lapsi siirtyy toisen opetuksen järjestäjän opetukseen, aikaisemman opetuksen järjestäjän on pyydettävä lapsen huoltajan suostumus siihen, että uudelle opetuksen järjestäjälle voidaan siirtää oppilashuollon asiakasrekisteristä sellaiset salassa pidettävät tiedot, jotka ovat tarpeellisia oppilashuollon jatkuvuuden kannalta[128]. Sen sijaan opetuksen järjestämisen kannalta välttämättömät tiedot toimitetaan salassapidon estämättä viipymättä toiselle esi- tai perusopetuksen järjestäjälle. Vastaavat tiedot voidaan antaa myös uuden esi- tai perusopetuksen järjestäjän pyynnöstä.[129]

[117] Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (1287/2013) 5 § 1 mom.

[118] Eduskunnan sivistysvaliokunnan mietintö 14/2013 vp.

[119] Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (1287/2013) 18 § 1 mom.

[120] Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (1287/2013) 19 § 1 ja 2 mom.

[121] Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (1287/2013) 19 § 3 mom. ja laki viranomaisen toiminnan julkisuudesta

(621/1999) 26 § 3 mom.

[122] Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (1287/2013) 5 § 2 mom. ja 20 § 1, 3 - 4 mom.

[123] Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (1287/2013) 20 § 5 mom.

[124] Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (1287/2013) 21 § 1 mom. ja 22 § 1 mom.

[125] Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (1287/2013) 20 § 2 mom., laki potilaan asemasta ja oikeuksista (785/1992) 12 § ja laki sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista (812/2000)

[126] Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (1287/2013) 23 § 2 mom.

[127] Perusopetuslaki 40 § 2 mom. (1288/2013)

[128] Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (1287/2013) 23 § 3 mom.

[129] Perusopetuslaki 40 § 4 mom. (1288/2013)

### 6.3.1. Nurmijärven painotukset

#### **Yksilökohtainen oppilashuolto**

Yksilökohtaisella oppilashuollolla tarkoitetaan lapselle annettavia oppilashuollon palveluja, joita ovat neuvolaterveydenhuollon palvelut, opiskeluhuollon psykologi- ja kuraattoripalvelut sekä monialainen yksilökohtainen oppilashuolto.

#### **Monialainen asiantuntijaryhmä**

Yksittäisen oppilaan tai ryhmän psyykkisen, fyysisen tai sosiaalisen tuen tarpeen selvittämiseksi ja palvelujen järjestämiseksi voidaan tapauskohtaisesti koota monialainen asiantuntijaryhmä.

Oppilashuollon asiantuntijaryhmästä puhutaan silloin, kun vähintään yksi osallistujista on terveydenhoitaja, lääkäri, oppilashuollon psykologi tai kuraattori. Lähtökohtaisesti huoltaja osallistuu aina palaveriin, ellei hänen kanssaan ole asiasta toisin sovittu. Alle kouluikäisen lapsen osallisuuden toteutuminen mietitään tapauskohtaisesti. Oppilashuollon asiantuntijaryhmässä ei lähtökohtaisesti käsitellä perusopetuslain mukaisia opiskelun järjestämiseen liittyviä asioita (esim. tehostetun tai erityisen tuen järjestäminen).

Monialaisen asiantuntijaryhmän kokoaa huoltajan suostumuksella se työntekijä, jonka työtehtäviin asian selvittäminen kuuluu ja joka kantaa huolta lapsen tilanteesta. Esimerkiksi esiopetuksen työntekijä suosittelee huoltajalle asiantuntijaryhmän jäseniä tilannekohtaisesti oman arvionsa perusteella esim. terveydenhoitaja, kuraattori, psykologi, lääkäri, varhaiskasvatuksen opettaja, lastenhoitaja, varhaiserityiskasvatuksen lastenhoitaja, erityisopettaja. Asiantuntijaryhmään voidaan kuitenkin nimetä jäseniä vain huoltajan suostumuksella. Suostumus pyydetään aina kirjallisena.

### **Oppilashuoltokertomus**

Monialaisesta yksilökohtaisesta tapaamisesta laaditaan oppilashuoltokertomus. Oppilashuoltokertomukseen kirjataan tiedot, jotka kuvaavat yksittäisen lapsen oppilashuollon tarvetta sekä suunniteltuja ja toteutettuja oppilashuollon toimenpiteitä. Asiantuntijaryhmä nimeää keskuudestaan vastuuhenkilön, jonka on kirjattava ryhmän toimintatavoitteiden kannalta välttämättömät lasta koskevat tiedot oppilashuoltokertomukseen. Myös muut asiantuntija-ryhmän jäsenet voivat tehdä kirjauksia salassapitovelvoitteiden estämättä. Jos sivulliselle annetaan oppilashuoltokertomukseen sisältyviä tietoja, asiakirjaan on lisäksi merkittävä, mitä tietoja, kenelle sivulliselle ja millä perusteella tietoja on luovutettu.

Yksilökohtainen oppilashuoltokertomus laaditaan sähköiseen järjestelmään. Täytetyt lomakkeet arkistoidaan esiopetuksessa salassa pidettävien asiakirjojen hallintakäytännön mukaisesti. Neuvolaterveydenhuollon henkilöstö ja psykologit kirjaavat yksilökohtaisen oppilashuoltotyön säädetyksi potilaskertomukseen ja muihin potilasasiakirjoihin. Vastaavasti oppilashuollon kuraattorit kirjaavat asiakastiedot kuraattorin asiakaskertomukseen.

Opetuksen järjestäjä ylläpitää rekisterinpitäjänä monialaisen yksilökohtaisen oppilashuollon rekisteriä (oppilashuoltorekisteri). Rekisteriin tallennetaan laadittavat oppilashuoltokertomukset sekä muut siihen liittyvissä tehtävissä laaditut tai saadut yksittäistä lasta koskevat asiakirjat. Yksilökohtaisen oppilashuollon rekisteristä esiopetusyksikössä vastaa päiväkodin johtaja. Hän määrittelee tapauskohtaisesti käyttöoikeudet rekisteriin tallennettaviin tietoihin.

### **Salassapito, tiedonsiirto ja rekisteri**

Asiantuntijaryhmän jäsenillä on oikeus pyytää neuvoa lapsen asiassa tarpeelliseksi katsomiltaan asian-tuntijoilta ja ilmaista heille tässä tarkoituksessa salassa pidettäviä tietoja. Asiantuntijaryhmän jäsenet eivät saa käyttää asiantuntijaryhmän jäsenenä saamiaan salassa pidettäviä tietoja muuhun kuin oppilashuoltoon liittyvään tehtävään.

Asiantuntijaryhmän jäsenillä on oikeus salassapitovelvollisuuden estämättä saada toisiltaan ja luovuttaa toisilleen sekä opiskeluhuollosta vastaavalle viranomaiselle (päiväkodinjohtaja) sellaiset tiedot, jotka ovat välttämättömiä yksilökohtaisen opiskeluhuollon järjestämiseksi ja toteuttamiseksi. Tiedon luovuttaja joutuu harkitsemaan, onko kysymys sellaisesta tiedosta, joka on välttämätön muiden lasten turvallisuuden varmistamiseksi. Luovutettava tieto voi koskea myös esim. sellaista lapsen sairautta, joka tulee ottaa huomioon lapsen opetuksessa. Vaikka tiedon luovuttamiselle olisikin laillinen peruste, yhteistyön ja luottamuksen turvaamiseksi pyritään aina ensisijaisesti hankkimaan huoltajan suostumus salassa pidettävän tiedon luovuttamiseen.

Jos lapsi siirtyy toisen opetuksen järjestäjän opetukseen, aikaisemman opetuksen järjestäjän on pyydettävä lapsen huoltajan suostumus siihen, että uudelle opetuksen järjestäjälle voidaan siirtää oppilashuollon rekisteristä sellaiset salassa pidettävät tiedot, jotka ovat tarpeellisia oppilashuollon jatkuvuuden kannalta. Sen sijaan opetuksen järjestämisen kannalta välttämättömät tiedot toimitetaan salassapidon estämättä viipymättä toiselle esi- tai perusopetuksen järjestäjälle. Vastaavat tiedot voidaan antaa myös uuden esiopetuksen järjestäjän pyynnöstä.

## Esiopetuksen henkilöstö yksilökohtaisen oppilashuollon toteuttajana

Esiopetuksen henkilöstö hoitaa työssään kasvatusta- ja opetustehtäviä sekä osallistuu oppilashuollollisiin tehtäviin. Henkilöstön kannalta on tärkeää tietää, milloin toiminta ja lapsen ympärille koottu verkosto hoitaa perusopetuslain mukaisia esiopetukseen tai erityisopetukseen liittyviä asioita ja milloin toiminta on osa oppilashuoltoa.

Rajanveto tapahtuu niin, että toimiessaan yksilökohtaista oppilashuoltoa varten kootussa monialaisessa asiantuntijaryhmässä yhteistyössä psykologin, kuraattorin tai terveydenhoitajan kanssa, kyseessä on oppilashuolto. Ollessaan lapsen kanssa kahden opetustilanteessa tai käydessään keskustelua konsultoivan erityisopettajan /esimiehen/hoitajien kanssa, kyseessä on opetukseen liittyvä tilanne. Rajanveto on tärkeä, koska henkilöstön täytyy tietää, milloin noudatetaan oppilas- ja opiskelijahuoltolain säännöksiä esimerkiksi salassapito- ja kirjaamisvelvoitteista ja milloin taas opetusta koskevia lakeja.

## 6.4. Oppilashuoltosuunnitelmat

*Esiopetuksessa opetussuunnitelma tulee myös oppilashuollon osalta laatia yhteistyössä kunnan sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä hoitavien viranomaisten kanssa[130]. Valmistelutyössä tehdään yhteistyötä huoltajien ja tarvittaessa myös muiden viranomaisten ja yhteistyökumppaneiden kanssa.*

*Paikallisella tasolla oppilashuollon suunnitelmien kokonaisuus muodostuu kolmesta suunnitelmasta, jotka yhdessä ohjaavat oppilashuollon suunnittelua ja toteutusta. Suunnitelmat valmistellaan monialaisessa yhteistyössä. Suunnitelmat ovat*

- kunnan lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma, johon kirjataan oppilashuoltoa koskeva osuus[131]*
- paikalliseen opetussuunnitelmaan sisältyvä kuvaus oppilashuollosta[132]*
- yksikkökohtainen oppilashuoltosuunnitelma[133].*

*Lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma sekä muut kunnan lasten ja nuorten hyvinvointia, terveyttä ja turvallisuutta koskevat linjaukset otetaan huomioon valmisteltaessa paikallisen opetussuunnitelman oppilashuoltoa koskevaa osuutta sekä yksikkökohtaisia oppilashuoltosuunnitelmia.*

*[130] Perusopetuslaki 15 § 2 mom. (477/2003)*

*[131] Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (1287/2013) 12 § ja lastensuojelulaki (417/2007) 12 § 1 mom.*

*[132] Perusopetuslaki 14 § 2 mom. (477/2003)*

*[133] Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki (1287/2013) 13 §*

## 6.5. Oppilashuolto paikallisessa kokeiluopetussuunnitelmassa

*Vuoden 2014 Esiopetuksen perusteissa, luvussa 6.5 määrätään paikallisesti päätettävistä oppilashuoltoon liittyvistä asioista ja yksikkökohtaisen oppilashuoltosuunnitelman laadinnasta.*

*Paikalliseen kokeiluopetussuunnitelmaan liitetään*

- paikalliseen opetussuunnitelmaan sisältyvä, vuoden 2014 Esiopetuksen perusteiden mukainen kuvaus esiopetuksen oppilashuollosta. Mikäli kuvauksessa havaitaan puutteita niitä voi tarkentaa.*

Lisäksi kokeiluopetussuunnitelmaan kirjataan millä nimellä ja mistä ovat luettavissa

- esiopetuksen yksikkökohtainen oppilashuoltosuunnitelma, jonka sisällöstä määrätään vuoden 2014 Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteissa. Yksikkökohtaisen oppilashuoltosuunnitelman voi myös lisätä kokeiluopetussuunnitelmaan liitteeksi.
- oppilas- ja oppilashuoltolain mukainen kunnan lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma

On todennäköistä, että osa kaksivuotisen esiopetuksen kokeiluun osallistuvasta henkilöstöstä ei tunne opiskelija- ja oppilashuoltolakiä ja sen mukaisia paikallisia toimintatapoja. Tästä syystä on tärkeää, että esiopetuksen järjestäjä pitää huolta[134] siitä, että esiopetuskokeilussa toimiva opetushenkilöstö tuntee oppilashuollon lainsäädännön, perusteiden mukaiset paikalliset toimintatavat.

[134] Opiskelija- ja oppilashuoltolaki (1287/2013) 26§